

günebakan

aydın fen lisesi öğrenci dergisi yıl:11 sayı:21 haziran 2009

"Benim manevi mirasım, bilim ve aklıdır." Kemal ATATÜRK

AYDIN FEN LİSESİ ÖĞRENCİ DERGİSİ

Yıl:11 Sayı: 21 Haziran 2009

SAHİBİ:

AYDIN FEN LİSESİ adına Okul Müdürü
A.Tansel SARAYKÖYLÜOĞLU
atansel@mynet.com

GENEL YAYIN YÖNETMENİ:

Türk Dili ve Edebiyatı Öğrt.
Emine ALTINSOY
eminealtinsoy@hotmail.com✓

YAYIN YÖNETMENLERİ:

Togay YILMAZ
M. Furkan YALABIK
Sezgin TOKALAC
M. Fatih KARABAĞ
ElifNEĞİŞ

DANIŞMA KURULU:

Özer Akyıldız
Emine Tiriç
Ahmet Akan
Hülya Olgun
Eyüp Arslan
Ayşegül Metin
Gül Arpa
İbrahim Yeniçağ
Emine Cengiz

BÖLÜM BAŞKANLARI:

GÜNDEM: Müge Orhan
KİMYA : Aydın Gökşin
BİYOLOJİ : Furkan Yalabık
MATEMATİK : Damla Göker
BİLGİSAYAR : Ozan Alpay
EDEBİYAT : Hazal Yağmur Yıldırım
KİTAPLIK : Nurdamla Yakışan
EĞLENCE : Olgahan Çat
SPOR : Başar Memiş
SİNEMA : Semanur Tekin
MÜZİK : Mehmet Yıldız
TARİH : Togay Yılmaz
COĞRAFYA : Ayşegül Yıldırım

KAPAK TASARIM:

Mustafa Ozan Alpay

BASIM YERİ:

Gizem Ofset
1145/8 Sk. No: 5/A Yenişehir - İZMİR
Tel: 0 232 457 87 13

“...Yurdumuzu, dünyanın en mamur ve en medenî memleketleri seviyesine çıkaracağız. Milletimizi, en geniş refah, vasıta ve kaynaklarına sahip kılacağız. Millî kültürümüzü, muasır medeniyet seviyesinin üstüne çıkaracağız. Bunun için, bizce zaman ölçüsü, geçmiş asırların gevşetici zihniyetine göre değil, asrımızın sürat ve hareket mefhumuna göre düşünülmelidir. Geçen zamana nispetle daha çok çalışacağız, daha az zamanda daha büyük işler başaracağız. Bunda da muvaffak olacağımıza şüphem yoktur.

Çünkü Türk milletinin karakteri yüksektir; Türk milleti çalışkandır; Türk milleti zekidir. Çünkü Türk milleti millî birlik ve beraberlikle güçlükleri yenmesini bilmiştir. Ve çünkü Türk milletinin, yürümekte olduğu terakki ve medeniyet yolunda, elinde ve kafasında tuttuğu meşale, müspet ilimdir...” (10. Yıl Nutkundan)

GÜNEBAKAN

AYDIN FEN LİSESİ ÖĞRENCİ DERGİSİ
YAZIŞMA ADRESİ:

Girne Mah. 2203 Sk. No:4

09100 AYDIN

Tel: (0 256) 219 14 98

Faks: (0 256) 219 23 66

e-posta:aydinfen@aydinfenlisesi.k12.tr

www.aydinfenlisesi.k12.tr

Tamamen Aydın Fen Lisesi öğrencilerinin özgün eserleri ve özgün bakış açılarıyla hazırlanan Aydın Fen Lisesi Öğrenci Dergisi GÜNEBAKAN, Milli Eğitim Bakanlığı Sosyal Etkinlikler Yönetmeliği'ne uygun olarak Kültür, Edebiyat, Yayın ve İletişim kulübü tarafından yayına sunulmaktadır. Dergi içeriğindeki yazı, çizim vb. tüm eserlerin sorumlulukları eser sahiplerine aittir. Ücretsiz olarak dağıtımı yapılan bu dergi üzerinden hiçbir maddi kazanç elde edilmemektedir.

Editörden

**“Afrika’da her sabah bir ceylan uyanır.
En hızlı koşan aslandan daha hızlı koşması gerektiğini,
Yoksa öleceğini bilir.
Afrika’da her sabah bir aslan uyanır.
En yavaş ceylandan daha hızlı koşması gerektiğini,
Yoksa aç kalacağını bilir.
Aslan ya da ceylan olmanızın bir önemi yok.
Yeter ki, güneş doğduğunda, koşuyor olmanız gerektiğini bilin...”**

Uzun uğraşlardan, yorucu çalışmalardan sonra yeni bir sayı ile tekrar sizlerle...

Bilimsel ve teknolojik gelişmelerin çok hızlandığı, ışık hızına yaklaştığı bir çağda yaşıyoruz. Bu bağlamda milletler adeta yarışmaktadırlar. Tüm bu gelişmelere ayak uyduramayan, yarışta geride kalan milletlerin geleceği de olamaz. Bu yüzden kendimizi iyi yetiştirmeli, her alanda donanımlı bir gençliğe sahip olmalıyız. Parolamız her zaman çalışmak olmalıdır.

Bilimsel çalışmaların yanında kültürümüzü ve değerlerimizi de unutmamalı, onlara sahip çıkmalıyız. Zira bu değerler bizim milli kimliğimizdir. Aksi halde temeli sağlam olmayan bir bina inşa etmiş oluruz.

Tüm kültürel değerlerimizi, kendimizi dünyaya tanıtmayı amaçladığımız “Günebakan”ımızın bu sayısında sizler için “DEĞİŞİM” konusunu ele aldık. Tamamen öğrencilerimizin yazılarından oluşan dergimizin oluşumunda katkıları olan herkese teşekkür ediyor, bir sonraki sayıda görüşmek dileğiyle esen kalın diyoruz.

Togay YILMAZ
M. Furkan YALABIK
M. Fatih KARABAĞ
Sezgin TOKALAÇ

İÇİNDEKİLER

Gündem

- 1 Editörlerle Röportaj
- 2-3 Kimler geldi...Kimler geçti...
- 4 2007- 2008 Mezunlarımız
- 5 İlk Göz Ağrılarımız
- 6-7 2010 ÖSS
- 8-9 Projelerimiz
- 10-11 Kısa Kısa
- 12-13 Bir Öğretmen Kaç Hayat Kurtarır?
- 14 Yeni Bir Ses Yeni Bir Nefes:Ahmet Akan
- 15 Bak Bak Bak Öğretmenlerimiz de Değişmiş

Matematik

- 17-18 Geçmişten Günümüze Matematik
- 19-20 Matematik Düellocusu "Evariste Galois"
- 21 İlginç Matematik
- 22 $64=65$ mi?
- 23 Rubaiyat Yazarı ve Matematikçi Hayyam Aynı Kişiler miydi?
- 24 AFL'de Matematik Öğrenim Süreci

Biyoloji

- 25-26 Bu Dünyada Bir Dev Var
- 27 Baharda Sadece Çiçekler Açmıyor
- 28-29 Hayatın Kıyısında Evrim Üzerine Düşünmeler
- 30 Ergenlik ve AFL

Kimya ve Fizik

- 31-32-33 Kimya Kim Ya?
- 34 Einstein'ın Ünlü Sözleri

Edebiyat

- 35 Sırlı Sırmalı Ayna
- 36 Mavi Acı
- 37 Zavallı Dilim
- 37 Maskeci
- 38-39 Kanaviçe İşlemeleri
- 40 Nota Perisi
- 41-42-43 Alegorik Anlatımlı Hikaye
- 44 Yine
- 45-46 Yağmurla Gelen

Coğrafya

- 47 Yaşam Dönüşür

Tarih

- 48 Uyan Ey Türk Milleti
- 49 Türk'ün Türküsü
- 50-51 Türk Uygarlığındaki Değişim ve Çağdaşlaşma

Din

- 52 İlahi Zamanı Anlamak

Kitaplık

- 53-54-55 AFL Ne Okuyor ?

Müzik

- 56 Kulaklıktan Yükselen Sese Kulak Ver !

Bilgisayar

- 57-58 Dünden Bugüne Bilgisayar

Spor

- 59-60 Bir Futbol Macerası
- 61 Okulumuz Bu Yıl Sporda Çok Başarılı

Sinema

- 62-63 Beyaz Perdedekiler

Eğlence

- 64 Acemilik Zor İş
- 65 Ne Umduk Ne Bulduk
- 66 FLAŞ...FLAŞ...FLAŞ...Skandal Haber

Editörler ile Röportaj

2008 AFL editör seçimlerinde, editör olmak üzere adaylığını koyan Togay YILMAZ, rekor oyla seçimi kazanınca okul dergisi için kollarını sıvadı ve o gün bu gündür editör arkadaşları Furkan YALABIK, M.Fatih KARABAĞ ve Sezgin TOKALAC ile dişini tırnağına takarak çalışıyor...

Bu kadar yoğun bir iş temposu içinde bize zar zor randevu veren editörlerimizle söyleşimize başlıyoruz:

—Niçin editör oldunuz?

—Bildüğünüz gibi okulumuz öğrencileri sosyal faaliyetlerde, akademik başarıda, sporda, son derece başarılıydı; fakat o dönemde edebiyat dünyasında büyük krizler yaşanıyor. Edebiyat öğretmenimiz Sayın Altınsoy da bu çalkantılara Günebakan vasıtasıyla tek başına direnmeye çalışıyordu. Biz de kamuoyundan gelen yoğun isteği kıramadık ve adaylığımızı koyduk. O günden beri canla başla çalışıyoruz.

—Peki, Günebakan için neler yaptınız?

—Her şeyden önce bu işi başarabileceğimize inandık. Derginin aylarca çıkmama sebeplerini uzun uzun tartıştık. Sorunları ortaya koyduk ve bu sorunlara çözümler aradık. Dergimizin baş edemediği en büyük sorun ekonomik sıkıntılardı. İşe öncelikle parasal destek bulmakla başladık. Eğitime desteğini esirgemeyen hayırsever Aydın esnafının ve bilumum özel ve tüzel şirketlerin desteğini almayı amaçladık. Ekonomik düğüm de çözülünce ortada büyük bir sorun da kalmıyordu. Zaten bilime, sanata ve kültüre eğilimli olan bizler için AFL öğrencileri şahsında tüm Türk halkını aydınlatmak, bilinçlendirmek büyük bir onurdu.

—Ekonomik sıkıntıyı çözdüğünüzü söylediniz, bunu yaparken ne tür zorluklarla karşılaştınız?

—Her şeyden önce eğitime desteğini esirgemeyen Aydın esnafına teşekkürü bir borç biliriz. Çünkü halkımızın arasına karışıp esnafın nabzını yokladığımızda piyasanın içler acısı durumunu gözlerimizle gördük. Esnaf adeta kan ağlıyordu. Gittiğimiz çoğu dükkânın kasasında, ısmarladıkları bir bardak çayın dahi ücretini ödeyecek kadar para yoktu. (Zaten ekonomik bunalımdan dördümüze bir çay ısmarlıyorlardı.) Hatta birkaç ay sonunda kepenk indireceğini söyledi. Bazıları da esnafın durumunu tüm dünyaya duyurabilmek için bizden yardım istedi. Ama tüm bu olumsuzluklara rağmen çoluğunun çocuğunun rızından kesip dergiye destek olmayı da bildi Aydın esnafı. Biz aslında içimizdeki çalışma azminin o insanlar sayesinde oluştuğuna inanıyoruz. Başarımızın gerçek sebebini buna bağlıyoruz.

—Bahsettiğiniz hayırsever esnaflardan çarpıcı bir örnek verebilir misiniz?

—Günlerden 4 Mart 2009 Çarşamba... Yine iş

başındayız. Yorgunluktan bitap düşmüşüz zaten, gözlerimiz kapanmak üzere. Üstüne üstlük hiç de bağış toplayamamışız. Yine de bitmez tükenmez bir umutla esnafları dolaşmaya devam ediyoruz. Gözlerimiz yerde yürürken kafamızı bir kaldırdık ki Yamanlar Giyim'in önündeyiz. Kasada nur yüzlü bir dede bulunuyor. Kapıdan içeri girdik ve arkadaşımız Çiko'nun düğmesine bastık, o da çalışmaya başladı. Kelimeleri adeta bir makineli tüfek gibi sıralıyor ve dedemizi ikna etmeye çalışıyordu. Nitekim dedemiz o nur yüzü ile güzel bir gülümsemeden sonra besmele çekti. Bizim de besmele çekmemizi istedi. Şok olmuştuk, acaba amacı neydi? Sırayla besmelelerimizi de çektik ama... Ardından tanıtım için götürdüğümüz derginin kapağını açmamız istendi bizden... Onu da yaptık. Şaşkın bakışlarımızın arasında derginin sayfaları arasında bırakılan 5TL şaşkınlığımızı bir kat daha artırdı. Bir süre sonra bu şaşkınlık yerini sevinç gözyaşlarına bıraktı. Gözyaşları sel olmuştu... Çünkü bu para dergimizin ilk parasıydı. Dedemizin şu sözleri hala kulaklarımızdadır "Çocuklar bu sizin ilk paranız... Keşke daha fazla verebilseydim ama elimden gelen bu..." Bu sözler üzerine daha ne denir? Nur yüzlü dedemize sarıldık, teşekkür edip oradan ayrıldık.

—Başka anılarınız da vardır muhakkak...

—Aslında birçok anımız var ama burada söylememiz doğru olmaz. Merak edenler bizden öğrenebilirler. Vaktimiz de çok kısıtlı zaten... Biliyorsunuz biz çok yoğun insanlarız. İş görüşmemiz var biraz sonra... Pelin Çıbık'ın babasının eczanesine -İncirliova'ya gitmemiz gerekiyor.

—Sizden sonra editör olmak isteyenlere bir mesaj alsak...

—Editörlük, yazın işleri bir gönül işidir. Bu işler özveride bulunamayan, kendini Günebakan'a adamamış olan kişilerle yürütülemez. Bir defa çok emek isteyen bir iş... Gecenizi gündüzünüze katmanız; uykusuzluğu, yorgunluğu hiçe saymanız gerekmekte... Edebi zekâ da isteyen bu işin sonunda en büyük hediye yeni bir Günebakan'ın size verdiği tarif edilemeyen mutluluk...

—Çok keyifli bir söyleşi oldu efendim, bize zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederiz. Umarım yaşadıklarınız, tecrübeleriniz kendini edebiyat dünyasına adanmış genç beyinlere ışık tutar. Bu ülkenin sizin gibi aydınlara ihtiyacı var. Yolunuz ve bahtınız her daim açık olsun.

Böyle keyifli bir röportaj beni de çok memnun etmişti açıkçası.

Gülser Karaal
AFLHABER Aydın Muhabiri

KİMLER GELDİ, KİMLER GEÇTİ

Ve AFL'nin değişimi... "Biz bu okulu ilk öğrencilerimizle kurduk. Bahçedeki ağaçları hep beraber diktik." der hep hocalarımız. Hatta okulun merdivenlerini bile hep beraber yıkadıklarını söylerler. Öğrencilerin emeği vardır AFL'nin hamurunda. Bu yüzden sınırsızdır, bu yüzden farklıdır AFL.

Taburelerin üzerinde başlamış ilk eğitim, oradan çiftli sıralara oradan da tekli sıralarla devam etmiş bu değişim. Ne kütüphanemiz varmış ne de teneffüste koşup geleceğimiz bir bilgisayar odamız. Öğrenci mevcudumuz da sadece 48'miş, böyle bir yoklukta var olmuş AFL...

Yeniçağ, Ahmet Akan, Süleyman Çelik varmış AFL'lileri büyütenler arasında. Yurda giden yolda henüz bir tane bile taş olmadığından bata çıka giderlermiş o toprak yolda ağabeylerimiz, ablalarımız.

Her sabah uyandıkları odalarında ne halıları varmış ne de şimdiki gibi onları her saniye takip eden kameraları. Öğlen ve akşam aynı yemeği yemişler onlar; ama her cuma dinlenme odasında toplanıp şarkılı türkülü eğlenceler yapmasını da çok iyi bilmişler. O deney tüplerinin fen lisesiyle birleştiği armamızdan da eser yokmuş, şimdi her birimizi sımsıcak birer ayıcık yapan kırmızı polarlarımızdan da...

Ve sonra AFL yavaş yavaş bizim şimdiki yarı mor yarı bordo renkli sımsıcak AFL'miz olmuş... Herkesin keyfini sadece 4 yıl sürebildiği okulumuz(gerçi fazlasını mı istersiniz yok çok bile oldu mu dersiniz bilinmez)...

Şu eski fotoğraflara bakıyoruz da bahçe çapalayan işçiler gibi görünseler de aslında o 48 kişi şimdi bize emanet edilmiş olan AFL'nin mimarlarıymış... Ne dersenez deyin onların adam ettiği bu okul bizden çocukluğumuzu alıp götürse de biri bize çelme takıp düşürdüğünde bağıra bağıra ağlama hakkımızı almıyor elimizden; 40'larla 50'lerle ağlatsa da bizi öyle gerçek mutluluklar yaşıyor ki bırakıp gittiğimizde 50'lere ağlamayı bile özletiyor... Terk edildiğimizde ağlayacak bir omuz bulunca fark ediyoruz arkadaş ne demekmiş ya da belki çorap söküklerimizi dikmeyi biz düşünmeden düşünenlerin olduğunu anlayınca... Evet, AFL'li olmak çok zor belki, biraz fedakârlık biraz anlayış biraz düşünce e tabi bayağı da sevgi olması gerek insanın içinde. Yoksa okulun şu temiz havası yakar ciğerlerinizi yaşatamaz burada olmayan sevginizle sizi. Eğer bu yazıyı okuduğunda ciğerlerini düşünenler varsa kendi dertlerine düşmek yerine AFL'li olmayı öğrenmelerini ve buraya sevgilerinden bir soluk bırakmalarını öneririm... Çünkü her gelen sevgilerinden bir şeyler katmış AFL'ye ellerinden geldikçe. Bazıları hamura su katmış bazıları un bazıları da tarifi söylemiş ve ortaya bu günkü AFL'miz çıkmış. Görüyoruz ki en güzel tarifi, en güzel unu kullanmışlar yaparken... İşte biz de AFL' den gelip geçen herkes gibi bir şeyler katmak istiyoruz. Sanırım biz puding yaptık tatlı niyetine umarım tadı damağınızda kalır...

Elif & Müge & Merve

2007-2008 MEZUNLARIMIZIN YERLEŞTİĞİ ÜNİVERSİTELER

Hakkı ÇELİK
Soner ALBAYRAK
Hüseyin ÇÖTEL
Musa Burak ERDİHAN
Mert ERSAN
Mehmet DEMİRYAY
Mustafa ARMAĞAN
Necip KIRMAN
Sedat Can Güney
Fatma İŞILDAR
Ali Alperen ŞEN
Fırat GÜRBÜZ
Nil KARACAOĞLU
Melis YORULMAZ
Ufuk TAMER
Mustafa KAVRAN
Ebru KÜÇÜKÇOTUR
Burkay DÖNMEZ
Kaan CİNGÖZ
Onur OKAN
Elif İmge YILMAZ
Büşra SAPMAZ
Ahmet Burak KAYA
İbrahim KANLI
İlker ÖZKAN
Bedriye AÇIKGÖZ
Mehmet ŞENGÜN
Melek Özge KOÇ
Melis YAVUZ
Zeynep İlay ORUÇ
Tutku ÜNVER
Eren KUZU
Semih SÖĞÜT
Muhammet Çağrı COŞKUN
Eda GÜL
Edip ÖZDEN
Fikriye Asena ŞİŞMAN
Reyhan ERİM
Cevdet Yekta ÖZSOY
Pınar ÖZCAN
Deniz ÇIRPAN
Irmak AZRAK
Müge YAVAŞ
Samet Arda ALTINYÜREK
Baturalp AYDIN
Atıf Emre BAYINDIR
Ezgi BÖLÜK
Hüseyin Burak SIRMALI

Hacettepe Ün. Tıp Fakültesi(İngilizce)
ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.
ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.
ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.
Hacettepe Ün. Tıp Fakültesi(İngilizce)
ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.
Hacettepe Ün. Tıp Fakültesi(İngilizce)
Bilkent Ün. Elektrik Elektronik Müh.
Hacettepe Ün. Tıp Fakültesi(İngilizce)
Boğaziçi Ün. Endüstri Müh.
Boğaziçi Ün. Elektrik Elektronik Müh.
ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.
Bilkent Ün. Endüstri Müh.
Ege Ün. Tıp Fakültesi
ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.
ODTÜ Elektrik Elektronik Müh.
Ankara Ün. Tıp Fakültesi
İTÜ Endüstri Müh.
Ankara Ün. Tıp Fakültesi
İTÜ Elektronik Müh.
ODTÜ Bilgisayar Müh.
Ege Ün. Tıp Fakültesi
Bilkent Ün. Moleküler Biyoloji ve Genetik
Ege Ün. Tıp Fakültesi
İTÜ Elektronik Müh.
Akdeniz Ün. Tıp Fakültesi
Akdeniz Ün. Tıp Fakültesi
İTÜ Telekomünikasyon Müh.
Abant İzzet Baysal Ün. Tıp Fakültesi
ODTÜ Mimarlık
ODTÜ Moleküler Biyoloji ve Genetik
İTÜ Kontrol Müh.
Boğaziçi Kimya Müh.
Atatürk Ün. Tıp Fakültesi
Marmara Ün. Dış Hekimliği Fakültesi(İngilizce)
İÜ Dış Hekimliği Fakültesi
İstediği yüksek öğretim programına yerleşemedi
Kırıkkale Ün. Dış Hekimliği Fak.
İstediği yüksek öğretim programına yerleşemedi
YTÜ Endüstri Müh.
İstediği yüksek öğretim programına yerleşemedi
İstediği yüksek öğretim programına yerleşemedi
İTÜ Uzun Müh.
İstediği yüksek öğretim programına yerleşemedi
İTÜ Petrol ve Doğalgaz Müh.
ODTÜ Şehir ve Bölge Planlama
İstediği yüksek öğretim programına yerleşemedi
İstediği yüksek öğretim programına yerleşemedi

İLK GÖZ AĞRILARIMIZ

Değişim konusunu bu sayımızda ele alalım deyince neler işlenebilir diye düşündük, sonra aklımıza geldi peki bizim ilk mezunlarımız şimdi acaba nerede, ne yapıyorlar diye ulaşabildiklerimize sorduk. Yerleştikleri yerler çoğumuzun hayal ettiği yerler hem kendi adımıza hem onlar adına sevindik.

Erhan Balıcı	ODTÜ-İşletme mühendisliği mezunu ROCHE- Reporting Specialist – Senior – İstanbul
Mert Arıkan	DOKUZEYLÜL-İşletme mezunu EnerjiSA Elektrik Enerjisi Toptan Satış A.Ş.-Sabancı Holding
Ferit Ünal	DOKUZEYLÜL- Bilgisayar Mühendisliği Mezunu Dokuzeylül Üni. Rektörlüğü Bilgi İşlem Başkanlığı
Selçuk Akbaş	OSMANGAZİ ÜNİ- İşletme Mühendisliği mezunu Bechtel- Enko Joint Venture- Arnavutluk
Hatice Yavaş	HACETTEPE ÜNİ- Matematik Bölümü mezunu Matematik Öğretmenliği- Denizli
Özlem Çelebi	EGE ÜNİ- Matematik Bölümü mezunu Merkez Bilim Dershanesi Matematik Öğretmeni
Emre Canpolat	HACETTEPE- Matematik mezunu Vakıfbank Genel Müdürlüğü- Ankara
Emre Çürük	CELALBAYAR ÜNİ- Yüksek Lisans
Başak Çoğalmış	DOKUZEYLÜL ÜNİ- Tıp Doktor-İstanbul
Gülçin Ekici	MARMARA ÜNİ Abdi İbrahim A.Ş.- İris Grubu Çalışanı
Emre Koyuncu	İTU-Uçak Uzay Bilimler Fakültesi mezunu İtü-Reseoç Asistant-ZER Robotic ve AutomationCo Mechatronic Engineer
Kurtuluş Küllü	UNIVERSİTY of EDINBURGH- Bilgisayar Mühendisliği Ankara Üniversitesi- Bilgisayar Mühendisliği-Öğretim Görevlisi
Arzu Akar	BAHÇEŞEHİR ÜNİ- Ekonomi-Siyaset-Uluslararası ilişkiler Çift Anadal Mezunu Marmara Üniversitesi-AB Enstitüsü AB Ekonomisi Yüksek Lisans Milletvekili Danışmanı
Handan Durukan	YILDIZ TEKNİK ÜNİ- İnşaat Müh. Mezunu Bisam Cephe Sistemleri-Koordinatör Mimar
Mehmet Ali Kesenbaş	YEDİTEPE ÜNİ- Met. ve Mal. Mühendisliği Bisam Cephe Sistemleri-Koordinatör Mimar-Kazakistan
Serkan Sözer	Epam Systems- Monster.com- Software Engineer-Budapeşte

(Yardımlarından dolayı biricik memurumuz İbrahim Abiye teşekkür ediyoruz.)

2010 ÖSS

Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanı Prof. Dr. Ünal Yarımağan, 2010 yılından itibaren uygulamaya konulacak iki aşamalı üniversiteye giriş sınavını, katıldığı toplantı ve basın açıklamalarında anlattı. 2010 yılından itibaren uygulamaya konulacak iki aşamalı üniversiteye giriş sınavının birinci basamağının mevcut sistemdeki ilk dört testin soru sayısının biraz daha artmış, ikinci basamağının da eskiden uygulanan iki basamaklı sistemin gelişmiş hali olduğunu belirtti. Bazı konular kesinlik kazanmayıp üzerinde komisyonlarca çalışıldığını ifade etti. Yeni sistemin iki aşamadan oluştuğunu, ikinci aşamada yabancı dil dahil toplam beş ayrı sınav uygulanacağını ifade eden Yarımağan, birinci aşamanın Nisan başlarında, ikinci aşamanın da Haziran sonlarında iki hafta sonu cumartesi-pazar günleri gerçekleştirilmesinin planlandığını bildirdi. Yarımağan, Yeni sistem, eskiden uygulanan iki basamaklı sınava dönüş değil ama eskinin tam gelişmiş hali denilebilir dedi. Yeni sistemde soru türlerinin değiştirilmediğini, tüm soruların yine çoktan seçmeli test şeklinde olmaya devam edeceğini ancak ders düzeyinde ve o dersten daha çok soru yöneltilecek bir ölçme yapılacağını vurguladı. Yeni sistemde soru sayısı 160-180 dolaylarına çıkabilir. Verilen süre artmayacak, muhtemelen 3 saat olacak dedi. Yarımağan, birinci aşamanın sonunda adaylar için sözel, sayısal ve eşit ağırlıklı olmak üzere üç puan türü hesaplanacağını ancak bu puanların aralıklarının ne olacağını henüz belirlenmediğini bildirdi. Birinci aşamadaki puanlarla meslek yüksekokulları ve açık öğretime

girilebileceğini ifade eden Yarımağan, ayrıca bazı lisans programlarına da bu puanlarla girilebilmesine yönelik düşünceleri olduğunu söyledi.

Adayların yerleştirme puanları hesaplanırken hem ilk aşamadaki sınavda hem de ikinci aşamada katıldığı sınavlardaki başarıların dikkate alınacağı vurgulandı. Yeni sistemde farklı puan türleri oluşturularak her puan türü için o puan türünün gerektirdiği bilgilerden oluşturulmuş bir sistem geliştirilmesi planlanmaktadır. Mesela tıp fakültesi için eğer Kimya ve Biyoloji bilgisi daha önemliyse tıp fakülteleri için bu derslerin ağırlığını biraz arttırılarak, tıp fakülteleri öğrenci alırken bu derslerin ağırlıklı olarak hesaplandığı puan türünü kullanacak. Makine mühendisliğine girerken Matematik ve Fizik'in ağırlığının daha çok hesaplandığı puan türleri kullanılacak. Bir tane sayısal puan yerine belki adı sayısal da olmayan örneğin 5-6 veya 8-10 tane çeşitlendirilmiş puan türü olacak. Yani ana puan türlerinin kendi içlerinde çeşitlendirilmesi düşünülmektedir.

ÖSYM Başkanı Prof. Dr. Ünal Yarımağan, 2010'da uygulanmaya başlanacak yeni üniversiteye giriş sisteminde farklı derslerin söz konusu olmadığını belirtti. Adaylar bugünkü sistemde hangi derslerden ne tür sorulara cevap veriyorlarsa yeni sistemde de aynı derslerden aynı tür sorulara cevap verecekler. Tek farkı, bir sınavda bu cevapları vermek yerine örneğin üç sınavda verecekler.

Yarımağan, ikinci aşamadaki sınav sürelerinin ve soru sayılarının da henüz belirlenmediğini anlatarak, ikinci aşamadaki sınavların süreleri daha kısa, örneğin 2,5 saat olabilir. Örneğin matematik-geometri sınavı belki 2,5 saatlik bir sınav, soru sayısı 100-120 olabilir. Soru sayısı 100 ise örneğin 80'i matematik, 20'si geometri olabilir. Belki fizik, kimya, biyoloji soruları eşit sayıda olabilir. Soru sayılarının haftalık ders saatleri, o derslerin ağırlıkları dikkate alınarak belirleneceğini aktardı.

Bu açıklamalar doğrultusunda yeni sistemde kesinleşen düzenlemeler şu şekilde ifade edilebilir:

• **2010' dan itibaren ortaöğretime geçişte iki aşamalı sınav yapılacaktır.**

► Birinci aşama Yükseköğretime Geçiş Sınavı (YGS) olarak adlandırılan ortak ve tek bir sınavdır. Yükseköğretime Geçiş Sınavı, ortaöğretimi başarı ile tamamlayan ve yükseköğrenim görmek isteyen kişilerin tabi tutulacağı, yükseköğretime geçiş için yeterli ölçen bir sınav olacaktır. Test usulü yapılacak bir sınavdır. YGS sonucunda alınan puana göre:

- Açıköğretim programlarına giriş
- Örgün ön lisans programlarına giriş
- LYS'ye giriş için asgari puan belirlenecektir

YGS'de Soru sorulacak dersler ?

Türkçe (Dil ve anlatım)
Temel Matematik
Sosyal Bilimler
Fen Bilimleri

► İkinci aşaması ise Lisans Yerleştirme Sınavları (LYS) olarak adlandırılan 5 sınavdan oluşmaktadır. Lisans Yerleştirme Sınavları adayların ders düzeyindeki bilgi ve yeteneklerini ölçen ve açık öğretim dışındaki örgün lisans programlarına yerleştirmede esas alınacak başarı puanını belirleyen, sınavın 2. aşamasıdır. LYS'ye katılabilmek için YGS'den belirlenen puan barajının geçilmiş olması gerekmektedir. Lisans Yerleştirme Sınavları (LYS) 5 ayrı sınavdan oluşmaktadır.

LYS 1: Matematik, Geometri,

LYS 2: Fen Bilimleri (Fizik, Kimya, Biyoloji)

LYS 3: Türk Dili ve Edebiyatı, Coğrafya 1,

LYS 4: Sosyal Bilimler (Tarih, Coğrafya 2, Felsefe grubu)

LYS 5: Yabancı Dil

Bu sınavlar kapsamında birden fazla dersin yer alması halinde, adayın her bir ders için, aldığı puan ayrı ayrı hesaplanacaktır.

LYS'DEKİ PUANLAR DÖRT GRUPTA HESAPLANACAK

Matematik -Fen(MF) : Matematik, Geometri, (LYS 1), Fen Bilimleri (Fizik-Kimya-Biyoloji) (LYS 2)

Türkçe-Matematik (TM) : Matematik , Geometri, (LYS 1), Türk Dili ve Edebiyatı, Coğrafya 1 (LYS 3)

Türkçe - Sosyal(TS): Türk Dili ve Edebiyatı, Coğrafya 1 (LYS 3), Sosyal Bilimler (Tarih, Coğrafya 2, Felsefe grubu) (LYS 4)

Yabancı Dil (YD): Yabancı Dil (LYS 5)

Bugünkü öss nin soru sayılarının 2 katı soru çıkacağı beklenmektedir.

Bunlardan her bir gruba giren puanın hesaplanmasında, YGS'deki Temel Matematik ve Türkçe testleri belli oranda dikkate alınacak. Bu puan türlerinden ayrıca MF1, MF2, MF3 veya TM1, TM2, TM3 veya TS1, TS2, TS3 veya YD1, YD2, YD3 gibi tasnifler oluşturulabilecek.

Alan Dışına Çıkılabilecek mi ?

Alan dışına çıkmak mümkün, öğrenciler, isterlerse alanları dışında sınavlara katılabilecek. Örneğin, TS'den mezun aday, mühendislik programı tercih etmek isterse, TS bölümünün ilgili LYS sınavlarının yanı sıra MF grubundakilerin katıldığı LYS sınavlarına girecek. İmam hatip ve diğer meslek lisesi öğrencileri, isterlerse kendi alanları dışındaki LYS testlerini de çözebilecek. LYS'deki testlerin puanlardaki ağırlıkları, puan türlerinin hesaplanması, üniversitelerin hangi puan türünden öğrenci alacağı gibi konularını YÖK daha sonra belirleyecek.

Ortaöğretim Başarı Puanı

Yarımağan, yeni sistemde de yerleştirme puanları hesaplanırken ortaöğretim başarı puanının ekleneceğini ifade etti. Ortaöğretim başarı puanının sınav puanına eklenmesi kuralının yasada yer aldığına işaret eden Yarımağan, "Üniversiteye girişte öğrencinin ortaöğretim başarı puanını YÖK'ün belirleyeceği biçimde eklenecek. Ancak nasıl alınacağı konusunda henüz kesinlik yok. YÖK bunu ayrıca kararlaştıracak" dedi.

(Yardımlarından dolayı okulumuz Rehber ve Psikolojik Danışmanı Emine Cengiz'e teşekkürler.)

Fen lisesi öğrencisi olmak gurur ve başarıyı da getirir beraberinde.Çeşitli dallarda yapılan projeler,bilimsel buluşlar bizim okulumuzda gelenek haline geldi.Her yıl olduğu gibi bu yıl da arkadaşlarımız TÜBİTAK yarışmasında göğsümüzü bir kez daha kabarttı.İzmir elemelerinde kimya projemiz 2.likle,biyoloji projemiz ise 3.lükle ödüllendirildi.Okulumuz değişik bir alan olan yer bilimleri dalında ise birinci olarak Ankara seçmelerine katılmaya hak kazandı.Bizi böylesine güzel temsil ettikleri için arkadaşlarımıza teşekkür edip başarılarının devamını diliyoruz!!
Şimdi de projelerimize göz atalım..

Sema Nur'un üç yıldır bitiremediği proje!!
Sema Nur durdun durdun turnayı gözünden vurdun vallahi

Projenin Adı: Asidik Karakterli İçme Sularının Fiziksel Yöntemlerle PH Değerinin Yükseltilebilir Hale Getirilmesi
Hazırlayanlar: Sema Nur TEKİN
Zeynep Selin GÜL
Öğretmen: Emine TİRİÇ

Projenin Özeti: Ülkemiz jeolojik anlamda %27 oranında metamorfik kayaç gruplarından oluşmaktadır. Bunlardaki yeraltı suları pH düşüklüğü sebebiyle içme suyu olarak kullanılmamaktadır. Ama kaynakların kullanılmaması küresel ısınmanın olduğu şu günlerde ciddi bir su kaybıdır. Kaynakların kimyasal arıtmadan oluşacak olumsuz etkilerini ortadan kaldırmak hem de maliyeti düşürmek için tasarlanan bu aparat büyük önem kazanmıştır.
h=40 cm olan bir kabın içine 20 cm yükseklikten, ucuna fıskiye yerleştirilmiş plastik boru yardımıyla, hiçbir ara bölmeye uğramadan ve kimyasal işlem uygulanmadan su akıtıldı. Suyun pH değerinin 1 artması için, bulgulara göre, aparatın yerleştirileceği yükseklik 0,614m, suyun düşüş hızı 6,079m/sn, havayla temas süresi 0,111sn belirlenmiştir.

Bu oranlardan faydalanılarak pH'ı istenilen oranda arttırabilecek aparatlar hazırlanabilecektir.

TÜBİTAK Ege elemelerinde 2.liğe layık görülen projemiz..!

Projenin Adı: Zeytin karasuyundaki fenollerin zeodoreyle giderilmesi
Hazırlayanlar: Aysu YÖNETÇİ
İlkiz BİLDİK
Öğretmen: Ayşegül METİN

Projenin Özeti: Dünya zeytin ağacı varlığının %98'si Türkiye'nin de içinde bulunduğu Akdeniz havzasında yer alıyor. Zeytin karasuyu bileşimi, içerisindeki yağ ve etrafa yaydığı koku sebebiyle çevre açısından önemli bir kirlilik potansiyeli oluşturmaktadır.

Karasuyunun arıtımı ve bertarafı amacıyla çeşitli yöntemler uygulanmıştır. Biz ise zeolitin aktive edilmiş hali olan zeodoreyi içinde bulunan yüksek absorblama özelliğiyle kullandık. Bu özelliğiyle istenmeyen sıvıları ve gazları bünyesindeki boşluklu yapıda tutmaktadır. Bu çalışma zeodorenin absorbans özelliğinin zeytin karasuyundaki fenollere etkisini araştırmak amacıyla yapılmıştır.

İsmi okumak mı yoksa projeyi yapmak mı daha kolay?

Projenin Adı: Polyphylla Fullo larvalarıyla biyolojik mücadelede entomopotojenik nematodların etkinliğinin araştırılması.

Hazırlayan: Berna DEMİR

Öğretmen: Hülya OLGUN

Sezai KÜÇÜK

Projenin Özeti: Polyphylla Fullo larvaları meyve ve fidan köklerini yiyerek beslenir ve bu da ekonomik zarara yol açmaktadır. Zararları önlenememekte ve kimyasallar çevreyi kirletip insan sağlığını olumsuz etkilemektedir. Bunun için de kimyasal ilaçlar yerine böcek popülasyonunu dengeleyici etkiye sahip entopotojenik nematodlar incelenmelidir.

Şimdi de Hülya hocanın son bombası..

Projenin Adı: Fosfor Çözen Bakterilerin Pamuklarda Bitki Gelişimine ve Verticillium Solgunluğuna Etkisi

Hazırlayanlar: Öznur EGE

Merve SAGUŞ

Öğretmen: Hülya OLGUN

Projenin Özeti: Fosfor çözünürlük testiyle inorganik ve organik fosforu çözme yetenekleri belirlenen bakteriler, Carmen cinsi pamuk tohumlarına kaplanarak denemelerle kullanılmıştır. Altı gerçek yapraklı devreye ulaşan bitkilerde, bakteri izolatlarının bitkinin fosfor alımına önemli katkı sağlamadığı görülmüştür. Sonuç olarak fosfor çözen bakterilerle pamuktaki Verticillium solgunluğu hastalığının sera koşullarında başarılı olarak kontrol altına alınabileceği belirlenmiştir.

Sırada biricik fizikçimiz Mustafa Hocamızla dünyanın bir numaralı coğrafyacısı Tiriç'imizin projesi..

Projenin Adı: Aydın Merkez İlçedeki Çatılarda Koyu Renk Yapı Malzemesi Yerine Açık Renk Yapı Malzemesi Kullanılmasının Küresel Isınmaya

Etkisi

Hazırlayanlar: Ezgi KILIÇ

Emre ÇAVUŞ

Öğretmen: Emine TİRİÇ

Mustafa ÖNAL

Projenin Özeti: Buzulların erimesiyle birlikte yansıtıcılık özelliği fazla olan yüzeyler absorbe özelliği yüksek olan koyu renkli okyanus sularına dönüşmekte ve dünya daha fazla ısınmaktadır. Kaybedilen yansıtıcı alanlar başka alanlarda yeniden kazanılmalıdır. Bunun için de koyu renk yapı malzemeleri yerine açık renk olanlar kullanılarak absorbe edilen enerji azaltılmaya çalışılabilir. Biri beyaz, diğeri kırmızı olan iki kiremit kullanılarak 100W ampulle aydınlatılıp sıcaklık ölçümleri yapılmış ve kırmızı kiremit kullanıldığında ısınma miktarının daha fazla olduğu tespit edilmiştir.

Ve dönemimizin medar-ı iftiharı..

Projenin Adı: Bilgisayar Destekli Fizik Uygulamaları Projesi

Öğrencinin Adı: Mehmet AYBAR

Öğretmen: Mustafa ÖNAL

Sedat ÖZCAN

Giriş ve Amaç: Fizik dersi fen bilimleri içerisinde yoğun matematiksel hesap gerektiren bir daldır. Teorik olarak işlendiğinde öğrenilmesi zor ve sıkıcı olabilmektedir. Karmaşık formüllerin hesaplanmasında karşılaşılan güçlükler öğrencilere itici gelebilmektedir. Bu proje sayesinde fizik konularının öğrenci tarafından kolay ve pratik bir şekilde öğrenilmesi amaçlanmıştır. Böylece fizik dersine önyargıyla yaklaşan öğrencilerin sıkıntılarının giderilmesi öngörülmüştür.

Proje, sınıfta fizik dersi veren öğretmenlerin kullanması için de tasarlanmıştır. Öğretmenin sınıfta üreteceği veya kitapta var olan bir sorunun parametreleri programa girilerek hesaplama yapılır. Sınıftaki öğrencilerin verdikleri cevapların sağlaması programın sonucuyla yapılır. Deney olanağı olmayan veya deneylerin zaman aldığı gerekçesiyle deney yapılmayan yerlerde kullanışlı ve pratik bir uygulamadır.

KISA... KISA...

Tansel Hocamızın Diyeti...

Okulumuz sosyetesinin sayılı isimlerinden A. Tansel Sarayköylüoğlu son bir ayda yaptığı ATS diyetiyle tam 6. 54 kilo verdi. Gündemimize bomba gibi düşen bu diyetini bir sır gibi saklayan hocamız fit vücuduyla dikkat çekmeyi başardı.

Son günlerdeki genç yeteneklerimizle yaptığı maçlarda gösterdiği şık hareketlerle ve mağlubiyetten mağlubiyete koşan okul takımımızın başarılı file bekçisi Çiko'ya attığı 3 gol ile diyetin hakkını fazlasıyla verdiğini gösterdi...

Ulusal Fizik Olimpiyatları ve Muhteşem 4 'lümüzzz...

Geçtiğimiz günlerde ulusal fizik olimpiyatlarına okulumuzdan 4 kişi katıldı. Büyük umutlarla gönderilen arkadaşlarımızda Sedat Hocamız ve Mustafa Hocamızın verdiği güven sayesinde heyecandan eser yoktu. Alemin 3 fizikçisinden biri olan (diğer 2'si Mustafa ve Sedat Hocalar) Togay yarışmaya giderken her zamanki gibi kendisinden emindi. Prof oğlu prof adayı Ege İzmir'de neler yapabileceğini düşünüyordu. Basketbol ve futbolda 11/B sınıfının gururu olan Hakan fizikte de 11/B'yi utandırmayacağı inancındaydı. Son olarak da sempatik hareketleriyle Elhamdülillah Uğur da burada dedirten Uğur Karagöz de sınav saatine gelen öğle namazını kaçırmamanın hesabını yapıyordu. Kendilerinden çok şey beklenen arkadaşlarımız Togay YILMAZ(3.5 saat 8 soru)'ın, Ege COŞKUN(3 saat 12 soru)'un, Hakan AKTUNA(40 dakika 16 soru)'nın ve Uğur KARAGÖZ(3.5 saat 8 soru)'ün sınav çıkışında suratları asıktı. Evdeki hesap çarşıya uymamıştı anlaşılan. Ama her durumda gönüllerimizin birincileri arkadaşlarımız kısa bir eğlenceden sonra törenle yurda girdiler..

AFL'de Aşklar Başka

Şu okulda ne aşklar yaşanmış da haberimiz yokmuş meğer..Biz de yaşadıklarımızı aşk sanıp avutmuşuz

kendimizi çoğu zaman. Halbuki gerçek aşklar zamana asla boyun eğmeyenlermiş. İşte bunu ispatlayan bir çiftimiz de Afl'den! İlk mezunlarımızdan Özge ablamız ve Serkan abimiz Afl yollarında başlayan lise aşklarını büyüüp adam olduktan sonra da devam ettirip herkesin aklında olup da sormaya cesaret edemediği sorunun cevabını en güzel şekilde gösterdiler..Afl aşkları Afl'de kalmazmış!!

Ermeni Sorunu Konferansı...

05.05.09 Tarihinde okulumuza konferans vermek için gelen Yrd. Doç. Dilşen Erdoğan 10 ve 11. sınıflara sözde Ermeni soykırımıyla ilgili konferans verdi. Uluslar arası görüşmelerde de yer almış olan Yrd doç.umuz bize sözde soykırım ile ilgili bilmemiz gerekenleri anlattı. Günümüzde birçok tarihçinin bu konu hakkında yeterli ve doğru açıklama yapmadığının farkına vardık. Sayın Erdoğan'a bizi tarihimize hakkında bilgilendirip sorularımıza sabırla cevap verdiği için çok teşekkür ederiz.

EFELERİNEFESİ...

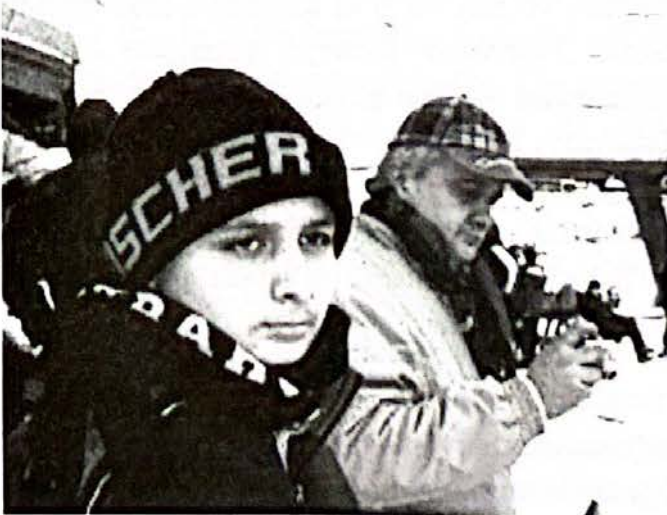
Sanırım bu sene en büyük değişimi Serkan hocamız yaşadı. Tiren ailesine bir vagon daha eklendi diyelim.. Artık o da bir baba... Evliliğinin 3.yılında çoluk çocuğa karışan Serkan Hocamızın Efe'si Tiren ailesinin yeni neşe kaynağı.. Gecesi gündüzüne karışsa da elleri bebek bezi koksa da evinde sigara içmek ona yasaklansa da hocamız bu halinden çok memnun. Sanıyoruz ki Efe'nin o değişilmez kokusunu bir kez ciğerlerine çekmek yetiyor öğretmenimize! Ancak henüz 4 haftalık olan Efe hala baba demediği için Serkan Hocamız biraz tedirgin. Bir yandan da anne de demediği için içten içe seviniyor. Her baba gibi oğlu için endişelenen Serkan Tiren'imiz bizim ısrarlarımıza karşı koyamadı ve biricik sınıfını kıramadı. Geçtiğimiz hafta bir etütte bize misafir olan Efe sınıfımızın ilgi odağı oldu.Küçük Tiren'i kimisi annesine kimisi babasına kimileriye Necip Kırman'a benzetti.. Ama Efe'nin kendine ait bir

tarzı vardı o kimselere benzemiyordu. Serkan Hocamızı kutluyor Efe'mizin yaşamının mutlulukla dolmasını ve babası kadar güler yüzlü olmasını diliyoruz..

Hiperaktif Çocuk Bilen Parmak Kaldırsın'da...

Okulumuz öğretmenlerinden Sezai Hoca'nın hiperaktifliğiyle ün yapmış oğlu Hasan Aydın'dan seçilerek Bilen Parmak Kaldırsın adlı programa katıldı. Zorlu rakiplerini bir bir eleyerek 2. tura kalan hiperaktif kardeşimiz 2. turda ilgi alanlarının dışında soru gelmesi sebebiyle elendi. Yarışma çıkışında 10 000 TL ödülü kaçırmamanın üzüntüsüyle uzun süre kendini toparlayamayan Sezai Hoca geçtiğimiz günlerde okula döndü. Boş geçen derslerin coşkusuyla kendinden geçen öğrencilerimizi hiperaktif kardeşimizin elenmesi haberi çok üzdü.

KARACASU GEZİSİ

Okulumuz 11-A-B sınıflarında 21.04.2009 tarihinde düzenlenen Afrodisyas-Buharkent gezisinde arkadaşlarımız bir hayli eğlendi. Sabah 8'de kalkacağı söylenen ama bazı teknik aksaklıklarla kalkışı saat 9'u bulan otobüsümüzde yolculuğumuz şarkılarımızla

türkülerimizle danslarımızla pek coşkulu geçti. Öğretmenlerimizden A.Tansel Sarayköylüoğlu, Emine Altınsoy, Hülya Olgun, Emine Tiriç, Dilek Uygun, İsmail Üngör, Fatih Anıl, Fikret abimiz ve hemşiremiz Kıymet Deniz'in katıldığı gezimizde dünyaca önemli bir kültür merkezi olan Afrodisyas'ı tanıdık. Tarihteki mitoloji tanrıalarının ve tanrılaşmış kralların heykelleri ilginç efsaneleriyle çok ilgi çekiciydi. Her alanda oldukça donanımlı(!) sayısız bilgi sahibi(!) diksiyonu mükemmel(!) olan rehberimizle tarihi eserlerimizi keşfetmek bize çok şey kattı. Afrodisyas sonrasında bir diğer durağımızda Buharkent'ti. Oradaysa bir teknisyenden dinlediğimiz buhardan elektrik üretimine de şahit olduk. En son da İmam Köy piknik alanına uğrayıp bol oksijeni ciğerlerimize doldurarak lezzetli birer çay içtik. Gezimizi akşam 20.00'da noktaladık. Bu güzel gezi için Fatih Anıl ve felsefe kulübü üyelerinden Merve Çınar ile Gülser Karaal ve Kültür -Edebiyat Kulübü başkanı Emre Gezer başta olmak üzere emeği geçen tüm öğretmenlerimize teşekkür ediyoruz.

YENİÇAĞ İSTANBUL'DA

Okulumuz öğrencilerinden Yorum Uyanık'ın tasarladığı web sitesi çeşitli yarışmalara katılmaya hak kazandı. Nisan ayında İstanbul'da düzenlenen e-dream yarışmasının finallerinde bronz madalya alan Yorum İbrahim Yeniçağ ile birlikte İstanbul'un tozunu dumanına kattı. Ve yine aynı iklimimiz geçtiğimiz günlerde Ankara'da düzenlenen e-biko yarışmasının finallerine de katıldı. Bu yarışmanın sonucunda da Bilişim Teşvik ödülüne layık görülen projemiz sahipleri Yorum ve İbrahim Hocamız Ankara sokaklarının da tadına baktıktan sonra okulumuza geri döndü. Kendilerini tebrik ediyoruz.

(Çektiği sanatsal fotoğraflarla bize hiç eksiklik hissettirmeyen her fotoğraf çekiminde hazır ve nazır olan Okulumuzun teknik elemanı Fikret Yaltr'a teşekkürler)

BİR ÖĞRETMEN KAÇ HAYAT KURTARIR ?

işlediğimiz rehberlik dersleri vardı.

Hiçbirimizin doldurmak istemediği, bitmek tükenmek bilmeyen formları disiplinden taviz vermeyen Sezai Hoca zorla da olsa yaptırıyordu. Hatta bunun için biyoloji derslerinde bile rehberlik işlemişti. Onun için okulda önemli olan notlar değil, insanlıktı. Bize insanlığı kendi yaşamından(eskiden hiperaktif olan SBS' den dolayı sakinleşen oğlu Hasan Can ve 17 yıllık öğretmenlik hayatından) verdiği örneklerle öğretiyordu.

Rehberlik dersi sadece formlardan ibaret değildi. Sınıfta yaşadığımız birtakım problemler de tartışılırdı. En popüler konular etütlerde ses çıkması, notlarımızın düşüklüğü, disiplin cezaları, her sene tekrarlanan oturma düzeni.. Sezai Hoca her seferinde bizim sosyal bir sınıf olmayı başardığımızı vurgulayarak kendi içimizde bu sorunları çözebileceğimizi düşünürdü. Ama pek de öyle olmazdı.

Lise 1 de K.T ile P.S ikilisinin alarm olayları ve E.K ile B.M arasındaki ufak çatışma Sezai Hocamızı üzmeye yetmişti. Ama o üzüntüsünü kalbine gömüp bundan da bir ders çıkarmayı başarmıştı. "Bu tür olayların lise 1'de olması ne kadar üzücü olsa da bir bakıma iyi. İlk seneden aldığınız cezalarla aklınız başınıza gelecek ve daha sonraki yıllarda bu hataları tekrarlamadan mezun olacaksınız."

Lise 2'de yaşanan diğer bir olay da H.T arkadaşımızın başından geçenlerdi. Sınıf öğretmenimiz olan Sezai Küçük bu durumu sindirememişti. Nasıl olur da kendi sınıfından böyle bir olay çıkardı. Üstelik bunu yapan da kendi oğluyla aynı adı paylaşmaktaydı. H.T elbette yaptığıının bedelini ödeyecekti. Yoksa bu Sezai Hocamızın adilliğine, adalet anlayışına sığmazdı.

Çömdük... AFL'ye attı ğımız ilk adımda karşımıza çıkan o olmuştu. Çok dikkatimizi çekmemişti. Sert görünüşünün altındaki yumuşacık kalbini fark edememiştik. Bunun sebebi onunla ders dışında fazla vakit geçirmememizdi belki de. Değil sohbet etmeye çoğu zaman deney yapmaya bile fırsatımız olmuyordu. Müfredatı sadece 2 saatte yetiştirebilmek için canını dişine takmıştı. Bizse sıkıcı bulduğumuz (o zamanlar derslerde uyumaktan) kendimizi alamıyorduk. Başımızı sıraya yasladığımız anda onun sesiyle kendimize geliyorduk. Ve yüzümüzü yıkamaya gönderiliyorduk her seferinde (tabi o zamanlar kamera falan yoktu. Bu da bizim işimize yarıyordu.)

O güzelim günler çabucak gelip geçti ve olduk lise 2. Bu sefer farklı bir derste farklı bir Sezai Küçük'le beraberdik. Sonunda aradığı fırsatı eline geçirmişti. Sağlık dersi bizimle daha sağlıklı ilişkiler kurmasını sağladı. Ve tabi bir de iki sene boyunca Emine Cengiz ile öfke konusunu

Bu yüzden H.T.'in herhangi bir hareketini bahane edip bu olayı kullanarak onu utandırıyor ve böylece kendince cezasını vermiş oluyordu.

Ve lise 3... Bu sene biyolojide bölüm 2 konusu olan "sistemler"i işliyoruz. Sezai Hoca yılın ilk dersine şu sözlerle başlıyor: "Sizin için çok önemli bir yıl. Biz sizi zorluyoruz belki ama bunu meyvelerini ÖSS' de toplayacağız. Ben kendi adıma konuşayım ki elimden geleni yapıyorum. Size sesimi duyurmak için ses tellerimi zorluyorum. Aslında sizin başarılı olmanız bana maddi bir şey getirmiyor. Hiçbiriniz babamın oğlu değilsiniz. Fakat sizin başarınız bizim de başarımız oluyor ve bu beni mutlu ediyor.

Daha sonraki günlerde Sezai Hocanın önderliğinde fen liseleri arasında sınav organize ediliyor. (Ne sınavdı ama) ÖSS' ler çok zor gelen sınavı yarıda bırakıp çıkıyorlar. Bunu kendine ve ekip arkadaşlarına hakaret olarak algılayan Sezai Hoca içini kendi sınıfında (11/A) döküyor. "sınavı yarıda bırakıp çıkmak da ne ya... Emeğe saygısızlık bu. Sınavı kolay yaparız beğenmezler, zor yaparız moralleri bozulur(!). Bu sınavı uygulamak için bütün hocalarla ve yayınevleriyle ekip arkadaşlarımla beraber görüştük. Kişi sayısının az olduğundan bizi ciddiye almadılar. 19 yıllık öğretmenlik hayatımda bir zorluğu daha sizin için aştım. Karşılığı bu mu olacaktı? Bakın siz de yarın sınava gireceksiniz. Zor olsa dahi yarıda bırakıp çıkmak yok. Yapabildiğini yap, yapamadığını boş bırak geç. Sana zor gelen herkese zor gelir. Bu fen liseleri arası bir sınav. Tabi ki de zor sorular olacak. Ayrıca ben biyoloji adına konuşayım sorular gayet yapılabilir seviyede. Sanırım sadece fizik ve matematikte biraz zorluk varmış. Ama biyoloji hiç bakılmadan çıkılmış. Neden ???!

Aldığımız son duyumlara göre Sezai Hoca ve oğlu bilgi ve taktik gerektiren (Kavak Yelleri'ndeki Atakan'ın sunduğu) Bilen Parmak

Kaldırsın adlı yarışmanın çekimleri için İstanbul'a gitti. Hasan ilk bölümde 12 de 11 yaparak turu 3. olarak tamamladı. Sonraki sıralama sorusunu (Bir dans türü: Salsa) yanıtlayamadı. Bu şanssızlığından dolayı diğer bölümde de kendisinden beklenen başarıyı gösteremedi. Yarışmayı kazanamasa da Küçük ailesi için güzel bir deneyim oldu.

Neyse derslere dönelim yeniden. Bütün bedeniyle kendini biyolojinin içinde bulan Sezai Küçük dersinde "Z. Biyoloji" den vazgeçmiyor. Fakat 2008-2009 yılında basılan lise1 biyoloji kitabı bütün Sezai Küçük kaidelerini bozacak cinsten. Yine de biz derslerimizde "Z. Biyoloji"den yaptığımız slaytlarla devam ediyoruz ve bu slaytlarımızda özgünlük ve yaratıcılık ön planda. O.Ç ve tayfası Sezai Hocanın hastası olduğu diziden(Arka Sıradakiler) alıntılarla son biyoloji dersine damgasını vurdu. Şunu da unutmayalım Arka Sıradakiler'i 5. sınıftaki kızı Elif Aleyna (henüz sınav kaygısı olmayan) yüzünden beğenerek izleyen tek baba o. Sezai Hocam hâlâ bize son bölümü anlatacaksınız???

Sezai Hoca sadece AFL' de derslere girmiyor arta kalan zamanında futbol yorumu yapıyor. Ayrıca kendisi de AFL öğretmenler takımında gol atabilen tek defans oyuncusu. Sporla arası iyi olan Sezai Küçük'ün yemekle de arası çok iyi. Sevdiği diğer bir şey de hiç ayrılmak istemediği arabası. Ekmek almaya bile arabası ile gidiyormuş. Anlaşılan Sezai Hocamız onunla bütünleşen Türk kasıyla gayet mutlu. Doğrusunu söylemek gerekirse biz de onu bu haliyle çok benimsedik. Her geçen gün değişmekte olan AFL' de değişmeyen Sezai Hocamızın kıymetini bilin...

DUYGUARICAN
NESLİHAN GÖRMEZ

YENİ BİR SES YENİ BİR NEFES : AHMET AKAN

Buraya neler umarak geldiniz, idealleriniz nelerdir?

Okuldaki idealim Atatürk ilke ve İnkılaplarını benimseyip hayat tarzı haline getiren, milli, manevi ve kültürel değerlerini unutmayan, vatanını, ulusunu seven, ülke ve millet için hiçbir fedakarlıktan kaçınmayan, yurt ve dünya barışı için engin hoşgörüyü sahip, çağdaş bilim adamları yetiştirmektir. İnaniyorum ki bizim okulumuzdan mezun olan öğrenciler para uğruna, kariyer uğruna ülkemizi terk etmeyecektir.

Peki geldiğinizde nasıl bir ortam buldunuz? Sosyal bilimler Lisesi ile burayı karşılaştırdığınızda ne gibi farklılıklar görüyorsunuz?

Aydın Fen Lisesi'ne geldiğimde pek yabancılık çekmedim. Bakanlıkça açılan kurs ve seminerlerde öğretmen arkadaşlarla çalışma imkanı bulmuş, hatta samimiyetimizi ilerletmiştik. Ayrıca 2005-2006 eğitim-öğretim yılında bir dönem Aydın Fen Lisesinde derslere girmiştik. Buradaki öğretmenler arasında sıkı bir iletişim var. Başarıyı arttıran sebeplerden biri de bu bence.

Aydın Fen Lisesi Türkiye'nin seçkin öğrencilerinin bulunduğu bir okul. Terbiye, saygı, efendilik, çalışkanlık, her öğrencinin vazgeçilmez vasfı. Böyle bir okulda öğretmen olmak kolay değil. Her ne kadar 15 yıllık öğretmen olsam da derslere ön hazırlık yapmadan girmiyorum. Burada yaptığınız çalışmalar boşa gitmiyor. Önünüzde sanki yirmi dört tane bilgisayar var, her biri söylediklerinizi kelimesi kelimesine hafızasına kaydediyor. Her öğrencinin büyük hedefleri var. Bu hedefleri gerçekleştirmek için ders çalışmaları gerekiyor, çalışıyorlar da... Bu yüzden fen liseleri öğrencileri sosyal bilimler lisesi öğrencileri kadar sosyal değiller. Aydın Sosyal Bilimler Lisesi'nde tiyatro, şiir dinletisi, folklor, saz ve gitar kursu,

resim ve iş tekniği kursu, satranç, futbol, basketbol, voleybol, masa tenisi gibi sosyal ve kültürel aktiviteler yapılıyor. Buradaki öğrenciler de adını zikrettiğim kurs ve aktivitelere katılarak sosyalleşmesi, zindeliğini artırması gerekiyor.

Öğrencilerin bu durumu sizi nasıl etkiliyor?

Afl öğrencileri gibi ben de ders çalışma saatlerimi artırdım. Dersim olmadığı saatlerde okulun en köşesine çekilip Bilgilerimi tazeliyorum, onlara yenilerini ekliyorum. Aslında ben yerinde duramayan futbol, voleybol, basketbol gibi sporları bizzat öğrencilerle oynayan birisiyim. Masa tenisi ise bende bir tutku.

11-B ile AFL çalışanları maçında attığınız çalım ve o muhteşem golünüz çok konuşuldu. Başarılı olduğunuz başka spor dalları da var mı yoksa yeteneğiniz futbola mı özel?

11-B futbol takımı ile Aydın Fen Lisesi öğretmenleri arasında oynanan maçta forvette oynayan A.Tansel SARAYKÖYLÜOĞLU'nu, libero Kenan KIZILTAN'ı, stoper olan Fatih ANIL'ı, sağ bekte adam geçirmeyen Memur İbrahim'i, kalede bir panter gibi duran, top geçirmeyen Serdar YILDIRIM'ı başarılı buldum. Kendimi de futbolda çok başarılı buluyorum, takımın en iyisi bendim zaten.

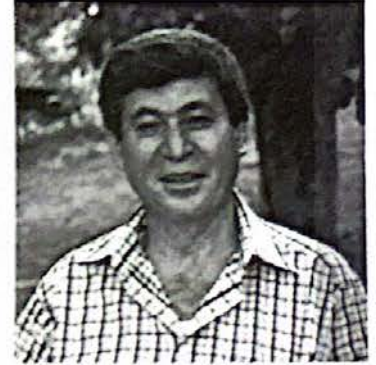
Basketbol ve voleybol da sevdiğim spor dallarıdır. Okulumuzda voleybol gibi bir oyunun sıklıkla oynanmaması beni üzüyor. Voleybol aslında sporcuyu çok fazla yormayan, sakatlığın pek fazla yaşanmadığı ender sporlardan biridir. Biraz önce de söylemişim ya, masa tenisi benim için bir hobi. Masa tenisi oynamayı ve izlemeyi çok severim. Daha önce çalıştığım yerlerde okul masa tenisi takımlarını çalıştırdım. Büyük başarılarla imza attık. Kısa zamanda benimsediğim bu okulda da hep birlikte güzel şeyler yapacağımıza inanıyorum.

BAK BAK BAK... ÖĞRETMENLERİMİZ DE DEĞİŞMİŞ...

Konumuz değişim.. Biz de dedik ki AFL'mizi AFL yapan biricik öğretmenlerimizin değişimlerini de yazalım Günebakan'ımıza. Onlar da tıpkı bizim gibi değişiyorlar; AFL yılları onlardan da götürüyor bazı şeyleri, onları da büyütüyor ve bir şeyler kazandırmaya da hiç ara vermeden devam ediyor..

Çeşitli yollarla(sağ olası Fikret Abi) bu fotoğrafları bulduk ve arkadaşlarımıza dedik ki yorumlayın bakalım fotoğrafları ve işte AFL'nin sorumuza cevapları:

Ama kırılmaca darılmaca yok siz bizim ve AFL'mizin olmazsa olmazlarınsınız!

- Ağzınızın üstündeki saçlar da taranmayacak kadar gür Hocam
- Gözleri de aynı siz..
- Üzerinizden akım geçmiş sanki..
- Yıllar yüzünüzdeki o sempatik gülümsemeden hiçbir şey kaybettirmemiş
- Bizden aldığınız değişim puanı 7!

-Benjamin Button misali yaş ilerledikçe gençleşmişsiniz be hocam..

-Ama eskiden saç yapmayı bilmediğiniz çok açık

-Saçlarınızı kızıl yapmakla çok doğru bir karar verdiğiniz de itiraf edelim..

-Hocam siz böyle otantik bluzlar da mı giyerdiniz..?

-Takılarınız da evde kalmış galiba

-Bu kadar değişmek size 8 değişim puanı kazandırdı!

- Saç modeliniz, makyajınız, tulumunuz, yüzünüzdeki ifade... Adeta hababam sınıfına yeni gelmiş genç bayan öğretmeni andırıyor...
- Hocam inanır mısınız bilmem ama Sodyum şu halinizi görse suya değmeden patlardı bence
- O tulumdan bende de vardı eskiden.
- Ama kızıl saç size çok yakışıyor.
- Tulumunuz ve saçınız hatırına puanınız 5!

- Yıllar size hiç değmemiş adeta hiç değişmemişsiniz
- Ama büyümek isteyen genç edası sezdim sizde, ne o çiçekli bluz falan..?
- Siyah saç da fena değilmiş aslında.
- Sizi uzun saçlı göremeyecek miyiz be hocam?
- Size verdiğimiz değişim puanı 2!

Fotoğrafçı:

- Özer bey biraz sola
- Hah o bıyıkları da bir tarayalım karışmış iyice.
- Evveet, gözlüğü burun üstüne oturtun, şimdi de kaşları dakaldırın.
- Aferin, biraz da somurtursanız fena olmaz
- Evet aynen böyle sağ omuzu da biraz eğelim, ya saçlar biraz kabarmış ama napalım artık.
- Çekiyorum çeeeeekttiim!
- İşte tarihe geçecek poz!
- O sanat eseri gözlükler adeta kişiliğinizi tamamlamak için yapılmış tam manasıyla BAYILDIM!
- Kendimi bu fotoğrafın hakkettiği bir yorum yapabilmek için çok zorladım ama o seviyeye ulaşamadım maalesef...
- İyi ki zaman geçmiş...
- Saçlar da daha AFL dertlerinin gazabına uğramamış
- Sapasağlam maşallah ama şimdi de yakışıklısiniz hocam hiç merak etmeyin
- Bu mükemmel değişiminiz bizden tam 10 değişim puanı aldı!

- Kim bu! Ne desem yalan olur şimdi.
- Gördüğümüz gibi hiçbir şey imkansız değil
- Kakül mü bırakmışsınız yandan mı ayırmışsınız karar veremedim bir türlü..
- Yeni gülüş,yeni saçlar, yeni renkler, yeni
- Altınsoy bizden 9 değişim puanı aldı!

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE MATEMATİK

İnsanlar dünya üzerinde hüküm sürmeye başladıkları tarihten bu yana ister istemez matematikle uğraşmışlardır. Merak etmenin yanı sıra ihtiyaçlar da insanları bu uğraşa sürüklemiştir. "Nil'in taşmasıyla bozulan arazi sınırlarının yeniden belirlenmesinin Mısır'da geometri ve matematiğin gelişmesini sağladığını" hepimiz tarih dersinden biliyoruz. İşte bu gibi durumlarda da insanlar zorunlu oldukları için uğraşmışlar matematikle.. Bu duruma örnek olarak biz AFL lilerin de matematikle uğraşmasını gösterebiliriz.

Şimdi matematik tarihine bir göz atalım:

İlkçağda insanlar, rakam ve sayıları kullanmak ihtiyacını duymuşlardır. Avladıkları hayvanların veya sürüsündeki koyunların sayılarını belirtmek için, yaşadıkları mağara duvarlarına çizikler çizmişler, bir ağaç dalına çentikler yapmışlardır. Bazen de, ipe düğüm atmışlar veya çakıl taşlarını kullanmışlardır.

Bu devirde yaşamış insanların, koyun ve geyik gibi varlıkları, ok gibi eşyaları sayabilmek için, ufak yuvarlak çakıl taşlarına sahip olması veya kesilmiş bir ağaç dalı üzerine çentik yapması gerekiyordu. Bir taş ya da sopa üzerinde işaretlenmiş bir adet çentik, tek koyunu ifade ederdi. Belli bir zaman sonra, eğer her bir taş veya çentik için bir koyun yoksa o insan bir veya birkaç koyunun kayıp olduğunu anlardı. Bu devirde insanlar, sayıları bir yere kaydedip saklamasını da biliyorlardı.

İlkel insanlar, sayılar için kil tabletler üzerine çizikler kazmayı veya kesilmiş ağaç dalına çentikler yapmaya başlamakla, ilk defa sayıları yazılı olarak ifade etmiş oldular. İlkçağ insanının kullandığı bu işaretler, rakam ve sayıların ilk yazılı ifadeleridir. Bunların yanında; ilkel insanlar sayıları belirtmek için, bugün de olduğu gibi, değişik ses ve kelimeler de kullanmışlardır.

Gördüğümüz gibi atalarımız sayı saymayı bizim kadar kolay bir şekilde öğrenememişler. Ancak özgür düşünceye verilen önem açısından skolastik düşüncenin hâkim olduğu Orta Çağ Avrupa'sından daha iyi bir konumda olduklarını söyleyebiliriz.

Orta Çağ'da İslâm Dünyası'nda başta aritmetik olmak üzere, matematiğin geometri, cebir ve trigonometri gibi dallarına önemli katkılarda

bulunan matematikçiler yetişmiştir. Ancak bu dönemde gerçekleşen gelişmelerden en önemlisi, geleneksel Ebced Rakamları'nın yerine Hintlilerden öğrenilen Hint Rakamları'nın kullanılmaya başlanmasıdır. Erken tarihlerden itibaren ticaretle uğraşanların ve aritmetikçilerin kullanmaya başladıkları Hint Rakamları'nın üstünlüğü derhal fark edilmiş ve yaygın biçimde kabul görmüştü. Bu rakamlar daha sonra Batı'ya geçerek Roma Rakamları'nın yerini alacaktır.

Cebir bilimi İslâm dünyası matematikçilerinin elinde bağımsız bir disiplin kimliği kazanmış ve özellikle Harezmi, Ebu Kâmil, Kereci ve Ömer el-Hayyâm gibi matematikçilerin yazmış oldukları yapıtlar, Batı'yı büyük ölçüde etkilemiştir.

Ayrıca İslâm Dünyası'nda büyük ilgi gören ve geliştirilen bilimlerden birisi olan astronomi alanındaki araştırmalara yardımcı olmak üzere trigonometri alanında da seçkin çalışmalar yapılmıştır. Bu konudaki en önemli katkı, açı hesaplarında kirişler yerine sinüs, kosinüs, tanjant ve cotanjant gibi trigonometrik fonksiyonların kullanılmış olmasıdır.

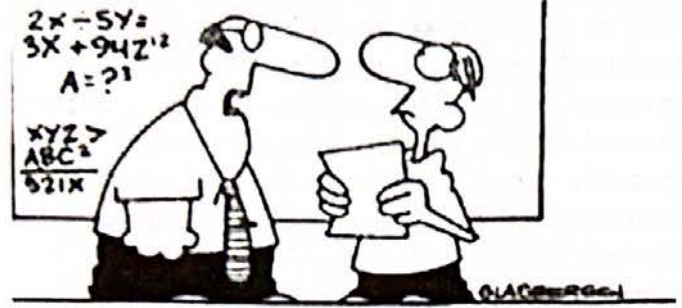
Orta Çağ'da Avrupa'da hâkim olan skolastik düşünce bilimde gelişme yaşanmasını engellemişti. Yeni Çağ'a gelindiğinde ise Rönesans ve Reform hareketleriyle beraber skolastik düşünce yıkılarak özgür düşünmenin önü açılmıştır. Bu dönem diğer alanlarda olduğu gibi matematik alanında da yeniden bir uyanışın gerçekleştiği ve özellikle trigonometri ve cebir alanlarında önemli çalışmaların yapıldığı bir dönemdir.

Yapılan çalışmalar sonucunda geliştirilen işlem simgeleri, şu anda bizim kullandıklarımıza benzer denklemlerin ortaya çıkmasına olanak vermiş ve böylelikle, denklem kuramı biçimlenmeye başlamıştır. Bu dönemde çağdaş matematiğin temelleri atılmış ve Pierre de Fermat sayılar kuramını, Pascal olasılık kuramını, Leibniz ve Newton ise integral hesabı kurmuşlardır.

Bu gelişmeler, bilimin ilerlemesi için özgür düşünce ortamının oluşmasının ne kadar önemli olduğunu göstermiştir. Bunların sonucunda da yakın çağda gerçekleşecek gelişmeler için sağlam bir temel oluşturulmuştur.

Yakın Çağ'da Euler ve Lagrange, integral ve diferansiyel hesabına ilişkin 17. yüzyılda başlayan çalışmaları sürdürmüşlerdir. Yine bu dönemin en orijinal matematikçileri olarak Dedekind ve Cantor sayılabilir. Dedekind, erken tarihlerden itibaren irrasyonel sayılarla ilgilenmeye başlamış, rasyonel sayılar alanının sürekli reel sayılar biçimine genişletilebileceğini görmüştür. Cantor ise, bugünkü kümeler kuramının kurucusudur. Matematikçiler yaşlandıkça ölmezler sadece bir takım fonksiyonlarını kaybederler. Matematik yıllar boyunca çok fazla değişim geçirmiş ve bunun sonucunda da oldukça gelişmiştir. Ancak insanlığa karşı olan görevi hiçbir zaman değişmemiştir.

Damla Göker-Ege Coşkun

- Niye mi cebir öğrenmek zorundasınız?!.
Çünkü bu lanet şeyi ben öğrenmiştim.
Siz de öğreneceksiniz!..

MATEMATİK DÜELLOCUSU : EVARİSTE GALOİS

Matematik için yazı yazarken, bir bağıntıyı ya da kuralı açıklamamamın nedeni Evariste Galois'in yaşam öyküsünü okumamdı. Onun yaşadıkları beni çok etkiledi. Diğerlerinin kendisini anlaması için verdiği savaş, bitmeyen Latince ödevleri, yaptığı buluşların kaybolması, öğretmenlerin anlayışsızlığı... Bütün bunlar onunla matematik arasına giremedi. Onun matematik sevgisini anlamak benim için zor değil. Zira benim de en sevdiğim ders matematik ve çoğu zaman yakınıyorum diğer derslerden. Matematikte farklı yollar ama kesin sonuçlar var. Hayatta doğruyla yanlış ayırt edememekten yakınanlar için tavsiye ediyorum matematiği. Galois de yaşamında karşılaştığı zorluklardan kaçarak matematiğe sığınmıştı.

O, kısacık ve matematik dolu bir hayat yaşadı. 21 senelik hayatına matematik sevgisini sığdıramadı. Fakat yaşamı şanssızlıklar içinde geçti. Okulda farklı davranışları yüzünden öğretmenler tarafından

sorunlu öğrenci olarak tanımlanıyordu. Fakat Galois'in bu davranışları yaramazlığından değil, zekâsının kafasının içine sığmamasındandı. Matematik dehası delikanlılık çağına doğru ortaya çıkmış fakat okuldaki öğretmenleri onu anlayamamışlardır. Bu, onun içine kapanık biri olmasına neden olmuştur. Galois 12 yaşında Louis le Grand Lisesi'ne girdi. Okulla ilgili sorunlar yaşadı. Eğer kovulsaydı onun eğitimi açısından daha iyi olurdu çünkü o yıllarda matematiğe önem verilmiyordu. Matematik dersi bazen yapılır, bazen de hiç yapılmazdı. Bu dönemde edebiyat ve klasikler canını sıkıyorsa, matematik dehasıysa uyanmaya başlamıştır. Yunanca ve Latince derslerinin ağırlığı ve Galois'in dikkatsiz ve garip davranışları nedeniyle öğretmenleri onu sınıfta bıraktı.

Galois, düzenli matematik derslerine bu sıkıntılı yıllarda başladı. İyi öğrencilerin bile tam anlamıyla anlamak için en az 2 yıllarını verdikleri Legendre'nin kitabını Galois bir solukta hayranlıkla bitirdi. Sonra Abel'i ve matematik bilginlerine özgü yazılmış kitapları birer birer yuttu. Artık okul ödevleri onun için çocuk oyuncağıydı. Okuldaki matematik öğretmeni Vernier ondaki yeteneği fark etmişti. Onu, sivil ve askeri mühendislere dünyanın en iyi matematik ve ilim bilgisini vermek amacıyla kurulmuş, Polytechnique Okulu'nun sınavına soktu. Sınavdaki jürilerin onun yanıtlarını anlayamaması üzerine sınavı geçemedi. Bu sınavın etkisini hiçbir zaman üzerinden atamadı. Okul raporlarında şöyle yazmaktadır: "Tuhaf, orijinal ve kapalı bir öğrenci. Sadece yüksek düzeydeki matematik konularına çalışmaktadır. Matematik deliliği çocuğu sarmış bulunuyor. Onun için en iyisi yalnızca bu konuda eğitim görmesine ailesi tarafından izin verilmesidir. Aksi takdirde boşuna zaman kaybedecek, öğretmenlerinin canını sıkıp bol bol ceza almaktan başka bir şey yapamayacaktır."

Galois 17 yaşında denklemler kuramında her zaman hatırlanacak olan keşifler yapıyordu. 18 yaşında ilk çalışmasını yayınladı. Fakat 17 yaşına kadar yaptığı bütün önemli keşifleri akademiye vermek için saklamıştı. Ünlü matematikçi Cauchy bu yazıyı akademide sunacağına söz verdiği halde bu sözünü unutmuş, daha kötüsü bu yazıyı kaybetmiştir.

Polytechnique'nin sınavına tekrar girdiğinde jürilerden biriyle bir soru üzerinde tartışmaya girdi. Haklı olduğu halde karar jüride olduğu için Galois sınavı geçemedi. Bu haksızlığa dayanamayıp o ana kadar ihtiyaç duymadığı kalem, silgiyi jüriye fırlattı. Ama olan yine Galois'e oldu. Bir cumhuriyetçi olan babasına bir papazın attığı iftira yüzünden babası da intihar edince Galois iyice içine kapandı. Üniversiteye kabul edildikten sonra akademide yayınlayacağı yazıları kâtime verdi fakat katip bunları okuyamadan öldü. Sonra da bu yazılara rastlanılmadı.

Çocukluğundan beri haksızlıklara tahammül edemeyen Galois araştırma işini bırakıp cumhuriyetçilik için savaştı. Bu dönemde iki kez hapisaneye girer. Bu sıralarda Paris'in ünlü doktorlarından birinin kızıyla tanışır. Kızın keskin nişancı olan sevgilisi bu ilişkiyi öğrenince Galois'i düelloya davet eder. Ertesi gün öleceğini hisseden Galois aceleyle eve gidip bütün gece boyunca dostlarına mektuplar yazar. 5. dereceden denklemlerin çözümleri ve analiz konusunda geliştirdiği teorilere son halini vermeye çalışır.

Onu üzen ölümden çok, eserlerinin anlaşılamamasıdır. Son arzusunu arkadaşı Chevalier'e şöyle yazdı: "Analizde bazı yeni sonuçlar buldum.. Yaptıklarımın doğruluğundan şüphem yok. Jacobi veya Gauss'tan, bu teoremlerin doğruluğu hakkında değil de, bu teoremlerin önemleri

üstündeki düşüncelerini söylemelerini açıkça rica edersin. Eğer umduğum gibi çıkarsa, bazı kimselerin bu karışık örgüyü kendilerine kullanmaları için sökmeleri kalır. Seni hasretle kucaklarım." Ayrıca yazdığı formüllerin arasına "Tamamlamam gereken şeyler var. Zamanım yok. Zamanım yok." cümleleri serpiştirilmiştir.

Galois'in yazıları ancak 1870'te C. Jordan'ın bir yapıtında yayımlandıktan sonra anlaşıldı. Eğer Galois zamanında anlaşılıp birtakım şanssızlıklara uğramasaydı bugün matematik dünyasına daha birçok şey katmış olurdu.

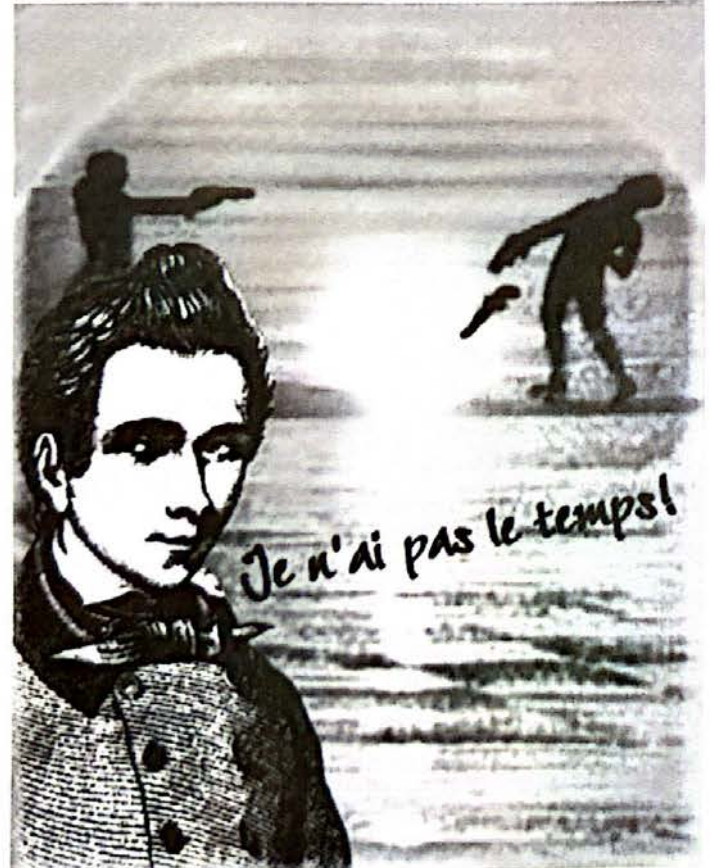
KAYNAKLAR:

<http://tr.wikipedia.org/>

<http://matmatmat.bravehost.com/>

<http://www.bibilgi.com/>

<http://abel.azbuz.com/>

İLGİNÇ MATEMATİK

Palindromik Sayılar

Kapak, kütük, sus, yay, kepek kelimeleri ilginç bir ortak özellik ile dikkat çekiyor: düzden ve tersten okunduğunda aynı. Benzer bir yapıya sahip olan palindromik sayılar da düzden ve tersten okunduğunda aynı olan sayılardır:

1991, 10001, 12621, 79388397, 82954345928.

Bu alandaki açık soru ise şöyle:

Hem asal hem de palindromik olan sonsuz tane asal sayı bulunabilir mi?

Mükemmel Sayı: 6, 28, 496 gibi kendisi hariç bütün pozitif çarpanları toplamı kendisine eşit olan sayılara denir. Mükemmel sayılar sonsuz tanedirler. Genel formülleri henüz bulunamamıştır. Ancak $2n(2n+1-1)$, sayısının her n çift sayısı ve 1 için mükemmel sayı olduğu görülebilir. Tabi buradan mükemmel sayıların çift sayı oldukları anlamı çıkmamaktadır. Yani bu formülün tüm mükemmel sayıların ortak formülü olup olmadığı bilinmemektedir. Ancak şu ana kadar bir tane tek mükemmel sayı bulunamamıştır...

İlk 10 mükemmel sayı:

6, 28, 496, 8128, 33550336, 8589869056, 137438691328, 2305843008139952128, 2658455991569831744654692615953842176, 191561942608236107294793378084303638130997321548169216

• İlk 4 mükemmel sayı için şu ilişkiler geçerlidir:

Parazit Sayılar

Herhangi bir a basamaklı sayımız olsun bu sayıyı son basamağı olan f ile çarptığımızda sayıda her basamak bir kayıyor yani $fabcde$ oluyorsa bu bir parazit sayıdır.

Örneğin: 102564 sayısını son basamağı olan 4 ile çarptığımızda elde edilen sayı 410256 sayının bir basamak sağa kaymış halidir bunlara matematikçi Googol parazit sayı ismini vermiştir ve basamakların kayması dolayısıyla 4'ün geri dönülen zamanı temsil ettiğini düşünmüştür.

Pi sayısı niçin 'e' sayısından daha üstündür?

'e' sayısını telaffuz etmek oldukça kolaydır.

'e' sayısı 2,71828182845904590... şeklinde devam ettiğinden ezberlemesi oldukça kolaydır hâlbuki pi sayısını ezberlemek hüner ister.

'e' sayısına kolayca ulaşabilirsiniz klavyede bile vardır fakat 'pi' sayısı asil bir sayı olduğundan ona ulaşabilmek için Word programının sembol ekle kısmına girmelisiniz. 'e' sayısını sonsuz seriler olarak ifade etmek kolaydır pi sayısını ifade edebilmek ise oldukça zordur.

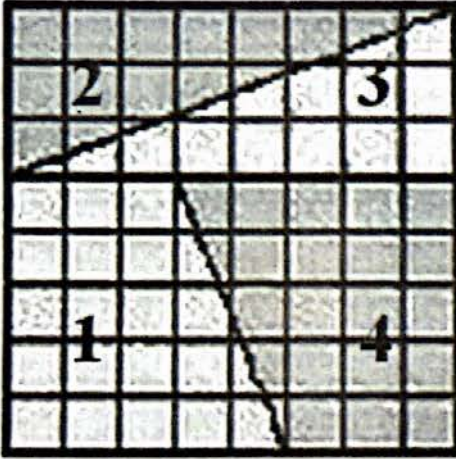
'e' sayısı bir kişinin ismini temsil eder fakat pi sayısı kendini temsil eder.

Pi demek euler sayısı demekten çok daha kolaydır. Pi diyebilmek için euler sayısının öyler diye okunduğunu bilmemize gerek yoktur (;

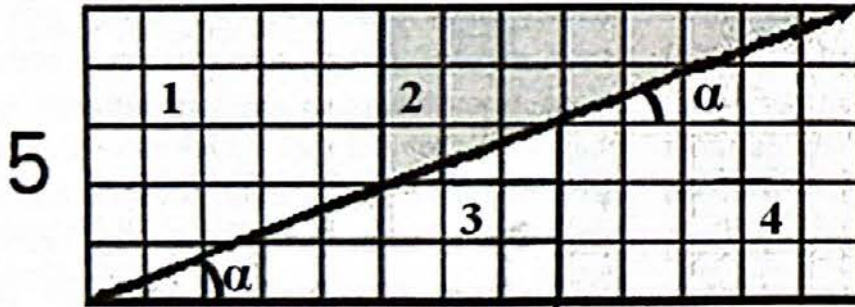
Ege Coşkun
Damla Göker
Ali Çağıl Güldalı

64=65 'mi

Son zamanlarda internette dolaşan bir haber mi desem söylenti mi her neyse. "Kareleri sayalım 1, 2, 3, 4; 1, 2, 3, 4 nasıl ya?" "Aaa! Valla dörtgenlerin alanları eşit olduğundan 64=65 çıkıyor." "Abi Japonlar yapıyor ya." İşte bu sözleri duyduk biz de bir bakalım dedik. Her şey iyi hoş da 2 numaralı üçgendeki α açısı ile 4 numaralı yamuktaki α açısı birbirine eşit olduğundan tanjantları da eşit olmalıdır.

$$8 \times 8 = 64$$

$$5 \times 13 = 65$$

13

Fakat tanjantlarına dikkatli bir şekilde bakarsak; 2 numaralı üçgendeki α açısının tanjantının $3/8$, 4 numaralı yamuktaki α açısının tanjantının $2/5$ olduğunu görürüz. Tanjantları eşit olmadığından dolayısıyla 2. şekildeki dikdörtgenin 4 numaralı yamuğun üzerinden geçen köşegen doğrusal değil. Yani şekil tam dikdörtgen olmuyor. Demek ki neymiş 64 hala bildiğimiz 64'müş.

Damla GÖKER-Ege COŞKUN

RUBAİYAT YAZARI ve MATEMATİKÇİ HAYYAM AYNI KİŞİLER Mİ ?

Bertrand Russell, Ömer Hayyam'dan kitabında "Matematikçi ve şair olarak bildiğim yegâne kişi." diye bahsetti. Peki ya gerçekten de Hayyam hem matematikçi hem şair miydi? Yoksa bu bir isim kargaşası mıydı?

Bu tartışma tarihçiler ve matematik tarihçileri arasında uzun yıllar tartışıldı, çözüme ulaştırılamadı. Bu tartışma geçtiğimiz yıllarda bir kez daha gündeme geldi.

Birleşmiş Milletler Eğitim ve Kültür Örgütü(UNESCO) Hayyam'ın matematiksel çalışmalarının önemini bir kez daha farkına varmış ve bu konuda bir kitap basılmasına karar vermiştir.(Beyt'ül Hikme projesi kapsamında). Bu kitapta Hayyam'ın matematikte ilgilendiği üç dal geniş kapsamlı biçimde anlatılmıştır. Bu üç ayrı alan;

1. Temel cebirsel geometrinin ilk formülasyonu

2. Oranlar kuramı çalışmaları

3. Paraleller kuramı çalışmaları

Proje kapsamında çalışan bilim tarihçisi Rashdi Rashed, Hayyam'ın hayatı hakkında çok az bilimiz olduğunu söyledi. Az önce bahsettiğim tartışmalar konusunda ise Rashed şunu iddia etmektedir:

"Bildiğim kadarıyla şairden bahseden kaynaklarda matematikçiden zerre kadar bahsetmez. Matematikçiden bahseden tarihçiler şairden bahsetmezler. Bu nedenle aynı kişi olduklarını söyleyemeyiz fakat ayrı kişiler olduğunu da söyleyemeyiz." der. Bu konuyu şair Ömer Hayyam'a sorsak şu yanıtı verebilirdi:

"Konuşur devamlı aklın köleleri
Ölümüne tartışır bu ya da şu var mıdır,
Budalalar ruhları ekşi üzüm olana kadar kuru üzüm
yer Hâlbuki hikmet sahipleri yeni şarapta ısrar eder."

Benim fikrime gelince Ömer Hayyam tekti. Şairdi, matematikçiydi, fizikle astronomiyle, tıpla, müzikle ilgilendi. Horasan'ın yıldızıydı.

Rubaiyatı yazan muhteşem şair, matematikçi Hayyam'dan başka kimse olamazdı.

PERGEL

"Sevgili, seninle ben pergel gibiyiz
İki başımız var, bir bedenimiz.
Ne kadar dönersem döneyim çevrende,

Er geç baş başa verecek değil miyiz?"

Ömer HAYYAM

Bu ki imkânsız değildir. Mesnevi yazarı Mevlana Celâleddin Rumi matematikle ilgilenmiş, bir dönemin en önemli sufisi ve en önemli ilim adamlarından biri olmuştur. Matematikle bezeli şu şiiri paylaşmak isterim:

Dost dediğin; radikal olmalı; Sevilecek biri olmadığın zamanlarda bile seni sevmeli...

Sarılacak biri olmadığın zamanlarda bile sana sarılmalı...

Dayanılmaz olduğun zamanlarda bile sana dayanmalı...

Dost dediğin; fanatik olmalı; bütün dünya seni üzdüğünde sana moral vermeli,

Güzel haberler aldığında seninle dans etmeli,

Ve ağladığında, seninle ağlamalı...

Ama hepsinden daha çok; dost matematiksel olmalı;

Sevinci çarpmalı...

Üzüntüyü bölmeli...

Geçmiş çıkarmalı...

Yarını toplamalı...

Kalbinin derinliklerinde ihtiyacı hesaplamalı...

Ve her zaman bütün parçalardan daha büyük olmalı...

İşi bitince seni bir tarafa atmamalı..."

Hazal Yağmur YILDIRIM

AFL'DE MATEMATİK ÖĞRENİM SÜRECİ

Matematik bazılarımızın çok sevdiği, bazılarımızın sevip de yapamadığı, bazılarımızın daha "M"sini gördüğünde tırısma durumları yaşadığı bence çok zevkli bir hastalıktır. AFL'de ise matematik boyut değiştirir. Tabi o boyut değiştirirken biz de bundan fazlasıyla nasipleniriz. AFL matematiğiyle sizi (fotoğraftaki sırasıyla) İbrahim Hoca, Nihat Hoca ya da Eyüp Hoca tanıştırır. Ama bu tanışma süreci o kadar kısa değildir 3-5 soruluk gibi. Aslında ilk anda tanıştığınızı sansanız da bu tanışma süreci ilk matematik sınavı ve sonrasına kadardır.

İlk matematik sınavı notunuz 0-50 arasında ise tanışma süreciniz bayağı uzayabilir ve bir hayal kırıklığına uğrarsınız. Önceden aldığınız 90'lardan, 100'lerden sonra bu not sizin kendiniz ve ailenizle absürd ve tepesi delik muhabbetler üzerine cebelleşmenize neden olacaktır. Ama tecrübeli ağabey ve ablalarınızdan aldığınız bilgiler bu notlarla aranızda şimdiden bir yakınlık kurmanız gerektiğini size gösterecektir. Artık kafanızda bildiğiniz matematik kavramı silinecek, yerine daha önce hiç karşılaşmadığınız yeni kavramlar yerleşmeye başlayacaktır bu okulda. OKS döneminde çözmeyi çok sevdiğiniz ve size kolay gelen üslü sayılar konusundan İbrahim Demiral öğretmenimize göre her AFL'li için gayet kolay bir şekilde çözülmesi gereken bir soru;

$$x \neq \mp \frac{1}{3} \text{ olmak üzere; } 10x^2 + 3x^3 = 1$$

olduğuna göre $\frac{x^2}{3x-1}$ ifadesi kaçtır?

Sizin için yeni bir dönem başlayacaktır. Kendinizi pır pır kelebek olmak için yaratılan(AFL'ye gelen) tırtıl gibi hissedeceksiniz. Sonunda uçabilme yeteneği kazanacağınız yolculuk sizin için zorlu bir dönem olacak. Ama gelişip sizi çepeçevre saran zardan kurtulmaya başladığınızda artık x'i bulmak için cebelleşmek, x'lerin karesini almak, f(x-2) fonksiyonunu bulmak için f(x) fonksiyonunda x yerine x-2 koymak, İbrahim Hoca'nın üçgenle başlayıp tanımlayamadığımız şekillerle biten sorularını anlamaya çalışmak, Nihat Hoca'nın fantezi sorularıyla cebelleştikten sonra fantastik bir iriml bulamamak hayatınızın bir parçası olacak.

Sonra kelebek olup uçacaksınız. Önünüzde üç günlük ömrünüz olacak. Bir anda kendinizi ÖSS Mat-2 sorularıyla uğraşırken bulacaksınız. AFL'den pır pır kelebek olup uçacaksınız. İnşallah istediğiniz yere konacaksınız.

Konuğunuz yerde sizin için yeni hayat başlayacak. Bu yeni hayatta matematiğin hayat boyutuyla tanışacaksınız.

Yapacağınız ilk şey hayattaki fonksiyonunu hesaplamak bu fonksiyonun tanım kümesindeki x'leri çarpanlarına ayırıp en sade haline getirmek ve x yerine kendi değerlerini koymak.

Kolay gelsin AFL'li!..

Bu DÜNYADA BİR DEV VAR

Bu devin öyle kolları var ki; hiç güçlük çekmeden bir lokomotif kaldıracaktır.

Bu devin öyle ayakları var ki; günde binlerce kilometre koşabilir.

Bu devin öyle kanatları var ki; bulutlar üzerinde kuşların çıkamadığı yüksekliklere uçabilir.

Bu devin öyle yüzgeçleri var ki; su altında balıklardan daha iyi yüzebilir.

Bu devin öyle gözleri var ve kulakları var ki; görülmeyenleri görür, başka bir kıtada konuşulanları duyar."

Fransa'nın Les Eyzies de Tayac kentinin güney batısına düşen bölge insanlığın kökenine ilişkin ipuçları vermesi açısından büyük önem taşıyor. Burada mağaralar bulunuyor ve bu mağaraların duvarlarında atlar, mamutlar, ren geyikleri, bizonlar, keçiler, aslanlar ve başka hayvanlar sanki bir geçit törenindeymişçesine boy gösteriyor. Sayıları üç yüzü aşan bu figürler, yaklaşık 13 000 yıl önce yaşamış olan Genç Buzul Çağı insanlarınca yapılmış. Olağanüstü bir incelikle tasarlanmış olan gravürler, insanı ister istemez binlerce yıl öncesine; bölgenin açık bir step alanı olduğu ve mamutların, gergedanların, mağara aslanlarının yaşadıkları çağlara geri götürüyor. Çok eski çağlara ait bu gravürler incelikli bir sanatın ve aynı zamanda da yüksek bir ifade gücünün göstergesi. Böyle bir ifade gücünün ve yeteneğin bize ait olması bizim zekâmız ve onun benzersiz yapısından kaynaklanıyor. Beynimizin yapısı sayesinde üstün bilimsel yeteneklere ve harika bir bilince sahibiz.

Bilinç, çevremizdekileri bir süzgeçten geçirip yorumlamamızı sağlıyor. Bilincimiz sayesinde kendimizin farkına varabiliyor, empati kurabiliyor ve öğrenebiliyoruz.

Bilince sahip olan tek canlı biz değiliz. Fakat bizleri diğerlerinden farklı kılan

bilincimizin daha üstün bir düzeyde olması. Bilinç; beynimizin gelişimiyle paralel bir gelişim gösterdi. Bu gelişim sonucunda da günümüzdeki yeteneklerimize kavuştuk. Bu yeteneklerimiz dili kullanmamızla da ilgili. Dil bilmemiz sayesinde zihnimizde simgeler oluşturabiliyoruz. Bu simgeleri de türümüze özgü bilişsel gücümüz sayesinde farklı zamanlarda farklı biçimlerde kullanabiliyoruz. Zekâmız tek başına bir işe yaramıyor. Dil düşünmemizi sağlıyor, bizim farkımızı ortaya çıkarıyor.

"Bu dev o kadar güçlüdür ki; dağları delip geçer ve doludizgin akıp giden suları durdurur.

Bu dev yeryüzünü istediği gibi değiştirir; ormanlar diker, denizleri birleştirir, çölleri sular.

Kimdir bu dev?

Bu dev insandır.

Acaba insan nasıl dev oldu, nasıl dünyanın efendisi olabildi?"

E. Segal

Başta hiç birinin yeni doğmuş bir bebekten farkı yoktu. Konuşamıyorlardı ve hiçbir şey bilmiyorlardı. İlk olarak değişimleri gözlemliyor, daha sonra yorumluyorlardı eşsiz zekâlarıyla. Bu zekâ birikimi sayesinde değiştiler, değişiyorlar ve değişmeye devam edecekler.

Coğrafi şartlar doğrultusunda, genetik ve fiziksel olarak da değişti insanoğlu. Biz bu değişime adaptasyon dedik. Örnek vermek gerekirse Çinlilerin, Japonların Orta ve Güneydoğu Asya'da yaşayanların hatta Eskimoların bile gözlerinin çekik olması bu adaptasyon sebebiyledir. Aslında "çekik gözlü" kavramı da yanıltır. Çünkü göz yapısı dünyadaki bütün insanlarda aynıdır, fark yaratan göz kapaklarıdır. Çekik gözlü diye nitelendirilen ırklarda gözün üzerindeki göz kapağının ikinci kıvrımı gözün üstüne doğru

fazla inmiştir. Bu durum gözün sanki daha darmış gibi görünmesine sebep olur.

Peki, göz kapağının ikinci kıvrımı neden gözün üzerine fazla inmiştir? Bu sorunun cevabını da bir teoriyle verelim. Teoriye göre; göz kapağının üzerinde katlı olarak duran bu ikinci kıvrımı, bu insanların gözlerini yoğun olan kar tabakasının göz kamaştıran ışığından korumak için bir bakıma kar gözlüğü gibi geliştirmiştir.

Her ne kadar yukarıda belirtilen bölgelerin bazılarında kar hiç yağmıyorsa bile bilim insanları bugün çekik gözlü diye nitelendirdiğimiz insanların atalarının son buzul çağında Sibirya'dan, yani Asya'nın kar ve buzla kaplı en soğuk bölgesinden güneye, bugün yaşadıkları yerlere göç ettiklerini düşünüyorlar. Bu kadar soğuk iklimde yaşayan insanların vücutlarının iklime uyum sağlamaktan başka çareleri yoktu. Sadece gözleri değil, burunları da rüzgâra en az maruz kalacak şekilde küçülmüş, burun delikleri solunan havanın ciğerlere gidene kadar ısınması için daralmıştır. Ciltleri de aynı adaptasyondan dolayı yağlıdır.

Adaptasyonda gen faktörünün de etkili olduğunu unutmamak gerekiyor. Mesela zencilerin ten renginin siyah oluşu, derilerindeki melanin pigmentinin yoğunluğuyla ilişkili. Koyu ten ise, yaşadıkları bölgelerdeki ortam koşullarına sağladıkları uyumun bir sonucu. Afrika koşullarını bir düşünelim. Ekvatora yakınlığı nedeniyle güneş ışınlarının en dik olarak ulaştığı bölge. Sıcak hava koşullarının yanında, yer şekilleri ve bitki örtüsü de "koyu" bir ten rengi gerektiriyor.

Dünyanın kuzey ve güney bölgelerinde ise (ekvatora göre), bu koşullar söz konusu olmadığı için ten rengi daha açık. Ten renginin koyuluğu, sadece güneşten korunmanın bir gerekliliği değil, aynı zamanda güneş ışınlarının yoğunluğunun doğal bir sonucu. Güneş ışınları, MHS hormonunun salgısını

artırıyor ve vücutta melanin sentezi hızlanıyor. Ayrıca güneş altında uzun zaman kaldığınızda ten renginize ne olduğunu da düşünün. İşte tüm bu etkenlerin varlığı zaman içinde gen havuzuna yerleşiyor ve ortam koşullarına en yüksek uyum ırkların temel özelliklerini şekillendiriyor.

"Özel ve ayrımcı olmayalım.
Unutmayalım ki, şairin aklı da,
Akrebin kuyruğu da gururla
Aynı yeryüzünden yükselir."

Halil CİBRAN

Fakat ırklar bu şekilde ayrılmışken, insanoğlu hırsının önüne geçememiş hatta ırklarını birbirinden üstün tutmak için birilerini katletmişken... Nitekim Hitler'in Yahudilere yaptığı bunun bir örneğidir. Bir ırk diğer ırka üstün değil, insanoğlunun aynı atadan yani Hemo Eructuslardan geldiğini unutuyor. Unutmayalım ki

"İnsan olmak sosyal bir olgudur .

İrklar ise biyolojiktir."

Eğer biz ırklar olarak kalırsak yabancı hayvan türlerinden farkımız kalmaz. Ama bundan uzaklaşırsak bir -dev- oluruz. Bir ırk olarak değil insan olarak bütünleşmeliyiz.

"Dostum;
Sen ve Ben
Hayatta hep yaban kalacağız
Birimiz diğerine
Ve her birimiz kendisine
Senin konuşacağın
Ve benim seni dinleyeceğim güne değin
Sesini sesim sanarak
Bir aynanın karşısında duruyormuşçasına."

Halil CİBRAN

Kaynaklar: Bilim ve Teknik, İnternet

Ece ÖZCAN

BAHARDA SADECE ÇİÇEKLER AÇMIYOR

Aylardır yüzünü göremediğimiz güneş sonunda kendini gösterdi bize. Cemrelerin düşmesiyle müjdelenen bahar şimdi yeniden hayatımızda... Peki, baharın bizde meydana getirdiği değişimler neler?

Aşkın coşkusundan da, ruhun çöküşünden de o sorumludur aslında. Bir yandan verdiği enerjiyle kabına sığdırmaz, diğer yandan yol açtığı yorgunlukla süründürür insanı.

Bahar ile beraber doğanın uyanışını görürüz; çiçekler açar, ağaçlar yeşerir, hayvanlar kış uykusundan uyanıp yaşama döner, güneş parlıtlarını saçar etrafa... Hayata bir canlılık gelir adeta. Doğayla birlikte ruhumuz da girdiği karanlıklardan çıkıp aydınlıkta dolanır. Güne başlamak daha bir heyecanlı olur, kışın göremediğimiz güneşin içimizi karartan kasvetli havası siliniverir bahar aylarında. Işığa hasret kalan gözler baharda hayata daha canlı bakar, tomurcuklanan çiçekler, uçan böceklerle insanın dünyası renklenir, canlanır. Ve bu canlılık insanın davranış ve düşüncelerine de yansır. Bir o kadar daha üretken, duygulu ve hareketli...

Kışın yaşadığı karamsarlıktan, pısırıklıktan sıyrılıp yaşama katılmayı seçer insan. Daha önceden yatağından kalkmak istemezken bir an önce uyanıp eve kapanmak yerine doğayı seçer. Doğanın diliyle konuşmayı, sessizliğini duymayı, her şeye yepyeni bir pencereden bakmayı ve değişimi yakalamayı ister. Bu nedenle de bahar yenilenmeye, yaşama dair yenilikler yapmaya, yeni kararlar almaya uygun bir mevsimdir. Fazla kilolardan kurtulmak, takıntılardan arınmak, yaşamda hep ertelenen değişiklikleri yapmak, stresle baş edebilmeyi öğrenmek, küskünlükleri unutmak, belki yeni bir saç stilini denemek, belki de yeni bir aşk!... Tüm bunlar için bahar yeni bir başlangıç olabilir. Bahar ayının bu etkileri bilimsel olarak da kanıtlanmıştır. "Deriye renk verir" diye bildiğimiz "Melanosit" hormonu ışıktaki salgılanır ve aynı zamanda

canlılık sağlar. Bu nedenle ışık, insanı daha uyanık ve etkin yapar. Karanlık ise epifiz bezinden "Melatonin" salgılatarak insanın daha üşengeç ve uykulu olmasına neden olur.

Vücudumuzdaki kolesterol miktarı, kış mevsimine göre çok daha düşük bir seviyede olur. Serotonin hormonu salınımı da artar, insana mutluluk vererek stresin engellenmesini sağlar (Kışın serotonin salgılanmasını çikolata yiyerek de sağlayabiliriz.).

Ya baharın diğer yüzü?

Bizi hep pozitif etkilediğini düşündüğümüz baharın bize yarattığı sorunlar da yok değil. Kış aylarında hipotalamusun etkilediği kan damarlarının daralmasıyla iç organlarda yoğunlaşan kan; baharla birlikte damarlara hücum eder ve kalp, böbrekler gibi iç organlar zayıflar. Kanın azaldığı mide, daha fazla asit üretir; ülser, gastrit, reflü ve hatta mide kanamaları görülebilir. Sinüzit, zatürree ve bronşit gibi rahatsızlıklar da daha sık görülür. Polen ve tozlar; astım, göz nezlesi, burun nezlesi, hapşıрма gibi alerjik hastalıklara neden olabilir.

Bahar aynı zamanda tehlikeli bir mevsimdir. Kasvetli günlerin sonu, rehavetten silkinmenin tam zamanıdır. Kışın bin bir bahane ile ertelediğimiz her şey için beklediğimiz bahar, yapmadıklarımız için bahane bırakmaz. Buna bir de o pırıl pırıl, mis kokulu bahar havasında hormonlarımızın bize oynadığı bazı oyunları da eklersek, bahar sevincimiz yerini, bezginlik ve karamsarlığa bırakabilir.

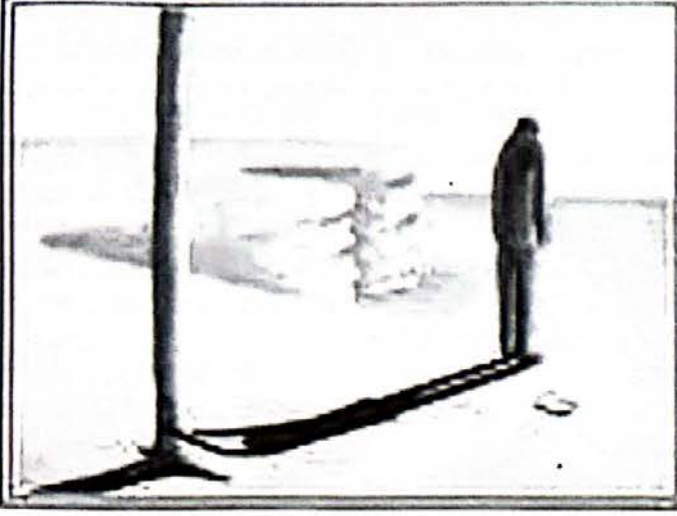
Yani her insan bahar aylarında mutlu olamıyor. Adına "bahar yorgunluğu" denilen ve masummuş gibi adlandırılan sağlık sorunu, bazen "depresyon"a dönüşüp hayatı zindan edebilir.

Bahar yorgunluğunun oluşumuna ani hava değişiklikleri de neden gösteriliyor. Bahar depresyonun da kış saatinden yaz saatine geçmenin bile etkisi olduğu vurgulanıyor. Çünkü insanlar zaten erken kalkamıyorken, yaz saati uygulamasıyla bir saat daha erken kalkmak zorunda kalıyorlar. Ve vücut biyoritmi bu değişime hemen uyum sağlayamıyor. Baharın, doğanın uyanışını görmek harika bir olay olmasına rağmen; günümüz insanı ağırlıklı olarak şehirde yaşadığı için ve doğaya yabancı olduğu için bunu fark edemiyor. İşte bütün bunlar aslında tadına doyum olmaz bahar günlerini katlanılmaz da kılabilir.

Sözün kısası, baharın cıvı cıvı neşesini yaşamak da bizim elimizde, kendimizi yorgunluğa ve depresyona teslim etmek de... Mutlu bir bahar geçirmeniz dileğiyle:)

Neslihan GÖRMEZ – Merve YILDIRIM

HAYATIN KIYISINDA EVRİM ÜZERİNE DÜŞÜNMELE

Yerin bu kadar soğuk ve sert olabileceğini düşünmemişti. Tüm vücuduna yayılan dayanılmaz acıyı bu kadar hissedeceğini de... Ama bu yaşadıklarından daha fazla acı veremezdi. Kendini bu uçurum kenarına getiren nedenlerden... Her genç gibi onun da sorunları vardı ve bu sorunlar onu sigara alkol gibi içine sık düşülen tuzaklara itmişti. Öyle ki sigara bu genç yaşta akciğerlerine o kadar hasar vermişti ki , son kontrolde akciğerlerinde kiste rastlanmıştı. Ama onu bu kadar kötü duruma iten çok şey vardı. Ailesi, arkadaşları, hayatı... İşte bu uçurum ona göre her şeyin sonu ,kurtuluşuydu. Ama bitmeyecekti ,sadece ara verecekti. Şimdi onu ilgilendiren şey beynindeki hasardı. Uç beyindeki hafıza merkezi büyük ölçüde zarar görmüştü. Doktorlarsa hafızanın geri gelip gelmeyeceği konusunda kararsızdılar. Hafıza kaybı yaşandığı takdirde geçmişinde yaşadığı olayları ,birlikte olduğu insanları ,mekanları unutacak fakat alışkanlıklarına devam edecekti,uzun zaman önce gördüklerini hatırlayacaktı.Omuriliğine ve uç beyin öğrenme ile ilgili duyu merkezlerine zarar gelmemiş olması sevinilecek bir şeydi.

Beş yıl boyunca büyük bir boşluğun içinde savrulup durdu Bu boşlukta bazen boğulacak gibi oluyordu ama en azından mutlu ve huzurluydu. Geçmişin acı hatıralarından kurtulmuştu.Bu sakin ,huzurlu hayat da sağlığına olumlu yansımıştı. Gördüğü tedavi sonucu akciğerlerindeki kist iyice gerilemişti.Zaten kötü huylu olmayan bu kist onu rahat bırakmak üzereydi.Her şey yolundaydı yani ama bir soru sürekli aklını kurcalıyordu."Ya hafızam geri gelirse?"Onu uçurumun kenarına itebilecek kadar büyük bir bunalıma neden olan bir hayatı ,kişileri hatırlamak istemiyordu.Kendisine bir söz verdi,hafızası geri gelse de geriye bakmayacaktı.Ama bu sözü tutamadı. Hastanede tedavi gören kardeşiyle rastlantı sonucu karşılaştığı gün hiç istemediği şeyleri hatırlamaya başladığı gün ikinci kırılma noktasıydı.

Doktorun odasına ilerlerlerken koridorda gördüğü on üç on dört yaşlarındaki kıza bakakalmıştı. Halbuki bu kızı daha önce de görmüştü hastanede.Ama şimdi ona pek çok şey hatırlatıyordu bu küçük kız.Küçük bir evde yaşanan kavgalar,anneye söylenen yalanlar, babanın dövdüğü küçük bir kız için akan göz yaşları...Arda kardeşinin yanına yaklaştı.Kız birinin yaklaşmakta olduğunu anlamış,korkuyla arkasına dönmüştü.

Onu görünce kafasında pek çok şey canlanmaya başlamıştı.Fakat bunlar tam net değildi.Arasına bağlantı kurmakta zorlanıyordu. Arda kardeşinin kendisini tanımasına fırsat vermeden oradan uzaklaştı.Kız ise o gittikten

birkaç dakika sonra kim olduğunu anlayabilmişti. Son günlerde şizofrenin etkisi oldukça artmış,gördüğü halüsinasyonlarla kurduğu hayal dünyasına tam olarak dalmıştı ve bu dünyadan çıkıp gerçek dünyadaki insanları tanımakta zorlanıyordu.Buna kardeşi de dâhildi.

Arda ağlamamak için kendini zor tutuyordu. Hatırlamıştı işte her şeyi. En çok korktuğu uzun süredir kaçmaya çalıştığı şey başına gelmişti. Sonra kardeşini düşündü. Demek ki iyileşmemişti. Hayal meyal hatırlıyordu, intihara kalkıştığı günlerde kardeşinin hastalığı çok yeniydi. Acaba ailesi, arkadaşları ne durumdaydılar? Birden ilginç bir düşünce geçti aklından.Hiçbir şeyin değişmemiş olmasını istediğini fark etti. Onu intihara sürükleyen o mutsuz hayatı eskisi gibi bulmak istiyordu. Ama değişim kaçınılmazdı. Hayatın her evresinde her saniyesinde her varlık değişiyordu. Zaten evrimin parolası bu değil miydi? Kendi yaşadıklarını düşündü. Eğer güçlü olmasaydı o gün ölecekti ama o ayakta kalıp devam etmişti. Doğal seleksiyonun canlı bir örneğini kendisinde görüyordu. Şimdi ise diğer değişimleri görme vaktiydi.

Artık tanıdık gelmeye başlayan sokakta ilerledi. Birkaç dakika sona küçük bir evin önünde durdu. Kendini hazır hissedince kapı ziline dokundu. İçerden ayak sesleri duyuldu. Kapıyı bir adam açtı. Arda bu adamı tanımadığını fark etti.Hafızasını yeniden kaybettiğini düşünüyordu ki annesi kapıya doğru yaklaştı.O anda neler olduğunu anladı.Galiba Darwin haklıydı.Onun

biyoloji derslerinde burun kıvrarak dinlediği bu adam haklı çıkmıştı işte.EvrİM her insanın içinde pili bitmeyen bir saat gibi işliyordu.Hiçbir şey söylemeden arkasına dönüp uzaklaştı.

İnsanlara çarpmamakta zorlanıyordu. Adrenalin hormonu kanında en yüksek seviyeye çıkmıştı,kan basıncı artmıştı.Artık başının ağrısına tahammül edemiyordu. Üstelik buna baş dönmesi de eklenmişti. Beyinciği artık dengeyi sağlamakta zorlanıyordu.Birden yolun karşısından gelen iki kişiye takıldı gözü.Kızı tanımıştı. Eski sevgilisiydi bu. Kız bir oğlanın elini tutmuş, etrafına gülücükler saçıyordu.Arda yolunu değiştirdi. Daha fazlasını kaldıramayacaktı. Gördüğü değişim ona daha fazla acı veriyordu.Uçurumu hatırladı.Çok yakındaydı. Bulunduğu sokağa çok yakın bir piknik yerinin ucundaydı uçurum.İlerledi,ayakları bilinmez bir güçle onu mıknatıs gibi çekiyordu.Piknik yeri değişmiş çocuk parkına dönmüştü.”Bu da mı değişti” diye düşündü.Ama uçurum değişmemişti. Zaten değişmeyen tek şey oydu.Uçuruma iyice yaklaştı.Galiba uçurumun kenarına gelmek onun için bir refleks oluştu.Hiç düşünmeden kendini boşluğa bıraktı.Yere düştüğünde omurilik soğanı geri dönüşü olmayacak şekilde hasar görmüş ,solunumu durmuştu.Hayata gözlerini yumarken gözlerinin önüne Darwin geldi.Bu bilim insanı hep haklı çıkıyordu.Bu sefer ayakta kalamayacak biçimde güçsüzdü. Doğa onu bu sefer eliyordu. Yeni sert ve soğuk bir şeyi hissetti. Ama bu sefer zemin değil ölümdü.

Selin İlhan -Pelin Çıbık

ERGENLİK ve AFL

Bildiğiniz üzere dergimizin bu sayıdaki konusu değişim. Biyoloji alanında değişimle ilgili birçok şey yazmak mümkün; ancak biz bu sayıdaki makalemizde konuyu biraz da bize yani AFL öğrencilerine dönük yazmayı amaçladık.

Eğer bu güzide okulun bir öğrencisi ya da öğretmeniyse çevrenizdeki insanların gerek fiziksel gerekse ruhsal yönden keskin değişimlerine tanık olmuştunuz demektir. Bu konuyu kendi gözlemlerimizle ve bakış açımızla anlatmaya çalışacağız.

Sene 2006, sınav sonuçlarının açıklanmasından birkaç ay sonra gözümüzü AFL’de açtık. “Sınavı bir atlatayım bu yaz bilgisayarın başından kalkmayacağım.” ya da “Derim buruşana kadar yüzeceğim.” gibisinden, sınav sonrası tatili hiç bitmeyecekmiş zannederek kendimize koyduğumuz bütün hedefleri yerine getirmiştik. Fakat gördük ki zaman denen tarifi zor şey gerçekten de çok hızlı akıyor. Birdenbire AFL’nin bembeyaz mermer zemininde yürürken bulduk kendimizi.

Burada çok değişik insanlarla tanıştık. Çok renkli kişilikler tanıdık. Başta bu kişilikler, bu insanlar size biraz garip gelse de gününüzün büyük bir kısmını onlarla geçirince her şeye alışıyorsunuz. Hele bir de yatılı öğrenciyse o yeni tanıştığınız farklı insanlar bir anda aileniz olup çıkıyor.

Bildiğiniz gibi lise çağı ergenlikteki değişimlerin en fark edilir şekilde ortaya çıktığı zaman dilimidir. AFL’ye başlayan her öğrenci aslında çocukluğunu gençliğine bağlayan bir köprünün üzerindedir. Öğrenciler bu köprüde fiziksel ve düşünsel olgunluğa ulaşip kişiliklerini kazanırlar. Tıpkı okulumuz bahçesine on sene önce dikilen fidanların şimdi sağlam birer ağaca dönüşmüş olması gibi... Köprünün sonu da daha önceki mezunlardan oluşan ve tüm Türkiye’yi süsleyen AFL ormanına ulaşır.

Biz de bu okula ilk geldiğimizde sıradan bir alçı parçasından farksızdık. Akıp giden süreçte öğretmenlerimiz bizi, eserine kendini adanmış bir heykeltıraş misali işledi. Günler birbirini kovalıyordu ve her geçen gün ufukumuzun biraz daha genişlediğini hissediyorduk. Genişlemenin, ilerlemenin bir sınırı yoktu bizim için, olmamalıydı

da... Ve artık bilim, sanat, spor, müzik gibi birçok alanda kendimizi ortaya koyabilecek donanıma sahip olgun bireyler olarak görebiliyoruz. Ulu önder Atatürk’ün gençlere bıraktığı meşaleyi gururla taşıyabileceğimize inanıyoruz!

Tabii ki geçirdiğimiz değişimler sadece düşünsel anlamda olmadı. Fiziksel anlamda da gözle görülür bir değişim geçirdik. Tatlı çocuklar olarak geldiğimiz AFL’den yakışıklı erkekler ve güzel kızlar olarak mezun olmaya hazırlanıyoruz. Mesela ilk geldiğimizde daha bıyıklarımız terlememişken şimdi tıraş olmadığımız zamanlarda öğretmenlerimizin kartal bakışları arasından umutsuzca sıyrılmaya, onları çeşitli akıl oyunları ile atlatmaya çalışıyoruz. Aramızdan bazıları (Kod adı Çiko’dur kendisinin) yanında tıraş köpüğü ve jilet taşıyarak sıraya geçiyor. Hatta bazıları ise sakat taklidi yaparak koluna girdiği arkadaşını gizleyip, hedefe ulaşmayı başarıyor.

Sivilceler de baş etmesi oldukça güç problemlerimiz arasında. Nasıl olmasın ki? Yağlı yurt yemekleri, stresli yaşam tarzı, sınav kaygısı, kimileri için aşk acısı, ailelerle yaşanan tartışmalar vs... Tabii buna bağlı olarak bazılarımız saatlerini aynanın karşısında harcamakla geçiriyor.

Bunlarla beraber ergenlik dönemi, büyüme hormonlarının (STH, Tiroksin gibi) yoğun olarak salındığı bir süreç olduğu için boy ve kilo artışı da kaçınılmaz gerçeklerden biriydi. Hızını alamayan bazı arkadaşlara NBA takımlarından teklifler gelmeye başladı bile...

Arkadaşlar bu yazımızda değişimi AFL öğrencilerinin yaşamının bir kesitiyle sınırlandırdık. Bu öğrenciler ileride de birtakım değişiklikler geçirecek, zamanla daha da olgunlaşacak ufku daha da genişleyecektir. Zaten biz tüm AFL öğrencilerinin ölümsüzlüğe ulaşacağından eminiz. Çünkü onlar kendilerini vatana adayacak, Atatürk’ün bıraktığı ulu çınara sahip çıkacak ve onu sonsuza kadar yaşatacak, insanlığa bıraktığı eserlerle çağlar eskiteceklerdir.

Bir sonraki sayımızda görüşmek dileğiyle...

M. Furkan YALABIK
Togay YILMAZ

KİMYASAL YAPISIYLA VE GÖRDÜĞÜ ZARARLARIN SONUCUNDA ORTAYA ÇIKAN ETKİLERİ GÖREREK ÖNEMİNİ KAVRAMAK ZORUNDA KALDIĞIMIZ OZON

Renksiz, keskin kokulu bir gaz olan Ozon aynı zamanda oksijenin kimyasal bir benzeridir. Oksijen atmosferde; oksijen atomu (O), oksijen molekülü (O₂) ve ozon (O₃) olarak üç değişik biçimde bulunur ve ozon normal oksijenden daha az kararlıdır.

Yüksek enerjiye sahip güneş ışınlarının normal oksijen moleküllerine (O₂) çarpmasıyla ortaya çıkan oksijen atomlarının (O) diğer oksijen molekülleriyle (O₂) birleşmesi sonucunda ozon (O₃) meydana gelir.

Ozon tabakasının önemi artık her şekilde konuşulmaktadır. Bunun bir nedeni de ozonda oluşan deliğin geçirdiği zararların değişmesi. Ozon deliği ozon gazının tamamen yok olmasındansa zamanla bir incelmeyi oluşmasıdır. Yani sen yüz sene de yaşasan tepende bir delik göremeyeceksin. Gazların homojen olarak yayılması bir deliğin oluşmasına değil bir incelmeye neden olur. 1985 yılında İngiliz bilim adamları Antarktik Kıtası üzerindeki ozon tabakasındaki aşırı incelmeyi keşfederek insanlığı şaşırttılar. Aynı grup Eylül ve Kasım ayı ortalarına kadar uzanan bir periyot için Halley Bay (Antarktika) üzerindeki ozon konsantrasyonunun 1980'lerdeki seviyesinden %40 daha az olduğunu buldular. 1970'lerde de ozondaki şekillenme açığa çıkmıştı. İlk keşfedildiğinde Eylül-Ekim olmak üzere iki aylık bir periyotta görülürken günümüzde deliğin (incelmenin) varlığının Eylül-Aralık ayları arasında daha uzun bir periyotta devam ettiği görülmektedir.

Antarktik ozon deliğinin keşfinden sonra bilim adamları Arktik'teki ozon seviyesinde, Güney Kutbu üzerindeki çok daha az miktarda olmakla beraber, yine de önemli sayılabilecek azalmalara dair ipuçları buldular. Her yıl düzenli olarak beliren ve gittikçe büyüyen Antarktik ozon deliğine benzemeyen Kuzey Kutbu üzerindeki ozon kaybı çok daha değişikdir.

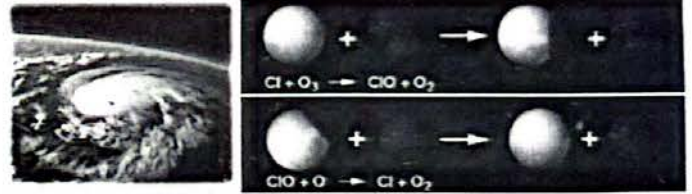
• Ozondaki ciddi tükenme Güney Kutbu üzerinde görülürken, ılımlı alanlarda daha az miktarlarda ve

çok daha az miktarlarda da tropiklerde tükenme gözlemlenmektedir. Bu, ozon tabakasının doğal olarak kutuplarda daha kalın ve tropiklerde daha ince olmasından dolayı bir anlamda şanstır.

İYİ OZON VE KÖTÜ OZON

Stratosferik 'iyi ozon'un ve troposferik 'kötü ozon'un miktarları, ozonu meydana getiren ve yıkımına sebep olan olayların dengesine bağlıdır. Bu dengedeki bozulma, yeryüzü hayatını çok ciddi biçimde etkiler. Bugün, bilim adamları da, bu tehlikeye dikkatleri çekmek istiyorlar. Bilim adamlar, Ozon tabakasının ve yeryüzüne yakın atmosferdeki ozon miktarının değişimiyle ilgili, kanıtlar elde ettiler. Bilim adamlarına göre, soluduğumuz havada, troposferik ozon (kötü ozon) artıyor. Bizim koruyucu ozon tabakamızdaki stratosferik ozon (iyi ozon) azalıyor. Stratosferdeki ozon, temel olarak ultraviyole radyasyonu tarafından oluşturulur.

OZON TABAKASININ OLUŞUMU VE YIKIMI

Ozon kaybı, yüksek enerjili ultraviyole ışınlarının, oksijen moleküllerini ayırmasıyla meydana gelen ozon üretimini dengeler. Buna ek olarak bilim adamlarının bulgularına göre, doğal ozon dengesi, değişen iklimler, rüzgârlar ve uzun süreli Güneş ısı derecelerindeki farklılıklar gibi; düzenli doğal çevirimler aracılığıyla meydana gelen periyodik değişimlere de bağlıdır. Ve son olarak da, volkanik patlamalar, stratosferik ozonun(ozon tabakasının) yıkımını başlatacak materyaller püskürtürler. Dünya'nın yaşam döngüsünde, doğal olaylar, stratosferdeki ozon tabakasını, düzenler.

OZONUN KİMYASAL BAŞKALAŞIMI, AFL'YENELERYAPTIRIYOR?

Semih- Parfüm kullanımını azaltmaya çalışıyor...
Alper- CFC kullanımı düşük buzdolabı kullanıyor...

Hatice- Bilinçli olarak yaptığı bir şey yokmuş...
Selin- Sinek öldürücü sprey kullanmıyor...

Nilay- Kimyasal gübre ürünlerinin reaksiyonlarından çıkan gazların etkisini bildirmeye çalışıyor...

Dilek Hoca- Çok fazla saç spreyi kullanmıyor...

Hazal- Ozonun incelenmesi sonucu göze gelen zararlı güneş ışınlarına karşı güneş gözlüğü kullanımını arttırmış...

Pelin- Evindeki tutuşmalarda ilk seçenek olarak yangın söndürücüyü görmüyor, halı vb. kullanarak alevin havayla temasını kesiyor...

Erem- Ozon tabakasındaki incelemeleri takip ediyor...

Gizem- İnsanları bilinçlendirme çabası içine girmiş(Büyük ihtimal ankete cevap için son dakika düşündü.)

Gökay- Umurunda bile olmamış...

Yavuz- Anket sayesinde haberi olmuş, bu dakikadan itibaren konuyu araştırma isteği içinde bulunacak...

Eda- "Beni karıştırma ya." şeklinde konu ile ilgili görüşlerini bildirdi...

AKILLI LASTİKLER

Başlığa aldanıp da yanınıza eskiden kalma oyuncak arabanızın lastiğini almayın zira lastiğinizin zekâ seviyesinden söz edeceğim yok. Ölçecek olsaydım da kimsenin yılların araba lastiğinin IQ' sunu merak ettiğini sanmıyorum. Paket lastikleri bilmeyenimiz yoktur. İlk alındığınızda uzun süre dayanacak gibi görülür. Güneşin altında kaldığıdaysa kopma noktasına gelir. Nitekim güneş altından alınmış bir paket lastiği kullanmaya kalktığınızda hazin sonla karşılaşsınız. Paket lastiğin kopmasına belki üzülmezsınız ama bunu bisiklet lastiğiniz için de söyleyebilir misiniz? Paket lastiklerinizi güneşten uzak tutarak kopma sorununa çare bulabilirsiniz. Bisiklet sürme saatlerinizi de güneş batımından sonraya alınca lastiğiniz için endişelenmenize gerek kalmayabilir. Yine de güneş ışığı altında bisiklet sürme özgürlüklerine sahip çıkmak isteyen bir grup bilim adamı bu soruna çözüm getirmeyi başarmışlar.

Bir grup Fransız kimyager, fiziksel olarak iki parçaya kopmasına rağmen, sadece basit bir şekilde yan yana getirmekle, "neredeyse" tekrar eski haline gelen bir madde geliştirdiklerini rapor ettiler.

Klasik lastikler, polimerlerden yapılıyor ve kopması durumunda artık eski halini almaları, fiziksel bir şekilde pek mümkün olmuyor. Ancak, yapılan bu çalışmada elde edilen lastik, bir polimer değil de, süper moleküler yapıda ve polimerlere nispeten oldukça küçük olan moleküller olan oligömerlerden ve bu oligömerlerin kuvvetli hidrojen bağları ile bir arada tutulmasından oluşuyor. İyileşmenin altında yatan sır da burada yatıyor. Kopan iki parçayı fiziksel olarak yan yana getirmek, kopan hidrojen bağlarını tekrar eski haline getirmeye yetiyor. Bu tıpkı su damlaların birleşerek tekrar bir su birikintisi halini getirebilmesini andırıyor.

Ancak molekülleri bir arada tutan hidrojen bağları, çok da düzenli olmadığı için elde edilen madde de, kristalleşemiyor ve esnek bir plastik halinde kalıyor. Bu da zaten istenilen bir özellik olmuş oluyor. Kendiliğinden iyileşen maddelerin ilki değil elbette bu. Ama daha önceki çalışmalarda, sadece oda sıcaklığında fiziksel temas ile bu mümkün olmayıp, yüksek sıcaklık veya kuvvet uygulamak gerektiği ifade edilmekte makalede. Ve de süper 'moleküler moleküllerle plastik benzeri bileşikler elde etmek mümkün olmasına rağmen, bu yeni madde elastikiyet özellik (ve tabi kendiliğinden iyileşme) gösteren ilk süper moleküler bileşik olma özelliğini taşıyormuş. Ayrıca sentezinde ucuz, basit karboksilik asitler ve ürenin kullanılıyor olması ile de bu buluş ileride gündelik hayattan savaş sanayisine kadar birçok değişik alanda kullanılmaya aday görünüyor.

Kimya Denilen İlim Kaynağının Son Sayfasında mıyız?

Her alanda olduğu gibi kimyanın sonunun olup olmayacağını sorgulayan insanlar var. Sorgunun olduğu yerde elbette ki sondan bahsedilemez ama yine de cevap aranacak soru kalmayacağını düşünenler var. Kimyanın sonu, tüm bileşikleri sentezlemekle değil onları sentezleyecek beceriyi elde etmekle mümkün olacaktır. Burada yine referansımız Ferynman'ın ünlü 'Daha altta çok yer var.' başlığı altında söyledikleridir. Doğru, ya eğer bir gün nanoteknoloji istediği atomları istediği yere koyma becerisine ulaşırsa, insanoğlu da istediği molekülü sentezleme (tabi termodinamiğin elverdiği ölçüde) gücüne kavuşur ki kimyanın sentez kısmı hallolmuş olur. Çevresinden böyle

duyumlar alıp kimya alanında kariyere sıcak bakmayan arkadaşlarımız için bana ayrılan alanda bu konuya kısaca değinmek istedim. Unutmayın ki nanoteknolojinin kimyasal sentezi halledebilecek duruma gelmesi, bizi bambaşka çıkmazlara sürükleyecek. Çünkü nanoteknoloji, bin yıl sonra bile bir referans noktası olmadan "Bir nokta kaç noktadan oluşur" sorusunu cevaplayamaz. Olur da aklınıza kimyagerlik gelecek vaat etmiyor diye olumsuz bir düşünce gelirse geçmişi araştırın. Bir zamanlar fermuarın bulunması bilimdeki son nokta kabul ediliyordu... Bazıları gördüklerini niye var diye sorgular. Diğerleri ise hayal eder ve niye olmasın der. İşte her alanda olduğu gibi kimyada da başkalaşımın temeli budur...

Kimya Kim Ya?

Bu kitapta herkesin gözünde karmaşık görünen kimyayla ilgili birçok eğlenceli bilgi bulacaksınız. Ayrıca bu kitap yardımıyla sıra dışı deneyler yapacak, bazı kimyacıların bilinmeyen yönlerini keşfedecek ve karmaşık kimyevi olayları, kendi evinizde deneyebileceksiniz. Fantastik gerçek dosyaları okuyacak, garip quizleri çözecek ve en önemlisi çılgın karikatürle eğleneceksiniz. Kısacası bu kitap kafanızdaki karmaşık kimyayı yerinden fırlatacak... BİLİM HİÇ BU KADAR EĞLENCELİ OLMAMIŞTI! FIKIR FIKIR KİMYA...

Yeterli Zaman

Kimya laboratuvarında bir öğrenci potasyum hidroksit çözeltisi hazırlayacaktı. Büyük bir potasyum külçesini bir kova suya atmaya karar verdi. Hoca tam zamanında olayı fark ederek öğrencinin yanına yaklaştı ve ona ne yapmak istediğini sordu. Öğrenci ne yapmak istediğini söyleyince ona:

- Potasyumu koymadan önce, kovadaki suyu 5 dakika karıştırman gerekir.
- Niçin? diye sordu öğrenci.
- Çünkü bu bana binadan kaçmak için gereken yeterli zamanı verecek

KAYNAKÇA,

- Alfabetik Okul Ansiklopedisi-10.cilt-sayfa 2497
- Bilim Ve Teknik Ekim 2006 Eki
- <http://www.kimyaforum.com.tr>
- Genç Öğrenci Dergisi 20 Şubat- Mart 2009 Sayısı

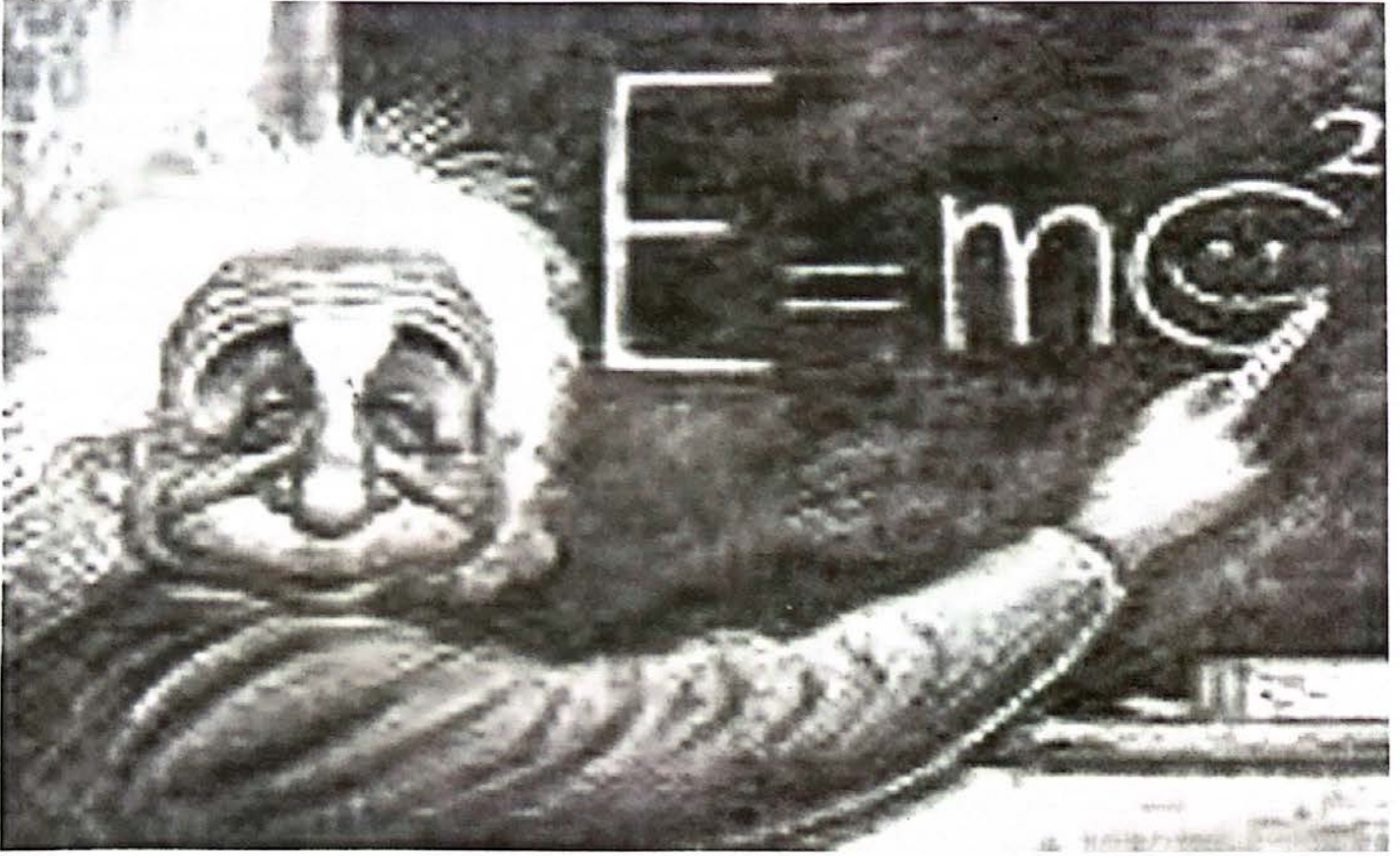
Aydın Gökşin

P.A.A.S.U.S

Buraya sık gelir misiniz?

EINSTEIN'IN ÜNLÜ SÖZLERİ

Einstein'dan ...

Yakın dönemin en önemli bilim adamlarından Albert Einstein, aynı zamanda bir filozof kadar da dünyaya bakış açısı çok farklı olan nadir insanlardandı.

Söylediği pek çok söz kitaplarda, medyada ve okullarda 'önemli sözler' olarak yer alan Einstein'ın çok önemli saptamalarından birkaçını paylaşmak istiyorum.

Bu sözlerin belki de hepsi çeşitli zamanlarda yayınlandı ve bunları duydunuz. Ama topluca olunca daha bir anlam kazanıyor:

✓ 3. Dünya Savaşı'nda hangi silahların kullanılacağını bilmiyorum ama 4. Dünya Savaşı'nda taş ve sopalar olacağını biliyorum.

✓ Sadece iki şey sınırsızdır, evren ve insanoğlunun ahmaklığı, ilkinden o kadar da emin değilim.

✓ Görelilik kuramım başarıyla kanıtlanırsa

Kuramım gerçektışı çıktığında ise, Fransa bir Alman olduğumu söyleyecek. Almanya ise bir Yahudi olduğumu açıklayacaktır.

✓ Delilik, aynı şeyi tekrar tekrar yapıp farklı sonuçlar beklemektir.

✓ Dünya; kötülük yapanlar değil, seyirci kalıp hiçbir şey yapmayanlar yüzünden tehlikeli bir yerdir.

✓ Eğitim, insanın okulda öğrendiği her şeyi unuttuğunda arta kalandır.

✓ Dehanın onda biri yetenek, onda dokuzu çalışmaktır.

✓ Hayatı yaşamanın iki yolu vardır: Biri hiçbir şeyin mucize olmadığını düşünmek, diğeri her şeyin mucize olduğunu düşünmek.

✓ Bazı erkekler kadınları anlamaya çalışır, diğerleri kendilerini daha basit konulara adarlar, örneğin görecelik kuramına.

Basından

SIRLI SIRMALI AYNA

Efsaneye göre zamanı n birinde bilge bir yaratık vardı. Kimine göre leylekti kimine ejderha; saymakla bitmez ahali türlü türüsünü söylerdi, yılan diyeni de vardı; tavus kuşu sananları da, hatta kuğuya benzetenleri...

Göklerin ve yerlerin sultanına yakın olanlar bilirlerdi ki bu ne kuştur, ne kuğu... Cihana gönderilmiş âlemlerin aynasıdır. İstedi ki O; her şeyi sıradan sanıp mükemmelleşme isteklerini bırakan evlatlarına sırlı sirmalı ayna gösterip düşünmeye dönsünler gece gündüz.

Nitekim önce Mülkün ebedî ezeli sahibi'ne yakın olanlar çözmeye çalışırlar bu âlemler aynasını. Nasıl zıtlıklarla doludur bu garip yaratık?

Nasıl bir ironidir bu...

Sanırsın mütevazı eğmiş başını ama o da nedir ki kafasında iki keskin tepe. Fildişi kulelere yakışır beşerin şaşıtı yaratık. Oysa ne anlamlı ve yakındır gözleri bize. Sanki yükseldikçe gökyüzüne; boynu daha da eğilecek kırılıverecek. Sanki o büyüdükçe şanı arttıkça sıradanlara, samimilere yakınlık için boynundan olacak(!). Kafası, göğsü... Ne mağrur duruştur onunkisi ne huzurlu! Anne gibi! Oysa tüm dertleri karnında

saklar. Şiddeti, hüznü, tıpkı anne gibi...

Anladılar ki böyle bir çelişki ancak iki âlemden izler taşıyan bir resimde olabilir. İki âlemindir belli! Karnında kaos, göğsünde durgun derya. Nasıl kesişmiştir bu iki âlem! Belli ki pek az kişi hem bu dünyayı hem ötekisini görecektir kadar şanslıdır... Sanki geri kalanlar düşüp de rahme yumurta olup yeniden sınanacaklar bu kaosta. Oysa bazıları çoktan ulaşmışken Sevgili'nin yanına, hikmet sahibinin yamacında oturmaya. Böyle dediler yakın olanlar O'na.

Durgun deryayı, sükûneti arayanlara tanrı yollarını iyi bulsunlar diye yolladı bu gizemli kuşu. Önce kendilerine dönsünler diye karnına koydu tüm âlemlerin resmini. Önce kendilerine dönsünler!

İçlerinde ne kadar haset varsa törpülesinler; yaratanın verdiklerinden ne kadar varsa sarılsınlar. Ne kadar da mükemmel ve akıllı olduklarını anlasınlar. Sorgulasınlar. Düşünsünler. Önce kendilerini! Çünkü insan bu anlaşılmaz evren zincirinde ömrü boyunca çalışsa bir kendini düzeltebilir. Herkes kendisine dönse zaten karındaki bütün dertler bitecektir. Herkes o muhteşem katı görmenin zevkine varacaktır. Belki de kıyamet o gündür. Bu dünya savaşlı kanlı dünya bitse ve yıkılsa ne olur ki o zamandan sonra?

Önce kendilerine dönsünler! Sorgulasınlar! Tüm bunları yapanların kendi kusurlarını düzeltmekten başkalarına karışmaya zamanları olmaz, güzelleşmeye başladıklarında da önlerine çıkan ışıktan başkalarına bakacak zamanları... Ne kusur görürler, ne ayıp. Gece gibi kapatırlar kusurları onlar. Hoşgöründe bir derya olup çıkıverirler. Mevlana gibi...

Geri kalanların ki mülk kavgasıdır, taht kavgasıdır, taşların ısıltısına kapılmışlardır. Kendileriyle değildir kavgaları, birbirlerini yerler. Böylelerine kapalıdır diğer âlemler. Onların gözlerini maneviyata kapattıkları gibi!

Hazal Yağmur Yıldırım

MAVİ ACI

Karanlığın beni yok etmek için verdiği savaşı kazanmasına izin vermemeliydim. Tüm benliğimi saran ona ağır bir darbe vurmak arzusuyla mumu yaktım. Sanki görünmez bir el, alevin çevresinde yarım daireler çizdi. Daireler birbirinin etrafında büyüdü, tüm odayı aydınlattı. Gözlerim giderek daha fazla detay seçti. Onca eşya arasında, bakışlarım yatağımın karşısındaki çalışma masasında kilitlendi. Cam kalemlikteki fırçalar, kanımı maviye boyadı.

Söz vermiştim; ama belki bu fırçaların umurunda değildi.

Yolculuk vakti gelmişti. Uçmalıydım artık. Bedenime burada beklemesini söyledim. Hafif yatar pozisyonda yere oturdum. Sırtımı yatağıma dayadım. Başımı yana düşürüp kollarımı bana ait değilmişçesine bıraktım.

Hava çok soğuktu. Oysa ben yanıyordum, alnım ateş gibiydi. Ter içinde kalınca hırkamı -annemin ördüğü mavi yün hırkamı- çıkartıp, sert bir hareketle dubara fırlattım. O an içim özlemle doldu. Çünkü birisi yarama dokundu. Bir ses sana dokundu: "Oysa soğuk gecelerde birkaç defa üstümü örtmeye gelirdin. Üşümeyi çok özledim annecim."

Aynı anda kahrolası perde "özlemenin sırası değil" dercesine havalanınca, üzerindeki mavi kelekler dört bir yana uçtu. Asi perde bembeyaz kesildi. Bir kahkaha attım. Gözlerim perdede: —Yüzün kireç gibi oldu, dedim.

Sesim odada dolaştı. Duvarlara vurup bana bir şeyler anlatmak isteyen uğultuya dönüştü. Korktum... Yağmur, cama giderek daha şiddetli vurmaya başlayınca... Anladım... Sırrı çözdüm... O gece beni öldüreceklerdi.

Dehşete kapılıp hızla yerimden kalktım. Başım döndü. Bir destek arayan ellerimin sıkıca kavradığı masa sarsıldı. Devrilen mum, etrafa alevler sıçratınca duvarlar kana boyandı. Aynı anda masadan maviler saçıldı.

Ayağıma dolanan mavilere baktım. Çocukken oynadığım misketler miydi? Yoksa mavi taşlı kolyem mi kırılmıştı, masa sarsılınca. O ses yine yarama dokundu. Yine sana dokundu: "Küçükken ellerime tutuşturduğun mavi şekerleri özledim annecim."

Maviler ayağımın altında erimeye başladı. Onlar eridikçe sular yükseliyordu. Yağmur damlaları odama girmişti. Maviler ve damlalar... Boğacaklardı beni. Odada bir çılgılık koptu. Birisi... Bir çılgılık... Aynı anda sert bir hareketle kapı açıldı. Kapının önünde bir şey... Bir gölge miydi, bir canavar mı? Çıt diye bir ses

duydum. Odaya dolan ışık, gözlerimi kamaştırdı. Gölge, yok hayır canavar... "Allah kahretsin" diyerek masada tutuşmuş olan kağıtları söndürdü. Sonra beni kollarımdan iki eliyle kavrayıp kendine çekti. Gözlerindeki o her zamanki anlamla, babamdı karşımdaki.

—Neler oluyor? diye sordu.

—Bırakır mısın kolumu.

—Yine mi yaptın?

—Bırak beni lütfen...

—Daha geçen hafta söz vermemiş miydin? "Bu son" diye yeminler eden sen değil miydin?

—Baba... Baba... Üzgünüm ama benim suçum değil.

—...

—Ben hepsini yutmuştum. Ama maviler, geri geldiler. Yağmur damlaları ve onlar... Baba bizi öldürecekler. Kaçalım buradan.

—Öl! Umurumda değil artık. Anlıyor musun? Tükendim, bittim... Dayanacak gücüm kalmadı. Nasıl yaparsın bunu anlamıyorum.

—Baba... Gidelim buradan.

—Allah kahretsin!

—Telefonun sırası değil. Kaçmalıyız.

—...

—Kaç! Beni görme. Utanma. Sırası değil. Baba! Görmüyor musun duvarlar eriyor!

—...

Kendimden geçmiş olmalıyım... Dizlerimin büküldüğünü hissettim. Bir el bileğimden kavradı. Babamın benden nefret ettiği zamanlar koparttığı feryat, ilk kez umurumda değildi:

"Allah kahretsin! Bunlar benim başıma da mı gelecekti!?"

Hastane odasının duvarları... Öyle soğuklar ki... Üstelik yalnız olduğumu yüzüme vurmaktan çok hoşlanıyorlar. Kollarım serumlardan mosmor, hemşirelere kaç defa "Bu son... Son..." diyerek tövbeler ettiğimi çok iyi biliyorlar. Bu yüzden mi; artık beni gördüklerinde acır gibi bakmaları?

Yine o ses:

"Koridorda sana doğru koşarken minik ellerimi dokundurduğum sevecen duvarları özledim annecim" diyor. Bu defa benim sesim, farkındayım.

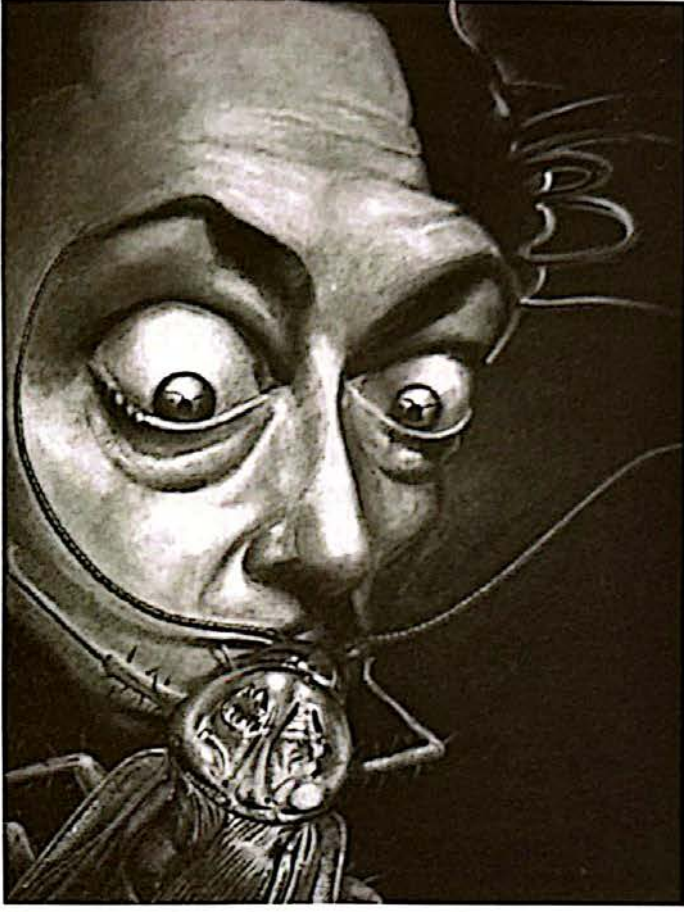
Hayatımın özeti:

"Önce mavi şekerlerimi çaldılar. Sonra düşlerimi... Düşlerimin yerine pişmanlıklar koydular. Mavi şekerlerimin içini acıyla doldurup bana geri sattılar."

"Sen varken yapamazlardı annecim."

Aysu AKIN

ZAVALLI DİLİM

En kuvvetli kasımdın
Kullandıkça geliştiğini sandım
Bozulman gözüümün ardında kaldı
Kullanılmanın sebebi hep yalandı
Asli görevinin çok dışında kaldın
Cambazların elinde oyuncak oldun
Yüzlerdeki maskenin suretiydin sen
Yılan suratlıların işlek mağasıydın
Adil hâkimin elinde kaldın
Mayışmış zavallı tembel dilim

Mehmet Aybar

MASKECİ

Edebiyat

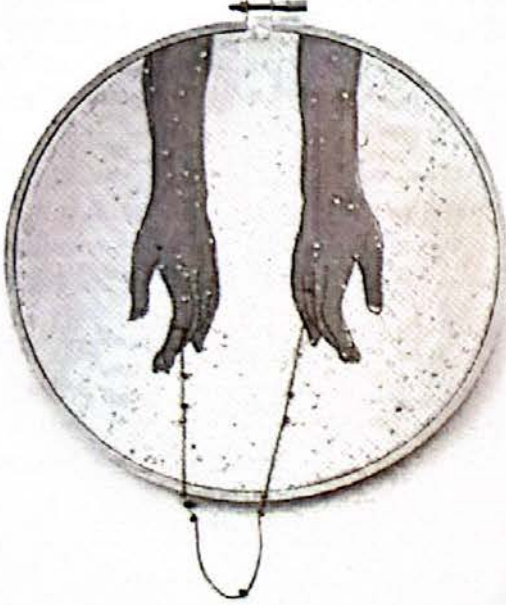
Albenili yüziün var. Alana bal satar.
Deki neden var senin içindeki pazar.
İçi dışı bir olmamak sana ne katar.
Ruhun içtenlikten uzak diyarda yaşar.
Tümden hayatının anlamı olmuş çıkar,
Hayattan öğreneceğin daha çok şey var.
Ne düşünüyor pazarladığın insanlar,
Sanma düşündüklerini içinde saklar,
Dertlerini paylaşacak birini arar,
Senin söziün silahtır sanki birer kürar,
İsabetinde de zehrini fena salar.
Bende ise yalnız rüzgâr etkisi yapar
İnsana değer vermeye ihtiyacın var
Eğer iyi dinlersen kulakların duyar
Kendine çeki düzen ver huzur bulana
kadar.

Mehmet AYBAR

*kürar: Güney Amerika yerlilerinin oklarına
sürdükleri bitkisel zehir

KANAVİÇE İŞLEMELERİ, KARASİNEK ve SEN

Karanlık. İçimi ürperten bir gök gürültüsü duyuyorum. Evin iki göz odasından misafirler geldiğinde kullandığımız, kireç badanalı duvarlarına asla alışamadığım bir gülsuyu kokusu sinmiş olanında, pencerenin önündeki divanda, oturuyorum. Kanaviçe işlemeli divan örtüsünü kırıştırdım diye anamın bana bağırdığını duyuyorum. Yağmur giderek şiddetleniyor. İşlemelere, sanki yeni farkına varmışım gibi bakıyorum. Anam odaya gelip de kaldırmıyor beni divandan. Zaten o günden sonra hiçbir şeye eskisi kadar karışmaz oldu. Babamsa bana kahramanmışım gibi davranıyor artık.

İşlemelere dokunuyorum. Çocuk yaşına rağmen nasır tutmuş parmaklarım, senin parmaklarını hissediyor dokundukça. Tanıdık bir suçluluk duygusuyla ürperiyorum. Top oynarken evin camını kırdığımda ya da arkadaşlarımla kışkırtmasıyla sapanla kuş öldürdüğümde hissettiğim gibi. Ama bu sefer daha fazla.

İşlemelere dokundukça beynimin kenarında köşesinde kalmış anı parçaları, sanki yıllardır üstüne tozlar birikmemiş gibi capcanlı yığılıyor kanaviçe işlemeli divanın üstüne. Sen bu kanaviçeleri işlerken iplerini yaramazlık olsun diye ayaklarına dolayıp kestiğim, tığlarını evin en olmadık yerlerine sakladığım zamanlar aklıma geliyor. O zamanlar, hızlı işlemediğini söyleyerek anamın sana her kızışında, bana şakacıktan

azarlıyormuş gibi bakışlar atar ama anama beni hiç şikâyet etmezdin. Beni hep küçük bir anne gibi kollardın. Anama, babama, mahallenin çocuklarına karşı. Sen varken bana kimse bir şey yapamazmış gibi gelirdi. Sokakta dayak yediğimde anama değil sana gelirdim. Sen de anamın kendi şalvarlarından kesip biçip sana uydurduğu çiçekli eteklerini savura savura meydan okurdun mahallenin çocuklarına. Anamdan daha anaydın bana. Okula başladığım gün önlüğümü sen giydirmiş, çantamı hazırlamama yardım etmiştin. Yüzüme, saçıma kolonya sürüp; durup durup yanaklarımı sıkarak “Okuma yazma öğreneceksin, Hüseyin! Okuma yazma öğreneceksin.” diyordun. Okuma yazmayı sökmeye başladığım vakit beni bu odaya çekip şimdi üzerinde oturduğum divana oturtmuş; sonra da “Bugünden tezi yok, bana okuma yazma öğreteceksin Hüseyin. Sakın ha! Babama duyurmak yok.” demiştin.

Okuldan çıkma vaktimi dört gözle bekler, evdeki herkesten sakladığın küçük defteri ben eve gelince çeyizlik sandığının en dip köşesinden çıkarırdın. İnek otlatmaya diye evden çıkardık. İnekleri çayıra salar salmaz derse başladık. Sana kargacık burgacık yazımla abeceyi gösterir, andımızı belletirdim. Harfi çizgiden azıcık taşırdın mı öğretmenimin bana yaptığı gibi kaşlarımı çatar, “Olmuyor Hatice, yanlış yapıyorsun!” derdim. O vakit gülerdin işte. Başka da hiç güldüğünü görmedim.

Havada kavisler çizen bir karasinek işlemlerin üzerine konuyor. Gülen yüzün karasineğin manevralarıyla havada dağılıyor yavaş yavaş. Pencere camının kenarlarındaki macunun çatlaklarından yağmur suyu sızıyor içeri. Yan odadan anamla babamın fısıltıları geliyor kulağıma. Duvardaki çerçeveden büyük babamın siyah beyaz, asık suratı bana bakıyor. Karasinek başımın çevresinde bir iki kez dolanıp tekrar işlemlere konuyor. Dışarıda şimşek çakıyor. Şimşegin bir anlık parıltısı gözlerimi alıyor. Babamın o gün elime verdiği soğuk metalin parıltısını çağırıştırıyor bu bana. İçim ürperiyor. O günün anısı tüm karanlığıyla beynimi kaplıyor yine. Dizlerimi karnıma çekip büzülüyorum divanın üzerinde. Yok olana kadar büzülmek istiyorum. Divan örtüsü iyice kırışıyor. İşlemler

örtünün kıvrımları arasında kaybolurken kocaman kara gözlerin de beynimin kıvrımları arasında bir görünüp bir kayboluyor.

O günü yaşıyorum yine. O günden sonraki her gün, o günü tekrar tekrar yaşıyorum zaten beynimde. Her gün babam, boş olan diğer elime adresinin yazılı olduğu kâğıdı sıkıştırıyor sessizce. Elime senin kaderini sıkıştırıyor. Her gün şehirdeki otobüs garından, üzerinde "İstanbul" yazan eski otobüse biniyorum. Bir zamanlar hayallerimin mekânı olan şehre geldiğimde içimdeki karmaşık duygular yumağının arasından tek seçebildiğim kaçma isteği oluyor.

İstanbul'un ücra semtlerinden birinin arka sokaklarında titreyen ellerimin arasında tuttuğum adresi ararken ve bir yandan da asla bulamamak için dua ederken ceketimin cebindeki soğuk nesne ağırlaştıkça ağırlaşıyor. Arnavut kaldırımlı sokakta ilerlerken apartman isimleri, insan yüzleri ve araba plakaları birbirine karışıyor. Dar sokakta çember çevirmece oynayan çocuklardan biriyle göz göze geliyoruz. O vakit yanımda bitiveriyor yağdan parlayan saçları özensizce ortadan ikiye ayrılmış, içimde garip bir tanıdıklık hissi uyandıran çocuk. Sokakta büyümüş çocuklara özgü teklifsizlikle, "Yabancıysın galiba. Birine mi baktıydın ağabey?", diyor ve sonra da çarpık bir gülümsemeyle sararmış dişlerini gösteriyor bana. Ona kâğıttaki adresi soruyorum. "İşte" diye karşıdaki yıkık dökük, yaşanmışlıklardan beyaz duvarları kirlenmiş apartmanı gösteriyor. Gerisin geri gitmek istiyorum. Kaçmak... İçine düştüğüm bu kirliliğin yetişkin dünyasından kurtulmak... Yapamıyorum. Görünmez eller omuzlarımdan tutup beni olduğum yere mıhlıyor. Babamın sözleri kulaklarımda çınlıyor: "O lekeleniyor Hüseyin. Namusumuzu temizlemek sana düşüyor. Bu işi bitirmeden geri döneyim deme ha!"

Sıvası dökülmüş duvarlarına kızarmış patates, ter, ucuz parfüm, kadın çılgınlıkları, deterjan, hastalık ve ağız kokusu sinmiş apartmanın merdivenlerine tırmanırken bir karasinek başımın etrafında durmadan dolanıyor. Sanki benim burada olmamın yegâne sebebi bu karasinekmiş gibi onu öfkeyle kovalıyorum.

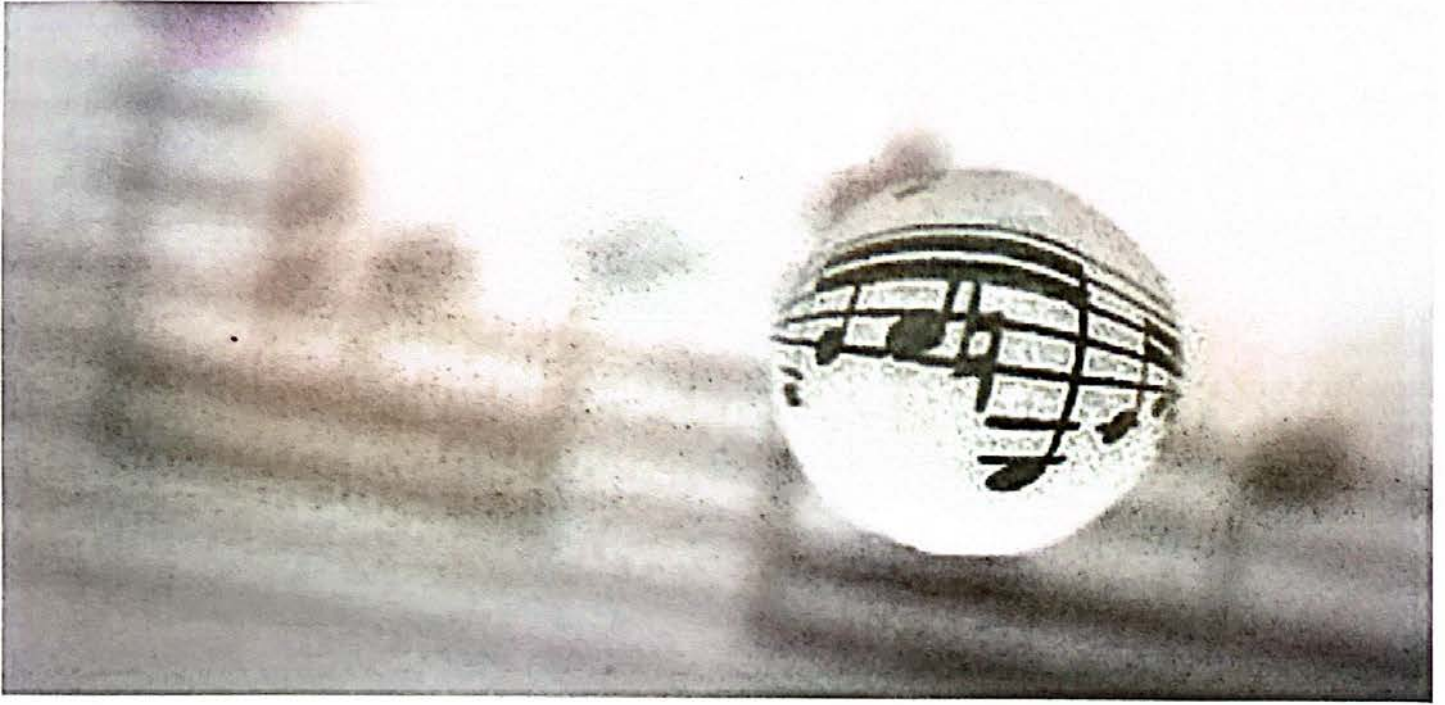
Kapının önüne geldiğimde karasineğin vızıltısı, yan daireden gelen bağırışlar ve bir davul gibi

gümbürdeyen yüreğim dışında hiçbir ses gelmiyor kulağıma. Bedenim benden ayrı, başına buyruk hareket etmeye başlıyor. Sol elim kapıya vuruyor. Sağ elim cebime gidiyor görevini yapan bir askerin elleri gibi. O sırada kapıyı açıyorsun. Gür kestane rengi saçların omuzlarına dökülmüş, seni en son gördüğümünden bu yana epey uzamış. Beni tanıyınca dudaklarının kenarı hafifçe yukarıya kalkıyor, kara gözlerindeki sert ifade yumuşuyor ve "Geleceğini biliyordum Hüseyin. Beni yalnız bırakmazsın sen zaten." diyorsun. Sağ elim titremeye başlıyor. Sarılmak için kollarını açıyorsun. Sana doğru bir adım atıyorum. Beyaz geceliğin öylesine temiz ki kirletmekten korkuyorum. Yan daireden bir kadın çığlığı yükseliyor. "Abla" demek istiyorum sadece, "Abla". Birlikte inek güderken çayırıyla karanlık çöktüğünde yanına koşarak gelip dediğim gibi. Ağzım yüzüm yara bere içinde sokak kavgasından çıkıp mahallenin çocuklarını sana şikâyet ederkenki gibi. "Hüseyin, biricik kardeşim," diye başlayarak bana bildiğin masalları anlattığın zaman dediğim gibi... Boğazım düğümleniyor. Diyemiyorum. Sarılıyorsun bana sıkıca. Babamın sözleri, radyoda en sevdiğim şarkıyı dinlerken oluşan parazitler gibi araya giriyor. Son bir hamleyle sağ elim cebimden çıkıyor. Sonra bir ses çınlıyor kulaklarımda. Yan daireden gelen bağırışlar kesiliyor. "Hüseyin, kardeşim!" diyorsun. Kocaman kara gözlerinle bana bakıyorsun. Bakışların canhıraş çılgınlık gibi tenimi aşıp yüreğimin içine işliyor. "Sen hiç lekelenmedin." demek istiyorum. "Hep beyazdın, bembeyaz." Karasinek konuyor bedeninin üzerine. Beyaz, bembeyaz...

İLK YAZ SAGUŞ

NOTA PERİSİ

Yüzlerini görmedim hiç. Genelde amfının üstünde oturur onları izlerdim. Kızı n siyah bir yüzüğü vardı. Hep solda oturur; sağ ayağını sol dizinin üstüne dayardı. Oğlansa gitarı, sevgilisine sarılıyormuşçasına tutar, akorlar arasında kendini kaybederdi.

Farklı dünyalarda aynı hayatı yaşıyorlardı. Müziğe aşık olmak, geceye aşık olmak, yağmura aşık olmak... Kelimeleri birbirine benzerdi, her şimşek çaktığında ikisi de şarkı söylerdi. Ve ikisi de soğuğu severdi. Mikrofonun soğuk bedenini, gitarın soğuk bedenini... Ve ikisi de hissetmeyi severdi. Mikrofonun pastel yüzeyini, gitarın parlak yüzeyini... Ve ikisi de ağırlığı severdi. Mikrofonun ağır sesini, gitarın ağır tellerini...

Oğlanın parmakları gitarda gezinmeye başladığında, beyaz ışıklar çıkardı şeffaf teninden. Pena çılgılık atardı, elleri bağlı... Ve hapsolmuş sol anahtarları zindanlarından azad edilirdi. Sonra kestane gözleri yumuşacık bakardı seslere. Hiç olmadığı kadar büyük, hiç olmadığı kadar ciddi... Olması gerektiği gibi...

Ve bir nefes sesiyle ürperdim ben. Kız, sol anahtarlarından birini yakaladı parmak uçlarıyla. 'Meleklerin sesi' dedim kendi kendime. Hükmeden ve yalvaran...

Güçlü ve muhtaç... bir rüyadaymışım gibi hissederdim, evdeymişim gibi hissederdim, nehirdeki suymuşum gibi hissederdim... Renkleri gördüm kızın sesinde. Açık mavi ve donuk beyaz, buz kristalleri kadar narin. Ve gökyüzünü hatırlatırdı bana, öylesine duru ve yumuşak... Sade bir renk cümbüşü kaplardı odayı. Ve ben kanat çırpmaya başladım kızın gözlerine. Bal rengi ışıklar dolardı avuçlarıma ve göremezdim yüzlerini yine... Gizem ve yokluk... Var oluş ya da yokluk... Kız yine yalvarırdı...

'Let me go minor heaven...'

Sessiz bedenleri melodilerle konuşur, çılgılık çılgılığa savaşırlardı sessizce. Oğlan penayı daha sıkı tutarlardı, sarılırdı cansız sevgilisine. Onu incitmek istemezdi ve narince dokunurdu tellerine. Kızsa iki eliyle sarılırdı mikrofona. Bense boynundaki gümüş kolyeyi izlerdim. Karanlıkta incecik parlardı. Ruhunu yansıtan türkuaz bemollerle süslerdi geceyi. Sonra pena yorulurdu. Renkler solardı. Geceye gömülürdü sesler... Üşürdü elleri...

'Let me go minor heaven...'

Pelin Sürmeli

ALEGORİK ANLATIMLI BİR HİKAYE

Yeşil gözlü kara kedi hafif uykusundan uyandı, çevresini yokladı, burnuna gelen nefis tavuk kokuları eşliğinde uzun uzun gerindi. Sevinerek kendi kendine tekrarlamaya başladı; akşama tavuk kızartılıyordu hem de domates soslu! Büyük bir ziyafetin farkına vardığı için olacak karnı hemen guruldamaya başlamıştı. Balkona giderek azıcık su içti ve birkaç parça mama yedi.

Balkon demirlerine yakın bir köşeye yatarak tüylerini yalamaya başladı. Hava karardıkça sokaklar bakkaldan aldıkları ekmeklerle eve koşuşturan insanlarla doluyor, kedinin kulağına yolda karşılaşanların ayaküstü konuşmaları, bazen de aceleci selamlaşmaları geliyordu. Birkaç damla su kedinin siyah tüylerini ıslattı ve hızla patilerine kayıp gitti. Dikkat edince hafiften bir yağmurun başladığını fark etti; sokaktakiler de yağmur hızlanmaya kalkmadan eve yetişebilmek için adımlarını hızlandırmıştı. Ellerinde içindeki ekmekleri belli eden kahverengi poşetlerle aldıklarını taşıyor, bir yandan da ıslanmamak için başlarının üstünde ceketlerini tutmaya çalışıyorlardı. Kedimiz hemen balkon kapısını kontrol etti; çünkü evin hanımı parkeler su almasın diye kapıyı kapatabilirdi. O zaman içeri girmek için pencereleri tırmalar, sırsıklam olur, bütün gece çırpınır dururdu. İçeri girdi ve kapının eşiğine tekrar kuruldu. Yağmurun kokusunu fark etmeye çalıştı, damlaların çatılara şıpır şıpır çarpışını izlemeye, seslerini dinlemeye başladı. Yağmurun düzensiz müziği kediye hüzünlendiriyor, kafasını uyuşturuyor, garip bir sakinlik hissi veriyor, nasılsa düşünmeye sevk ediyordu. Bir anlığına yağmurun altındayken ne kadar sinir bozucu; izlerken ise ne kadar güzel olduğunu düşünür gibi oluyor (Su neden kendisini güvensiz ve kirli hissetmesine yol açıyordu? Aslında tüylerinin kirlenmesine hiçbir zaman izin vermezdi. Oysa izlerken

akan sular, sokakları baştan başa temizliyormuş gibi görünüyordu.) Hemen ardından ise uykusu bastırıyor ve kafası tekrar bulanıyor; eski somurtkan, dalgın suratıyla dışarıyı izlemeye devam ediyordu. Kara kedi, bir süre oturdu ve sonra, Sonunda yan odadan gelen bağırışma sesleriyle kendine geldi, ayağa kalktı ve yavaşça ayakkabı dolabına doğru yürüdü. Koridora çıkan yaramaz çocuk Kenan kapıya doğru paldır küldür koşmaya başladı. Her an düşecekmişçesine sağa sola yalpalayarak, ayaklarıyla gümbür gümbür yere vurarak, ayakkabı dolabına çıkıp kendini güvenceye alan kedinin yanından hızla geçti ve kapıya ulaştı. Tam o sırada çalan zil kedinin anlamasını sağladı; yaramaz çocuk misafirlerin geldiğini balkondan görüp onlardan önce davranmıştı. Çocuk gelenleri daha da büyük sevinçle karşıladı, aynı hızla zaten geldiklerinin farkında olan anneannesine haber vermeye gitti. Kedi gelenleri süzerken olaya sevinmesi gerektiğini düşündü; çünkü çocuk uzun bir süre kendisiyle uğraşmayacaktı. Oklavayla uyuduğu yatak altlarından kendisini rahatsız etmeyecekti, odanın kapısını kapatıp yorulana kadar yakalamaya çalışmayacaktı. Bu arada kötü bir çocuk olduğu da sanılmasın; sadece yaramazdı, bunları sadece kediye sevip okşamak için yapıyordu, her ne kadar defalarca tırmalanıp ağlamış olsa da.

Kapıdakiler yavaş yavaş ayakkabılarını çıkarmaya ve bavullarını içeri almaya başladılar. Yüzlerini inceleyen kedi, onların da kendisine dikkatle baktıklarını fark etti: Bir yandan gülümseyen yüzlerle birbirlerine mırıldanıyor, bir yandan elleriyle kendisine işaret ediyor ve bağırıyorlardı. Bütün insan yüzleri birbirine acayip benzediği için kara kedimizin bu yüzleri hatırlama şansı yok; fakat nasılsa onlarda bir gariplik seziyor. Bir an kafasında ampul yanıp birdenbire her şeyi anlayacakmış gibi bekliyor. Tabi henüz doğru an olmadığından beklemesiyle kalıyor.

Koridora doluşan ev sahipleri ile misafirler birbirlerine sırayla sarılmaya ve öpmeye başladı ve zamanla büyük bir mutluluk yumağı halini aldılar. Gülüşme ve mutluluk nidalarının gürültüsü az sonra süreklileşen sayısız konuşma seslerine dönüştü ve ahali topluca sobanın -yani evin merkezinin- etrafındaki koltuklara yerleşti.

Gelen çocuk ısrarla sobanın arkasına oturan kediye bakıyor, neşeyle sırtıyordu. Kenan'a göre büyükçeydi, onun gibi yaramaz olmadığı da hemen belliydi; kediye "Nasıl yakalarım?" bakışıyla değil sade merak ve şaşkınlık ile bakıyordu. Kedinin hoşuna giden bu durum neredeyse onu çocuğun yanına gitmeye itiyordu. Neyse ki kedi, evdeki tecrübelerine istinaden olduğu yerde

oturmaya sürdürdü. Çünkü yaşamı boyunca döngü halinde tekrarlanan olaylardan öğrendiklerinin başında insanların en akılsız, anlaşılması imkânsız ve güvenilmez canlılar olduğu vardı. Şöyle ki kendisini sevmediğinden emin olduğu sahiplerinden tutun hiç görmediği misafirler, hatta dünyadan habersiz bebekler bile olmadık yerlerde büyük sevgi patlamalarıyla onu kucaklayıp okşamaya çalışabiliyor ve orasını burasını mınıcıklayarak birbirlerine gösterebiliyorlardı. Ummadığı bir anda aynı insanlardan aynı ölçüde sevgi dolu tokatlar da alabiliyor ve çoğu zaman nedenlerini anlamaya çalışması boşuna oluyordu. Örneğin; bin bir güçlkle çıktığı kitaplıktan inemeyip yardım istemek zorunda kalınca kızmalarını anlayabiliyordu, hata kendisindeydi, ama kum sepeti yerine lavaboya işemesinin ne zararı olabilirdi ki, o da süpürülüp gitmiyor muydu sonuçta?

Misafirler konuşmaya iyice daldı ve kedi de bir o kadar düşüncelerine. Koltukları tırmalama ihtiyacı duydu nedense, ve yine kontrol mekanizması işleyerek onu hareketinden alıkoydu. Koltuğun altındaki yumağa ulaşmayı da istedi, ancak bunca insan ve tehlikenin içinde topu almaya çalışmak kaderine razı olmak demekti. Zaten büyük ihtimalle bir sonraki temizlik gününe kadar topunu alamayacaktı. Soba altında bıkkınlık gelene kadar oturup insanları izledikten sonra yatma kararı alan kedimiz yerinden kalktı ve dışkı faslını atlatmak üzere kum sepetinin yolunu tuttu.

Kedi, bir kez daha dışarıdaki kedilerden, (uğruna kavg edil en davalardan) habersiz; kaygısız ve rahat bir uykuya daldı. Yaşama nedenini, felsefesini özetleyen bu muhteşem zevkin içinde kaybolup gitti. Her gün yaşama amacına ulaşabilmek ne hoş.

Umarım kedinin sıradan ve farkındalıksız yaşamı için bu kadar yeterli olmuştur. Şimdi birkaç saçma ve abartılı olay gelmeli ki gelişme bölümünü doldurabilecek çatışmalar ortaya çıksın...

Eski, ama hala uzun aralıklarla da olsa patlayan bir yanardağın volkanik topraklarla zenginleşmiş verimli eteklerine kurulan köy, tarıma uygun yapısıyla aşırı gelişmiş; zenginlerin iki katlı, emekli maaşlı ailelere ya da eski gerçek köylülere ait nostaljik de sayılabilecek eski tip evlerin yanına dış cephe kaplamalı, eşit boyda çimlere sahip bahçeli evler yaptırıp sakin yaşama geçiş yaptığı bir kasaba haline gelmişti. Doğayla iç içe, yeşil rengin her kesimde görülebildiği; ancak aynı zamanda belediyeye eksik edilmeyen yardımlarla türlü teknolojiye kavuşmuş bir yerdi burası. Oluştugu zıtlıklarla dünyada az görülen zengin bir yerleşim yeri görünümü veriyordu. Sakinlerinin misafirlerine her zaman ne kadar sakin bir yer olduğunu anlatarak

övündüğü güzel bir şehirdi burası. Yeterince gerçekçi olabildim mi emin değilim ama anlatmak istediğim şu ki meğersem bu evin yakınlarında nadiren(!) de olsa patlayan bir yanardağ varmış. Ve bakın şu işe, tam o yılın kedinin henüz uyuduğu o saatinde bu yanardağın patlayacağı tutmuş. Öyleyse devam edelim:

Gökyüzünde endamlı, olağanüstü, heyecan verici ve çok korkutucu bir gürültü koptu. Gökdelenlerin düşmesi, nükleer bombaların patlaması gibi kocaman bir ses her yanı sardı. Yanardağdan gelen ses herkesi dondurmuş ve ardından gelen sarsıntı halkı çığlıklar içinde sokağa dökmüştü. Belki 6.7 belki 8.9'luk deprem evi birbirine kattı. Ev sahipleri ile misafirler acele içinde dışarıda toplandı, evin erkeği yıkılma tehlikesine rağmen büyük bir cesaretle eve girip anahtarları, bilezikleri, parayı aldı vs... Sonra polis ve itfaiyeci sirenleri de kargaşaya eklendi ve bölge boşaltılmaya başlandı. Kedi, kapının önünde, ne olduğunu bile anlayamadan yapayalnız kalakalmıştı. Sahiplerinin arabalarının arkasında bıraktığı toz hala önünde duruyordu ve o ne yapacağını bilemiyordu. Aslında insanlar lavların evlerine ulaşmadığını görüp evlerine geri dönecekti belki, ve eski düzen geri dönecekti ama kedi ne bilsin! O sokaklara terk edilen biri olarak yeni hayaller kuracak ve yeni yollar arayacaktı. Karşı daireden ona havlayan köpek, kediyi daha fazla düşünme zahmetinden kurtarıverdi. Kedi kararsızca köpeğe yaklaşmaya başladı.

Köpek, kediyi şöyle bir süzdü: Amma da şişmanmış bu hayvan!

Hey, züppe! Zora gelince kıcına tekme basıp gittiler değil mi? Evdeki kedi mamalarını arasana, belki ölümünü birkaç hafta geciktirirsin ha? Gerçi tabağına konulan çerezin nerden geldiğini bile bilmiyorsundur, günün her saati karnı tok olduktan sonra kim yemek peşinde koşar ki? Önüne yiyeceğini hazır edecek sahiplerin artık gittiğine göre koca vücudunu biraz zorlamaya ne dersin? Haydi kalk da benim sürüme katıl, artık yeni sahibin benim...

Evin çevresindeki diğer hayvanları o anda fark etti kedi. Gerekli gereksiz ne kadar aptal hayvan varsa köpeğin çevresini sarmış, saçma sesler üretiyorlardı. Bu kadar da saçmalık olmaz diyerek homurdanan kedi, -köpeğin iddialarını haklı bulmuştu- Nuh'un gemisine binecekmış gibi toplanan türlü hayvanın arasına katıldı. Köpeğin yemek bulma vaatlerini dinleyerek onlarla yolculuğa koyuldu. Köpek yalan söylüyor olsaydı bile kendisi için yiyecek bulmak zorundaydı ve kedinin planı da bu yiyecekten otlanmaktı. Kedinin bu kadar kurnaz olmaması lazımdı aslında; öncekini unutun, doğrusu kedi sadece gözü dönmüş köpeğin emirlerine

itaat etmeme cesaretini kendinde bulamadığı için bu sürüye katılmıştı.

Kötebekler, kirpiler, fareler, tavuklar, inekler vb. birçok hayvan ile kedimiz köpeğin etrafına toplanmış, köpeğin ardı arkası kesilmeyen söylevleri, emirleri ve vaatleri eşliğinde uyumla yürüyorlardı. Kocaman güçlü köpek ordusuna hitap eden bir komutan edasıyla durmadan "Haydi millet ormana gidiyoruz, orada yemek, orada mutluluk var. Siz sefil pisliklerin kalkınma umudu orada! Orası adalet, eşitlik ve demokrasi ülkesi..." diye bağıyordu. Köpeğin planı belki bu hayvanlardan kendisine bir salaklar ordusu kurup diğer itibarlı köpeklerle savaşmak, ganimet elde etmek, egemenliğini yaymaktı; belki ormanda onları tuzağa düşürüp sırayla afiyetle yemekti ve belki de hepsini evcilleştirip insanlara satmaktı. Köpeğin aklında bunlara benzer türlü zalimlik ve hainliklerin dolaştığı kesindi ve deprem olayı da ekmeğine yağ sürüyordu:

"Dünyanın sarsılıp dağıldığı, yok olma tehlikesi geçirdiği şu güç dönemde sizi açlık ve sefaletten çekip alan kurtarıcınıza şükredin! Mutlu yuvalarınızı kuracağınız, zenginlik içinde yaşayacağınız orman işte karşıda! Kalkınmanızın asil yolunu tutun!..." Ve aptal hayvanlar hızlanıyor, ona yetişmeye çalışıyordu.

Kedi, yol sırasında bir elektrik direğinde şarkı söyleyen kargayı fark etti. Karga salına salına umursamaz bir tavırla şarkı söylemekteydi ve sesi o kadar çirkindi ki! Karga kardeş biraz kısık sesle söylesen olmaz mı? Yorgunuz zaten iyi yol teptik sabahtan beri...

Sen sus asıl pis dilenci. Senin sus demek ne haddine, cahil mendebur. Biz aydınları susturunca bu hale geldi dünya zaten. Bir sürü aç, işsiz güçsüz hayvan sardı etrafı. Biz bağırdık, yıllarca anlatmaya çalıştık akıbetin kötü olacağını. Evlerin balkonlarından seslendik, alçaklardan uçtuk siz nankörleri uyardık. Türlü fedakârlıklar ettik insanların elinde telef olmayın diye ama nafile. Bir tane bile dinleyen çıkmadığı gibi her görüldüğümüz yerden kovulduk. Ne oldu da insan boyunduruğuna girince, ne kazandınız? Kolay yoldan ekmek bulup geçindiniz de ne oldu? Terk etmediler mi, dışarı koymadılar mı sizi?

Çocuklarının da kendileri gibi sıkıntı içinde yaşayacağını hiç mi düşünmezler? Yoksa doğumlara kendilerinin neden olduklarının farkında bile değiller mi?

Karga arkadaşım neler diyorsun sen? Gel yanıma otur şöyle bakalım, uzunca tartışalım şu konuları...
Suratını küçümseyerek buruşturan karga uçup gitmekle

yetindi. Çünkü işleri ve gideceği yerler vardı. Kedi ise dalgın halde yola devam etti.

Hayvanlar ormana ulaşmışlardı. Vardıklarına sevinecekleri yerde hepsinde bir sıkıntı ve bıkkınlık vardı. Havadaki garip bulanıklığın farkına varan kedi çevresine bakındı ve güneşi aradı. Ağaçların arasından batan, bütün kızıllığı ve güzelliğiyle gözlerine ulaşan güneş onun sorunlarından uzaklaşarak yorgunluğundan kurtulmasını, sevgi dolu geçmişine geri dönmelerini sağladı. İşte o an gelmişti! Hafızasının derinliklerinde kaybolmuş hatıraları teker teker su yüzüne çıkmaya başlamıştı. Birbirinden güzel anılarla kendinden geçen kedi ormanın kargaşasından uzağa, çok uzaklardaki bir eve gelmişti. Hayatı boyunca elde edemediği mutluluğu ona yıllar önce veren insanların eviydi burası. Her şeyi ancak anlıyordu! Neden daha önce fark edememişti: Gelen misafirler kendisinin eski sahipleriydi! Apaçık gerçeğin farkına varınca başı dönmeye ve midesi bulanmaya başladı. Güzelim sesleriyle ninni söyleyerek, minnacık patilerini okşayarak onu uyutan sevgili insanların ta kendisiydi gelenler! Mırıldanarak tüylerini okşattığı, top yakalama oyununu oynadığı, kucağında uyuduğu eski sahiplerinin hayal ile gerçek arası anıları onu eline aldı.

Bu arada ormandaki hayvanlar da birbirine girmişti. Uğursuzluk müziği eşliğinde -kim bilir nereden geliyordu o müzik(!)- birbirlerini boğazlıyor ve birini öldürdükten sonra öbürüne geçiyorlardı. Ağaçlar hınç ve öfkeyle uğulduyor ve rüzgârın sesiyle birleşerek hayvanları daha da hırslandırıyor, kavgayı coşturuyordu. İnekler, hindiler ve diğer ot yiyiciler en az aslanlar, kurtlar kadar etçilleşmiş; büyük bir açlık içinde birbirlerini ısırıyorlardı. Ve ölen hayvanlar da yenmiyor, kanı tükenene kadar parçalandıktan sonra kenara atılıp terk ediliyordu. Kavgayı kazanan hayvanlar, diğer kazananlarla kapışıyor ve gitgide daha da kızışan ve vahşileşen başka kavgalar birbirini izliyordu.

İşte bu karmaşada herhangi bir çalılgın arkasından çıkan kaplumbağa şu soruyu sordu: "Neden kavgaya ediliyor?" Bu saçma soruyu duyan hayvanlar dizlerine vura vura gülmeye başladı, ortalığı az öncekinin aksine kahkaha seli aldı, hayvanlar yavaşça eriyip yerlere döküldüler. Bütün orman sarı, sümüksü bir sıvıya dönüştü, içinden bir temizlik görevlisi yükseldi ve elindeki silgeç ile etrafı süpürmeye başladı.

Kedi ise hâlâ eski sahiplerini düşünerek ayaklarına yapışan sıvıdan kurtulmaya, uzaklaşan arabanın peşinden gitmeye çalışıyordu.

UTKU OKUR

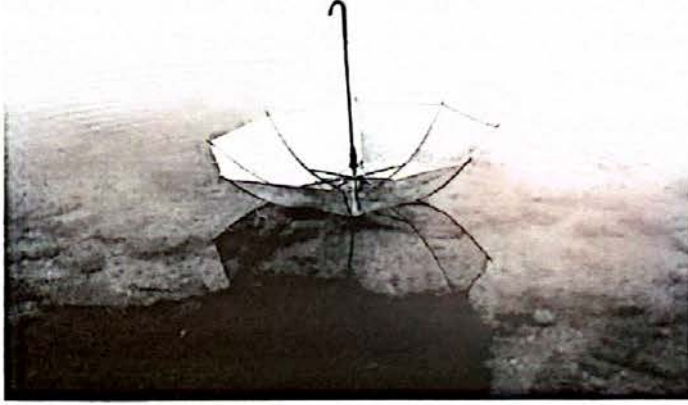
YİNE

Kırık bir kanattı yüreğime, senin sevdan
Uçamadım sana doğru
Kilometreler olsa da aramızda
Sen hep yanımdasın, gözlerim hep gözlerinde
Yine bir gülümseyişin geliyor aklıma
Yine ılgıt ılgıt düşüyor hasretin gönlüme
Yine gözlerimde iki damla yaş
Yine yüreğime yağmakta sevgin yağmur misali
Yine yokluğun sarıyor benliğimi
Yine söz geçiremiyorum gönlüme
Yine seni arıyorum dört bir tarafta
Yine susamış gecem sabaha
Yine susamışım ben sana
Ve birden bire duruyor yağmur
Yine görür gibi oluyorum seni gökkuşağının altında
Yine yorgun düşünüyorum hayalinin peşinden koşmaktan
Ve bir rüyadır başlıyor
Tatlı hayallerini kurduğum bir rüya
Yine en büyük meşgalem başlıyor
Yine mutluyum
Yine sen varsın çünkü...
Yine istemeye istemeye uyanıyorum
Yine gözlerim aşkının pırıltısıyla alev alev yanmakta, kalbim gibi
Yine bir güneş doğmuş ufuktan
Hemen koşuyorum, dert yanıyorum güneşe
Yine selam söylüyorum sana
Yine bir deli rüzgar esiyor yamaçlardan
Yine yaprakları dökülüyor içimdeki çınarın
Yine senin sesin yankılanıyor içimde
Yine haykırıyorum:

seni çok seviyorum!!!

Togay YILMAZ

YAĞMURLA GELEN

İşten çıkıp, çabucak eve gitmişti Derya her cuma yaptığı gibi. Evde oğlu ve kendisi için ufak birer çanta hazırladı. Oğlunu okuldan alıp bu şehirden kaçmak için sabırsızlanıyordu. Eşinden ayrıldığından beri şehirde yaşayamaz olmuştu. Aldatılmışlık duygusunu unutabilmek için hayatın en saf yaşandığı yere, doğaya gidiyordu her hafta sonu.

Derya oğlunu okuldan aldı ve yola koyuldular. Oğlu şimdiden şikayet etmeye başlamıştı bile, "anne o dağın tepesindeki evde Internet yok; hadi onu geçtim telefon bile zar zor çekiyor. Gitmek zorunda mıyız her hafta oraya?" diyordu. Derya'nın onu dinlediği yoktu, bir an önce gerçek evine gitmek istiyordu sadece. Evi, ufak bir kasabanın sırtını yasladığı dağın tepesindeydi. Evlerin dipdibe olduğu, tüm evlerin duvarları ve bahçe duvarları badanalı olan, sokakların araba geçemeyecek kadar dar olduğu şirin bir kasabaydı burası. Kasaba her şeyiyle öylesine doğaldı ki tepeden bakıldığında. Kiremitlerin kırmızısı, ağaçların yeşili, yoldaki taşların grisi ve beyaz duvarlar tam bir uyum içindeydi. Evler ya tek ya da çift katlıydı. Her evin önünde rengarenk çiçeklerle dolu minik bir bahçesi vardı. Derya tüm bunları göz önüne alarak, aynı kasaba evleri gibi beyaz badanalı, çift katlı, önünde minik bahçesi olan bir ev yaptırmıştı. Evin giriş katında mutfak ve salon, üst katta iki yatak odası ve banyo vardı. Evin hemen

hemen her şeyi aynıydı kasabadaki evlerle, şömine değil ocak vardı, koltuk değil sedir vardı, yastıkları bile kanaviçe işlemeliydi. Evi kasaba evlerinden ayıran tek özellik salonun tüm duvarlarında geniş pencereler olmasıydı. Evi en tepeye yaptırmakla iyi etmişti, çünkü her pencereden ayrı bir manzara ayrı bir güzellik görünüyordu.

Kasabanın yanından geçip, dolana dolana tepeye çıkan yola girdiler. Yolda, Derya yokken evin bakımını yapan Ruhi Amca ağır ağır ilerliyordu. Hemen arabaya aldı Ruhi Amca'yı, tüm yol boyunca kasabada olan biteni anlatmaya başladı hemen Ruhi Amca. Kasabaya bir fotoğrafçı gelmişti, ve tepedeki evi yani Derya'nın evini merak etmiş, evin sahibiyle ilgili sorular sormuştu. Ruhi Amca da Derya'yı, Derya'nın işini, oğlunu her şeyini anlatmıştı bu yabancıya. Yabancı da oldukça ilgilenmişti bu konuyla. Derya bir an üniversitedeki ilk aşkını hatırladı, o da fotoğrafçılık kulübündeydi üniversitedeyken ve okuduğu bölümden memnun değildi, fotoğrafçılık yapacağını söyler dururdu. Ama imkansızdı, kasabaya gelen fotoğrafçının, ilk aşkı olması, tesadüfün bu kadarı da olmazdı herhalde. Sonra içinden biraz kızdı Ruhi Amca'ya yabancıya bu kadar çok şey anlattığı için. Aklına birden bir şey takıldı Derya'nın, Ruhi Amca cumaları gelmezdi ki eve hemen dönüp sordu, "Hayrola Ruhi Amca sen bugün uğramazdın benim eve?" dedi. Ruhi Amca: "Senin eve koyduğum şemsiyeleri almaya gidiyorum, baksana hava bulutlu bugün akşama yağar, yağmur yağsın ki bana da iş çıksın, o şemsiyeleri kasabaya satmaya götüreceğim." dedi. Derya'dan aldığı para yetmiyordu ki geçinmesine. Hafiften yağmur başlamıştı bile, Ruhi Amcanın yağmur damlalarını gördüğü andaki gülümsemesi, mutluluğun en somut haliydi.

Eve geldiler, Ruhi Amca şemsiyeleri alıp, veda etti. Derya'nın oğlu da çantasını alıp odasına çıktı hemen. Belli ki kızgındı annesine, buraya geldikleri için.

Hemen kendine bir çay yaptı Derya. Burada su ısıtıcısı kullanmadığı için çay suyu biraz geç kaynadı. Ama fokurdayan çaydanlığı bile seviyordu burada Derya. Çayını fincana koyup, kasabayı gören pencerenin önüne geçti. Camı açtı,

derin derin içine çekti, yağmurdan sonra gelen toprağın kokusunu, şehirde böylesine saf kokmazdı toprak. Şehir deyince birden şehirdeki sıradan insanları düşündü. Onlar hasretini çekiyor muydu acaba yağmurdan sonra gelen toprak kokusunun? Ya da onlar için yağmur bir duygu bir anlam taşıyor muydu?

İş arkadaşlarına göre yağmur, saçlarının fönünü bozan, makyajlarını akıtan birkaç su damlasından ibaretti. Taksiciler için tıpkı Ruhi Amca için olduğu gibi daha çok para kazanabilecekleri bir gündü yağmur yağdığı gün. Her gün televizyona çıkan uzmanlara göre barajların doluluk oranını belirleyen fiziksel bir olaydı. Zeytin bahçelerinden dönmekte olan kasabalılara göre bereket demekti, nur demekti, hayat demekti kısacası yağmur, onlara her şeylerini verendi. Derya içinse yağmur saflık demekti, hiç kimsede bulamadığı saflık, belki yağmura aşık olabileceğini düşünüyordu sadece SAF olduğu için. Tam bu düşüncelere dalmışken, oğlu merdivenleri ikişer üçer atlayarak indi, Derya "Nereye böyle" demeye kalmadan "anne telefonumun çektiği bir yer bulmaya gidiyorum." deyip kapıyı açık bırakıp koştu gitti, yağmurluğunu almayı unutacak kadar heyecanlıydı.

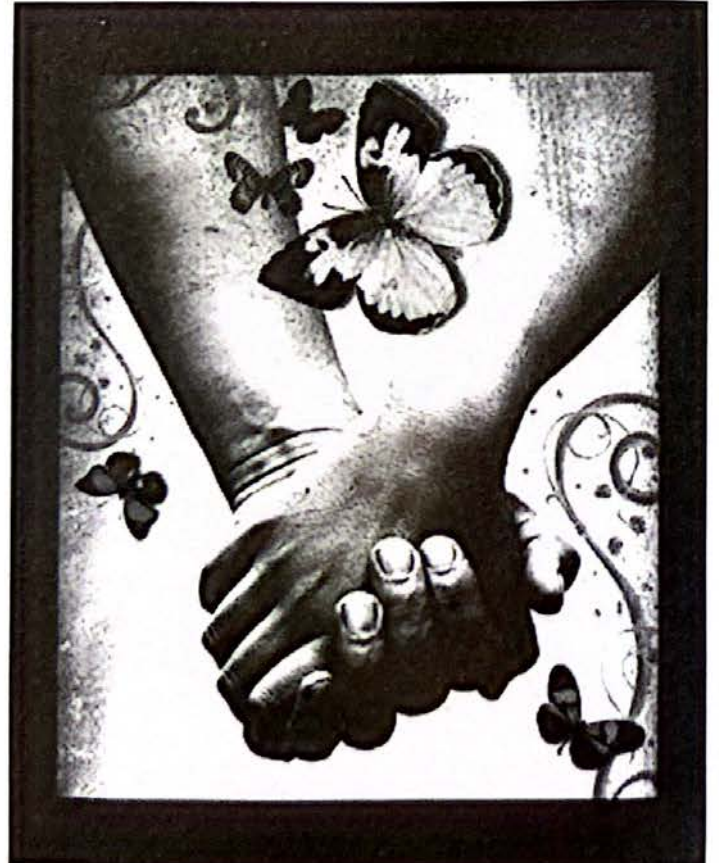
Derya pencereden gördü oğlunu, sırlıslıkla olmuştu ve sesini telefondakine duyurabilmek için olsa gerek bağıra bağıra konuşuyordu. "Sana aşığım, yağmur damlalarının çokluğu kadar diyordu." Karşıdan da beklediği tepkiyi almış olmalı ki sevinçten zıplıyordu sonra daha alçak sesle konuşmaya devam etti artık onun söylediklerini duyamıyordu Derya. Demek ki oğlu için yağmur aşk demekti bunu anladı Derya, kararan havaya rağmen, kendini belli eden oğlunun gözlerindeki ışıltıdan.

Bir an gözleri doldu Derya'nın. Kendine böyle delice ilan-ı aşk etmemiş bir adamla, evlenmiş, bir de çocuğunu dünyaya getirmişti o adamın. Sonrası yaşanmaz bir hayat, büyümesi beklenen bir çocuk, çocuk büyüyünce yani her şeyi anlayabilecek yaşa gelince biten bir evlilik. Eski kocasına dair aklında kalan şeyler sadece bunlardı. Ve birden çok kızdı, eski kocasına. İlk aşkını düşündü "O olsa aldatmazdı beni" dedi peki niye

ayrılmıştı ilk aşkıdan, orasını hiç bilmiyordu işte şartlar öyle gerektirmişti. Üniversitedeyken hiç kimse beni bu kadar çok sevemez diye düşünürdü Derya ve hala da öyle düşünüyordu. Birden aklına kasabaya gelen fotoğrafçı geldi acaba o olabilir miydi? Güldü kendine "Saçmalama Derya" dedi kendi kendine. İşte tam o anda, duran bir araba sesi duydu, nasıl olmuştu da bir araba geldiğini görmemişti pencereden, düşüncelerine çok derin dalmış olmalıydı.

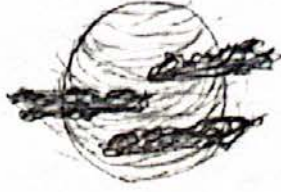
Açık kapıda ıslak ayak seslerini duydu. Pencereden baktı oğlu hala telefonla konuşuyordu, bu kimdi peki? Dönüp bakmadı, hayallerini bırakmak istemedi. Yağmurluktan damlayan suların sesi ve yağmurluğun hışırtısı gittikçe yaklaşıyordu. Kulağında birinin soluğunu hissetti, "Seninle yağmurda el ele dolaşmayı özledim." dedi bir anda adam. Derya sesi tam duyamamıştı iyice hızlanan yağmurdan. Elinde bir sıcaklık hissetti, adam sımsıkı kavradı Derya'nın elini. Kimdi bu yağmurla gelen? Eski kocası? İlk aşkı? Yoksa aklındaki hayal bulutunun gerçeğe damıtılması mıydı sadece?

Berna DEMİR

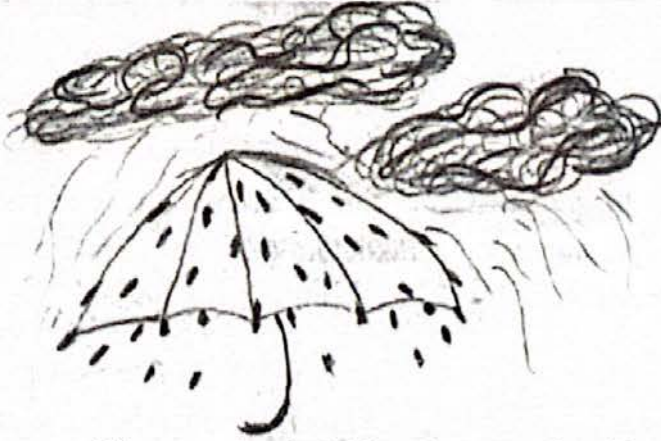
YAŞAM DÖNÜŞTÜR

“Dünyamız bir şiir
değil gülüm!
Dünyamız yeşilliklerin,
balıkların İnsanların
tarihi...
Kaç bin yıllık acının
âleminde dönen bir
kürree!! ”

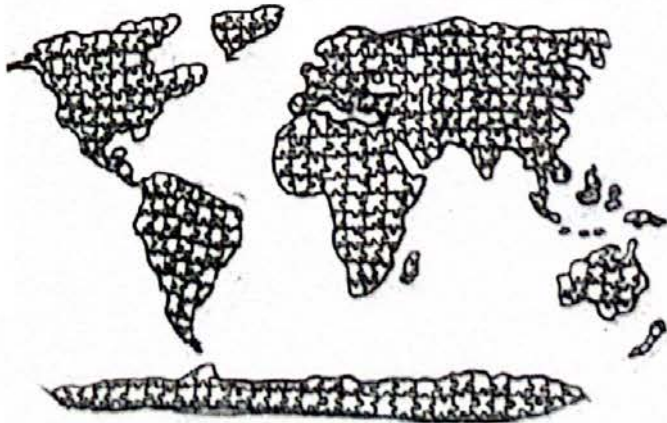

Özkan Mert

Magma yer kabuğunun kırıklarından sızarak adaya dönüşüyor. Magmadan çıkıp kurtulan gazlar atmosfere dönüşüyor. Atmosfer ise yağmura dönüşüyor. Ve ozan bunu şiirine dönüştürüyordu.

Dünyanın üzerindeki yapboz parçaları bir o yana bir bu yana yol alıyor. Birbirinden kopuyor ya da birleşiyor. Ve bu da magmanın işine geliyor. Ayrılan yapbozların arasından serin, derin sulara yayıyor, bırakıyor kendini... Fıskırıyor, donuyor, yükseliyor, fıskırıyor, donuyor, yükseliyor

Tartışma

Bir zamanlar herkesin bendim,
Şimdi hiç kimsen. Senin aşkın bu mu?
Dedi ki kadın. Sönmüş bir yanardağ
Güneşi gibi. Yüzünde gizli
Yeraltı lavları. Hazır patlamaya. ”

Metin Cengiz

Magma böylesine coşarken Havai’de, Endonezya’da, Malezya’da. Kuzeyin masif ülkeleri nasıl anlayabilir ki bu coşkuyu?

“Kapkara bir gece
Dalga korkusu
Böylesine korkunç
da bir girdap
Kıyıda rahat rahat
yolculuk
Edenler nereden
bilecekler halimizi ”

Şirazlı Hafız

Kuzeyin anlayamadığı bu coşku Havailerde cennete dönüştü. Asi magma hâlâ coşup bu cennete yeni bir bölüm ekleyebildiği gibi bir anda bir kısmını okyanuslara da gönderebiliyor.

“Ne zaman gözlerine baksam
Bir okyanusla yıkanıyor kalbim
Nereye gitsem hep sende kalıyorum
Yıldızların gökyüzünde kaldığı gibi. ”

Orhan Mert

Sönmeyen ateşle
Yıkansın bu gezegen
Çünkü ateşle yazıldı sicili
Yoksa ölü bir gezegen.

Ayşegül Yıldırım

Uyan Ey Türk Milleti

SOYKIRIM ANITI (İğdır)

Kafkaslarda bugün de devam eden “Dağlık Karabağ” sorunu, Ermenilerin tarih boyunca bu bölgede çıkarttıkları en uzun süreli ve en büyük sorun olarak bilinmektedir. Çarlık Rusyası’nın Kafkas politikasının bir parçası olarak ortaya çıkan bu sorun yapay bir Ermeni davası olarak gündeme taşınmış ve on binlerce masum Azerbaycan Türk’ünün canına kıyılmış, yüz binlercesi de göçe zorlanmıştır.

216 yıl değil, bugüne göre sadece 16 yıl öncesinde Hocalı’da insanlık tarihinin “dar alanda kaydettiği en yoğun, en dehşet verici etnik-nüfus kıırımı” yaşandı. Binlerce masum insanın hunharca katledildiği bu soykırım Rus askeri birliklerinin desteğiyle bölgeye ulaşan Ermeni kuvvetlerince gerçekleştirilmiştir.

Gelişmelere baştan sona seyirci kalan BM ve batılı devletler Ermenilerin yaptığı katliamlara ve işgal hareketlerine karşı ciddi bir tepki göstermediler. Ermenilerin Mayıs 1992’de Nahçıvan’a saldırımları üzerine Nahçıvan Meclisi Türkiye’ye katılma kararı aldı.

Biz de 1921 Kars Antlaşması’ndan kaynaklanan haklarımız çerçevesinde bölgeyi korumak için askeri müdahalede bulunabileceğimizi açıkladık. Maalesef bu eylem ve söylemlerimizin arkası gelmedi. BM Genel Kurulu Ermeni kuvvetlerinin işgal altındaki topraklardan çekilmesini istese de bu karar bugüne kadar hiçbir sonuç getirmedi.

Ermenistan’ın kurulduğu ilk yıllarda sahip olduğu toprak parçası 1920ler itibariyle sadece 9 bin km2 iken bugün bu alan 47 bin km2 ye ulaşmıştır. Bu değişimin nasıl gerçekleştiği sorusu mutlaka iyice incelenmeli, Ermenilerin işgal ettikleri ve “Hayastan” yani Ermenistan adını verdikleri bu toprakların başkentleri Erivan dâhil tamamının yakın tarihe kadar Azerbaycan Türklerinin özbeöz yurt toprağı olduğu asla unutulmamalıdır.

Bu acı ise gerçek kan kardeşlerimizin kanayan yarasına merhem olması gereken Türkiye için bir ders, bir ibret kaynağı olmalıdır.

Togay YILMAZ
M.Furkan YALABIK
M.Fatih KARABAĞ

TÜRK'ÜN TÜRKÜSÜ

"-Umudunu Türkiye'min parlak geleceğine bağlamış yürekli yiğitlere"

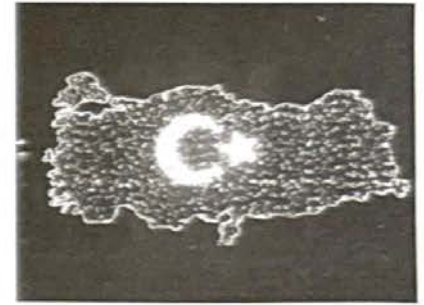
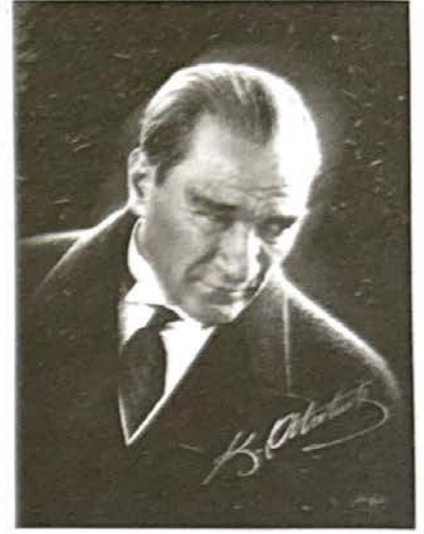
Yürürüm ben diyar diyar Edirne'den Kars'a
Selam veririm yiğit dadaşıma, seğmenime, zeybeğime
Her adımda nakış nakış işlenir vatan sevgisi yüreğime
Gördükçe yüce milletimi, daha çok inanırım geleceğime
Yürüdükçe harman olmuş koç yiğitler karşılar beni
Şahin Bey olurum Antep'te, Sütçü İmam olurum Maraş'ta
Horon olurum, halay olurum, bar olurum Anadolu'mda
Türkü olurum ozanların dilinde, saz olurum âşıkların elinde

Haykırım Toroslardan, yankısı gelir Tanrı Dağından
Türk oğlu Türk'üm, korkmadım Allah'tan başkasından
Bendim kırk cengâveriyle Çin sarayını basan yiğit Kürşat
Ben değil miydim, Bizans'ı dize getiren şanlı Alp Arslan
Türk'ün bileği bükülmez, uyanamadınız mı bu gafletten?

Togayiyem, söz verdim milletim üstüne
Ben daha söz söylemem sözüm üstüne
Ey Türkiye'm, asırlara uzanan ulu çınar!
Ey Fatihler, Yavuzlar, Kanuniler diyarı
Ey üç kıtaya hükmetmiş neslin kutlu yurdu
Ey Ata'mın emaneti, şehidimin temiz örtüsü
Sen de şahidim ol

Bölündük zannetmeyin, en çetin günlerde bir oluruz biz
Esir olduk sanmayın, dağları deler hür oluruz biz
En karanlık gecelerin sonunda aydınlanır nur oluruz biz
Bu devran dönecek, medeniyet bilmeyene pir oluruz biz
Kimse bilmezse bilmesin, Hak yolunda sır oluruz biz...

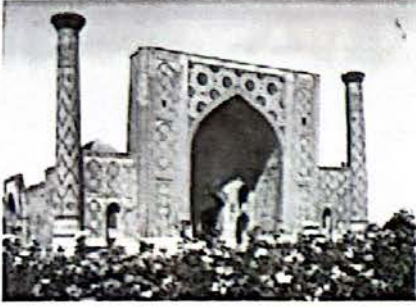
Ozan Togayî (Togay YILMAZ)

TÜRK UYGARLIĞINDAKİ DEĞİŞİM VE ÇAĞDAŞLAŞMA

Saygı değer okurlarım, dergimizin bu sayısında tarih sahnesinde Türklerin medeniyetlerindeki değişimden ve çağdaşlaşmanın nasıl olması gerektiğinden bahsedeceğim.

“Türkler dünya uygarlık birikimine oldukça fazla katkıları olan bir millettir. Yaptıkları buluşlarla, meydana getirdikleri eserlerle dünya kültür ve medeniyetini asırlarca etkilemişlerdir.

İlk çağlarda Türkler teknolojik açıdan o dönemdeki birçok millettten daha ilerideydiler. Demiri işlemeyi çok önceden öğrenmişlerdi. Türkler tarafından günlük hayatta kullanılan birçok nesne başka milletlerin çoğu tarafından bilinmiyordu. Metehan'ın kurduğu ordu teşkilatının şu anda bile birçok ordunun temelini teşkil etmesi, onluk sistemin hâlâ geçerliliğini koruması, Orta Asya'dan yapılan yoğun göçler sonrasında tekerleğin, pantolonun... Avrupalılarca yeni öğrenilmesi verilebilecek örneklerden sadece birkaçıdır.

Orta Çağ'da da Türk dünyası en parlak dönemlerini yaşamıştır. Ekonomik ve siyasi açıdan güçlü Türk-İslam devletlerinin dünyaya hâkim olduğu bu dönemde bilimsel açıdan da büyük gelişmeler kaydedilmişti. Özellikle Abbasiler döneminde eski kültürlerden yapılan tercümeler nedeniyle Bağdat kütüphanesindeki kitap sayısının bir milyonu aştığı bilinmektedir. İlginçtir ki bugün bilim ve teknolojiye lider konumda bulunan Avrupa ülkelerinin o zamanlarda krallık kütüphanelerindeki kitap sayısı onlarla ifade ediliyordu. Buna karşılık dünyadaki en önemli üniversiteler, hastaneler, rasathaneler Türk-İslam ülkelerindeydi. Birçok bilim adamı yetiştirilmiş, bilimsel ve kültürel faaliyetler de hükümdarlar tarafından desteklenmişti. Tarihinin en karanlık dönemlerini yaşayan Avrupa'da ise ekonomik ve siyasi açıdan çok zayıf olan devletler, bu tür faaliyetleri desteklemek şöyle dursun, kiliseye verdiği büyük ayrıcalıklarla toplumda yoğun bir

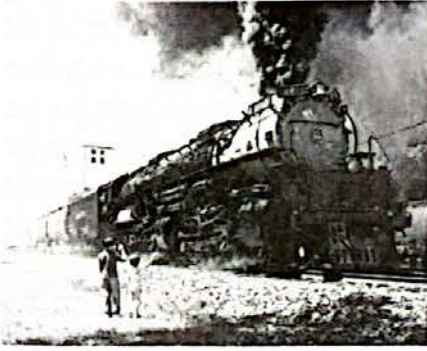
baskı ortamı oluşturmuştu. Bilimsel ve kültürel hayat son derece geriye. Sınıflara ayrılmış olan toplumda okuma yazma oranı da oldukça düşüktü. Skolâstik düşünce eğitim sistemine hâkimdi; kilisenin sözünün dışına çıkılamıyordu. Bu yüzden pozitif bilimlerin önü kesilmişti. Örneğin; “Dünya yuvarlaktır.” diyen bilim adamları ölüm cezası istemiyle yargılanıyorlardı. Dolayısıyla böyle bir ortamda bilimsel çalışma yapmak, ilerlemek mümkün olmuyordu.

Avrupa'nın skolâstik düşünceyi temel alan eğitim sistemine karşılık Türk ülkelerinde eğitim öğretime büyük önem veriliyordu. Türk dünyasındaki ilk medrese Tuğrul Bey tarafından Nişabur'da açılmıştı. Medreselerin en büyüğü ise Sultan Alp Arslan döneminde Nizamülmülk tarafından açılan Bağdat'taki Nizamiye medresesi olup İsfahan, Nişabur, Belh, Herat ve Basra'da benzerleri vardı. Medreselerde uzmanlarca okutulan matematik, astronomi, geometri, cebir, fizik, kimya sahalarında derin bilginler yetişmişti. En tanınmış bilim ve düşünce adamları müderris sıfatıyla eğitmen olarak göreve alınmış, sadece müderrislere değil öğrencilere de maaş bağlanmıştı. Bu medreseler o dönemde en ileri eğitim programına sahip olmuş, döneminin kültür ve sanat anlayışını etkilemekle kalmamış, toplum yapısına da yön vermiştir. Zamanla bütün bu gelişmeler Türk milletinin büyük zenginliklere sahip olmasını sağlamış, hatta daha sonra Avrupalılar doğunun bu zenginliklerine sahip olabilmek için Haçlı seferlerini düzenlemişlerdir.

Orta Çağın sonlarına ve Yeni Çağın başlangıcına kadar Osmanlı devleti de bilimsel çalışmaları yoğun olarak sürdürmüştü. Bilim adamlarına sahip çıkmış, yerli ve yabancı birçok bilim adamının çalışmalarına ev sahipliği yapmıştı. Eğitim-öğretim çalışmaları kaliteli bir şekilde sürdürülmüştü. Medreselerde dini eğitimin yanında pozitif bilimlere de önem verilmişti. Fakat duraklama devriyle birlikte devletin birçok alanında çıkan sorunların arasına eğitim-öğretimdeki sorunlar da eklenmişti. Medreseler çağın gerisinde kalmıştı. Avrupa'daki coğrafi keşiflerden sonra yapılan eğitim alanındaki yenilikler takip edilememişti. Pozitif bilimlere medrese müfredatından çıkarılmıştı. Medrese çıkışlı olmayan birçok kişiye ilmî unvanlar verilmişti. Tüm bunlara “Beşik ulemalığı” denilen

sistem de eklenirse Osmanlılarda eğitimin yerinde saydığı anlaşılabılır.

Değişim grafiği tersine dönmeye başlamıştı. Türkler bilim ve teknolojiye önderlik konumunu kaybetmeye başlamışlardı. Üstünlük Avrupalılara geçiyordu. Değişen dünya dengelerinde Osmanlı siyasetçileri zenginlik ölçüsünün toprak olduğunu zannederek aldaniyorlar, Avrupalılar ise coğrafi keşifler sonucunda elde ettikleri zengin ekonomilerinden eğitime büyük bütçe ayırıyorlardı. Avrupa'daki okullar da kilise denetiminden uzaklaşmışlardı.

Biz gerilemeye devam ettik, Avrupalılar da ilerlemeye... Üstünlük onlardaydı artık, biz de bunu kabul etmek istemedik bir türlü... Çağın savaş teknolojisinin gerisinde kalıp savaşları da kaybetmeye başladıktan sonra Avrupa'nın ileride olduğu anlaşıldı. Bu acı gerçek karşısında Avrupalılar örnek alınarak yenilikler yapılmaya çalışıldı. Ama tepeden inme olan bu yenilikler halk tabanı tarafından yeterince özümsemediği için kalıcı olamadı.

Yenilikler yapılmaya çalışılıyordu artık... Yeniliklerin birçoğu bazı yenilik karşıtları tarafından baltalanıyor, yapılmak istenen yenilikler bazen de yenilikçilerin canına mal oluyordu. Zamanla yenilik yapılmak istenirken taklitçilik başladı. Alınması gereken bilimsel, teknolojik yenilikler alınmıyor, Avrupa'nın kültürü Türk kültürünün kalbine enjekte edilmeye çalışılıyordu. Bu nedenlerden dolayı toplumda kültürel çatışmalar baş gösteriyordu. Tüm bu problemler Osmanlı Devletinin yıkılışına kadar devam etti.

1923'te Türkiye Cumhuriyeti kurulunca tam anlamıyla çağdaşlaşma çalışmaları başladı. Çağın gerisinde kalan her türlü kurum kapatıldı, yerine çağın gereklerine uygun olan kurumlar açıldı. Birçok alanda inkılâplar yapıldı. Türk

uygarlığı olması gereken noktaya taşınmak istendi. Ama hâlâ bilim ve teknolojiye Avrupa'ya yetişebilmiş değiliz. Bunun sebeplerinin iyi araştırılması, sonuçların iyi analiz edilmesi gerekir.

Çağdaşlaşırken kültür, dil öğeleri korunmalıdır, milli değerlerden taviz verilmemelidir. Bu, altı çizilmesi gereken önemli bir noktadır. Çünkü bir millet fertlerini bir arada tutan bağlarıyla vardır. Bu bağlardan en önemlisi kültür ve dildir. Kültürünü ve dilini kaybetmiş olan bir millet, kimliğini de kaybetmiştir; kaybedecek fazla bir şeyi de kalmamıştır zaten... Biz de en büyük hatayı burada yaptık. Birbirleriyle alışverişte bulunan uygarlıkların ortak bir kültürü oluşur zamanla; ama milletlerin bu bağlamda dikkat etmesi gereken şey özlerini yitirmemektir. Sokaklara çıktığınızda dükkân tabelalarına, işletme isimlerine bakarsanız ne demek istediğimi siz de anlayacaksınız.

Bu yazım vasıtasıyla devletini kalkındırmak, geliştirmek isteyen; Türk medeniyeti binasına bir taş da ben koymak istiyorum diyen vatanperver gençlere seslenmek istiyorum. Yarınlarımızı emanet ettiğimiz sayın gençlerimiz, lütfen Türkçe konuşun, Türkçe düşünün. Türkçeden ödün vermeyin. Bilime, bilim adamına, sanata, sanatçıya önem verin; onlara sahip çıkın. Çalışın, didinin, yükselin... Sizin için yükselmenin hududu yoktur."

Sözlerimi burada noktalamak istiyorum. Önümüzdeki sayıda tekrar buluşmak dileğiyle...

Togay YILMAZ

İLAHİ ZAMANI ANLAMAK

"Ne içindeyim zamanın
Ne de büsbütün dışında
Yekpare geniş bir anın
Parçalanmaz akışında"

Ahmet Hamdi Tanpınar

Zaman nedir? Bir başı veya bir sonu var mıdır? Hep ileri mi gider zaman? Peki, bu akıp giden zamanın içinde biz neredeyiz? Zamanı durdurabilir, hızlandırabilir veya yavaşlatabilir miyiz? Geriye akmasını sağlayabilir miyiz?

Soruların en basiti bile cevaplanamazken biz şu anda zamanla ilgili ancak şunu bilebiliyoruz. Zaman görecelidir. Zamanın göreceliği kavramı bugün ispatlanmış bir gerçektir. Ayrıca 1400 yıl önce inmiş olan Kuran'da da zamanın göreceliğine rastlamaktayız. Peki, nedir bu görecelik kuramı?

Günümüzden 91 yıl önce 20. Yüzyılın en büyük fizikçisi olan Albert Einstein izafiyet teorisini ortaya atmıştır. Bu teoriye göre zaman ve uzay bir algıdır. Diğer bir deyişle mutlak zaman diye bir şey yoktur. Bir cismin hızına ve konumuna göre zaman hızlı ve yavaş geçmektedir. Yani hız arttıkça zaman kısalmakta, sıkışmakta; daha ağır, daha yavaş, işleyerek sanki durma noktasına yaklaşmaktadır.

Bunu Einstein'ın bir örneği ile açıklayabiliriz. Bu örneğe göre aynı yaşlardaki ikizlerden biri Dünya'da kalırken diğeri ışık hızına yakın bir hızda uzay yolculuğuna çıkar. Uzaya çıkan kişi geri döndüğünde kardeşini kendinden daha yaşlı bulacaktır. Bunun nedeni uzayda zamanın hızlı seyahat eden kardeş için daha yavaş akmasıdır.

Bir cismin hızının yanı sıra konumu da zamanı etkilemektedir. Genel görelilik kuramı çekim merkezlerinin yakınında daha yavaş geçtiğini ispatlamıştır. Ünlü fizikçi Stephan Hawking bu gerçeği yine bir ikiz örneğiyle şöyle anlatıyor:

"Görelilik kuramı mutlak zamanı çöpe attı. Bir çift ikiz düşünelim diyelim ikizlerden biri dağın tepesinde diğeri deniz seviyesinde yaşasın. İlk ikiz daha çabuk yaşlanacaktır."

Görelilik kuramını doğruluğu, NASA tarafından da kanıtlandı. Araştırmanın sonucunda

uyduların yörüngesinde Dünya'nın dönüş yönünde yılda iki metrelik sapma belirlendi. Yani uydular yılda iki metre dışarı itiliyordu. Bu Einstein'ın ölçümleriyle %99 uyumluydu.

Tüm bunlar zamanın bir algıdan ibaret olduğunu gösteriyor. Zaman algısı da aslında bir kıyaslama yöntemidir. Zamanın göreceliği en açık biçimde rüyada yaşanır. Rüyada gördüklerimizi saatler sürmüş gibi hissetsek de aslında her şey birkaç dakika hatta birkaç saniyesürmüştür.

Bildiğimiz gibi şu ana kadar olan bilimsel gelişmelerin çoğu Kuran'da vardı. Örneğin; Furkan suresinin 53. Ayetinde "O Allah'tır ki iki denizi (veya iki nehri) birbirine komşu ve yakın olarak salıverdi. Şu tatlı susuzluğu giderir bu ise tuzlu ve acıdır. Aralarında da kudretinden bir engel ve birbirleriyle karışmayı önleyen bir perde koymuştur." Sözleri geçer. Aynı türdeki su engeli Alman bilim adamları tarafından Aden körfezi ve Kızıldeniz'in birleştiği Mendep Boğazı'nda da bulunmuştu.

Yani Kuran 1400 yıl önce indirilmesine rağmen daha bugün yeni keşfedilen bilgiler içeriyordu. Aynı zamanda Kuran'da zamanın izafi olduğunu gösteren bilgiler de veriliyordu. İşte bazı ayetler:

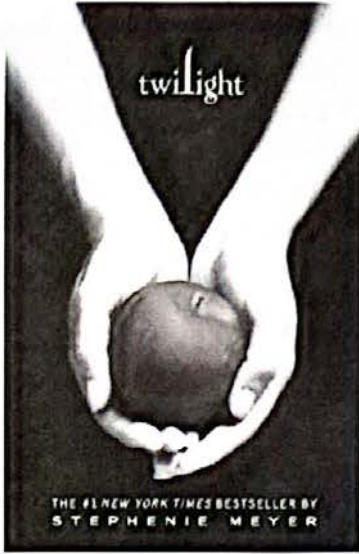
...Gerçekten senin rabbin katında bir gün sizin saymakta olduğunuz bin yıl gibidir.(Hac suresi,47) Melekler ve Ruh (Cebrail), O'na, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir(Mearic suresi,4)

Görüldüğü gibi ayetlerde zamanın göreceli olduğu söylenmiştir. Ayetlerde geçenler bilimin ulaştığı sonuçlarla birebir örtüşmektedir.

Sonuç olarak biz Kuran ve bilimin kılavuzluğuyla zamanı daha iyi anlayabilmekte ve kafamızdaki soru işaretlerini giderebilmekteyiz. Bütün bunlar hayatımızı daha da ilginç kılmakta ve duvardaki saate bakarak bizi derin düşüncelere itmektir.

UĞUR KARAGÖZ
AYSUAKIN

AFL NE OKUYOR ?

“Birincisi, Edward kesinlikle bir vampirdi. İkincisi, onun ne kadar güçlü olduğunu bilmediğim bu vampir yanı benim kanıma susamıştı. Üçüncüsü, ona koşulsuz ve geri dönülemez biçimde aşkıttım.”

Isabella Swan 17 yaşındadır. Annesi ve babası o daha çocukken boşanmıştır. Bella annesi ile Phoenix'te yaşamaktadır. Annesi ikinci ligde futbol oynayan Phil'le evlenince, Bella onlara yük olmak istemez ve Forks'ta yaşayan babasının yanında yaşamaya karar verir.

Forks, Washington eyaletinin yılın neredeyse her günü yağışlı ve bulutlu küçük bir kasabasıdır. Bella'nın babası Charlie kasabanın polis şefidir. Bella yeni geldiği bu kasabada dikkat çekmemeye çalışsa da okulun ilk gününden -istemediği halde- popüler olur. Ancak daha okulun en göz alıcı öğrencileriyle tanışmamıştır: Cullenlar...

Alice, Emmett, Edward Cullen ve Rosalie, Jasper Hale. Dr. Carlisle Cullen ve eşi Esme'nin evlatlık çocuklarıdır. Bu kendi halinde aile birkaç yıl önce Alaska'dan Forks'a taşınmıştır. Cullenlar bembeyaz tenleri ve çarpıcı tarzlarıyla gizem dolu bir yaşam sürmektedirler.

Edward ve Bella biyoloji laboratuvarında zorunlu sıra arkadaşı olurlar. Bella'nın hayatının Edward tarafından kurtarılmasıyla gizemli bir hal alan bu arkadaşlık zamanla aşka dönüşür. Edward ve ailesinin vampir olduğunu öğrenen Bella akıl almaz bir hikayenin içine sürüklenir...

Yönetmenliğini Catherine Hardwicke, yapımcılığını Summit Entertainment'in üstlendiği Twilight (Alacakaranlık) 21 Kasım 2008'de gösterime girdi. 70.6 milyon \$ ilk gösterim haftasındaki hâsılatı ile film, bir kadın yönetmenin çektiği en yüksek gelirli 2008 yapımı oldu. Film Hakkında Pek Bilinmeyenler:

Edward rolü için 5000'in üzerinde aktör arasından seçme yapıldı.

Senaryo 6 haftada tamamlandı.

Ölümcül vampirler Cam Gigandet (James), Rachelle Lefevre (Victoria) ve Edi Gathegi (Laurant) filmdeki ilk göründükleri sahnede ayaklarını çıplak gibi gösteren terlikler giyiyorlardı.

Taylor Lautner, Jacob Black rolü için peruk takmak zorunda kaldı.

Televizyonun olduğu her sahnede, filmin sonundaki balo sahnesi televizyonda gösteriliyordu.

Tüm Cullen ailesi aynı sembolü taşıyan mücevherler takıyordu. Edward, Jasper ve Emmett aynı bilekliği takıyordu, Alice ve Rosalie benzer kolyeleri takıyordu. Esme'nin bir bileziği ve Carlisle'in de bir yüzüğü vardı.

Nikki Reed'in (Rosalie Hale) normalde esmer olan saçının sarıya çevrilmesi 36 saat sürdü.

Kristen Stewart'ın dublorü Katie Powers, aynı zamanda restorandaki garson kızdı.

Balo sahnesi için, Kristen Stewart çalınan şarkıları beğenmedi ve "Flightless Bird, American Mouth - Iron & Wine" şarkısını önerdi. Daha sonra filmde de bu şarkı kullanıldı.

Kristen Stewart filmin çekimleri esnasında 18 yaşına basmış ve kendisine tüm gece süren bir çekimin ardından bir doğum günü pastası hediye edilmiştir.

Robert Pattinson filmde 2 şarkı seslendirdi. (Never Think ve Let Me Sign)

Robert Pattinson,Edward'ın Bella'ya piyano çaldığı sahnede gerçekten de o piyanoyu çalıyordu. Alice'in kısa saçları da peruktu ve oyuncu Ashley Greene'nin saçlarını peruğun içine sığdırmak için bir hayli uğraşıldı.

Stephenie Meyer,filmde Charlie'nin Bella'ya şehirdeki çocukları sevip sevmediğini sorduğu sahnenin başında vejetaryen sandviç ısmarlayan kişiydi.

Film 48 günde çekildi.

Neden alacakaranlık?

Göksu: Seviyorum çünkü tarzıma uygun, vampirler ilgimi çekiyor.

Gizem: Seviyorum çünkü Edward var.

Hande: Seviyorum çünkü kitaplar çok akıcı.

Merve S.: Seviyorum çünkü hikayesi çok ilginç.

Ferahnaz: Seviyorum çünkü Edward çok yakışıklı ve asil.

Nilay: Konu basit ama çok karmaşık ayrıntılar var. Yazar bu ayrıntıları çok güzel ve sürükleyici bir şekilde anlatmış. Kitap çok akıcı. Ayrıca ana karakter Bella sıradan bir insan olduğu için kendime yakın buluyorum.

Ece D.:Konusu çok ilginç ama sevmediğim yönü içinde polisiye olmaması.Ayrıca bir tane de iyi karakter olsun!

Hatice:Ben gerçekliği severim,bu gerçeklik bana göre fantastik kitaplarda sembollerle anlatılır.Fakat Alacakaranlık bu yönden fazla duru. Sembolleştirme işini herkes yapamaz ama vampirli hikaye yazmak kolay.Bu kadar çok vampirli film,roman olduğuna göre...Bu gözle bakınca çocuk kitabı kadar basit geliyor ve böyle bir kitabı okumak bana ne zevk veriyor ne de bir şey kazandırıyor.

E.Altınsoy: Kitabı daha önce görmüştüm hiç eksik olmadığım kitapçılarda. Önceleri önyargılı yaklaşmıştım. Daha sonra kitap konusunda fikirlerine çok güvendiğim bir arkadaşım kitabını değil ama filmi şiddetle tavsiye etti. Kendisi iki defa okumuş. Bir de evlerinde misafir olarak kalan ve bir kolejde öğretmenlik yapan Kanadalı arkadaşı da okulundaki öğrencilerin bu seriyi deliler gibi okuduğunu söyleyince almak şart olmuştu.

Okudum. Evet tarzım değil, evet konu çok basit peki serinin ilk üç kitabını niye hemen okudum?

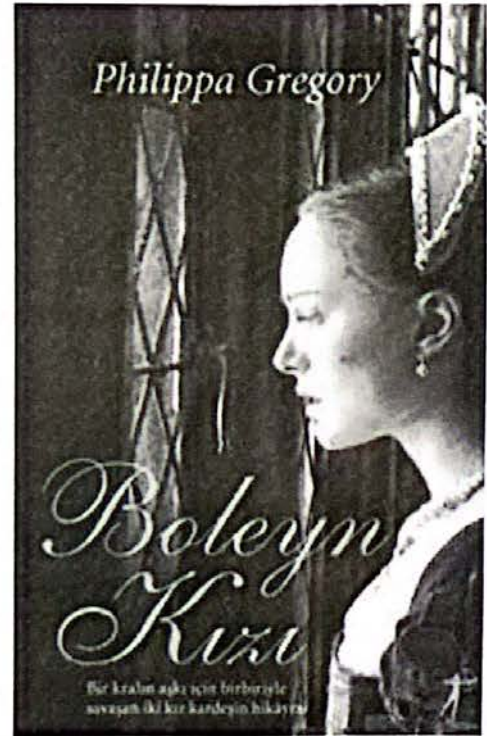
1. Bir kere kolay okunuyor çerez niyetine

2. Onca ağır kitabın arasında nefeslenmek için zaman verdi

3. Her ne kadar olağanüstü varlıklardan söz etse de konu çok romantik ve eser sürükleyici

4. Onuncu sınıfta işlenilen Düşsel Anlatım konusu için mükemmel bir örnek.

E.Tiriç: Annemin ilk hediye ettiği kitaplardan biriydi Uğultulu Tepeler. Sonra Jane Austen'ın Aşk ve Gurur'u, Shakespeare'nin soneleri ve tüm kitapları gençlik yıllarımdan muhteşem kitaplardı. Yazarın sık sık gönderme yaptığı bu eserler bana aynı duygu dünyasından beslendiğimizi hissettirdi. Hiç tarzım olmayan bu kitapları bir çırpıda okumamın sebebi bu olabilir mi diyorum.

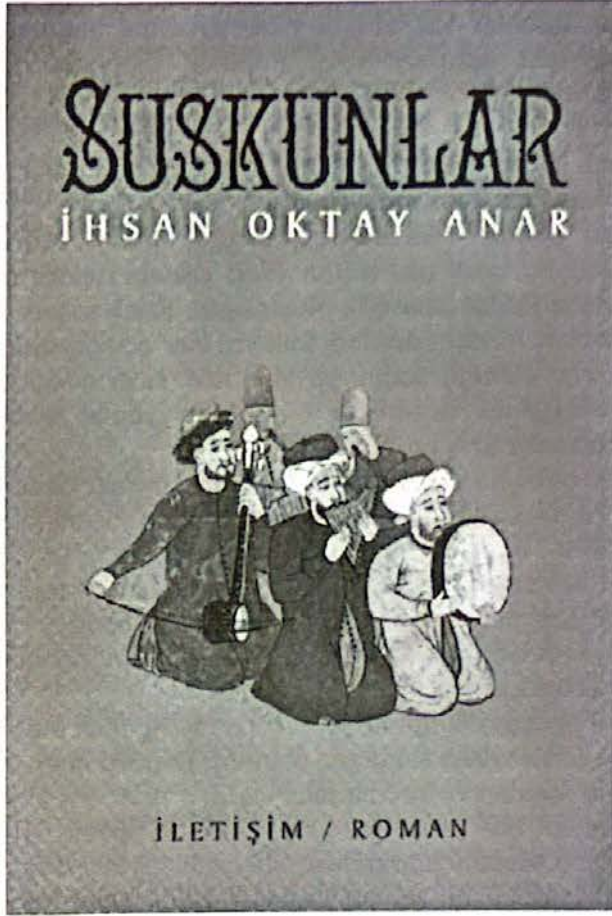

Boleyn Kızı-Philippa Gregory

İngiltere kralı 8. Henry,abisi ölünce onun karısı Katherine ile evlenir.Zamanla ona olan aşkı biter ve saray soylularından Boleyn ailesinin küçük kızı Mary Boleyn'e beslediği duygular tüm dengeleri değiştirir ve saray tamamen karışır.

Sarayın entrikalarıyla dolu bir kitap.İngiltere tarihinin iç yüzünü de gözler önüne seriyor.

Pelin SÜRMELİ - Nurdamlı YAKIŞAN

Suskunlar-İhsan Oktay Anar

Sessizlik makam makam üflenirken kulağınıza, belki erguvan rengine döner düşleriniz, yoklukla beslenen sonsuzluğu arasınız. Belki de boşluklarla sarılı zamanın küçük bir parçasında hayali bir ahenk olursunuz ya da bir suskun ebediyeti bekleyen.

Kırık bir saz semaisinin kısılcındaki hayaletten yedi kör kahine hatta hayat nefesiyle dirilen Eflatun'a cümleler hiç bu kadar sükunet anlatmamıştı ya da biz işitmemiştik hiç, durup dinlemediğimizden...

Nurdamla YAKIŞAN

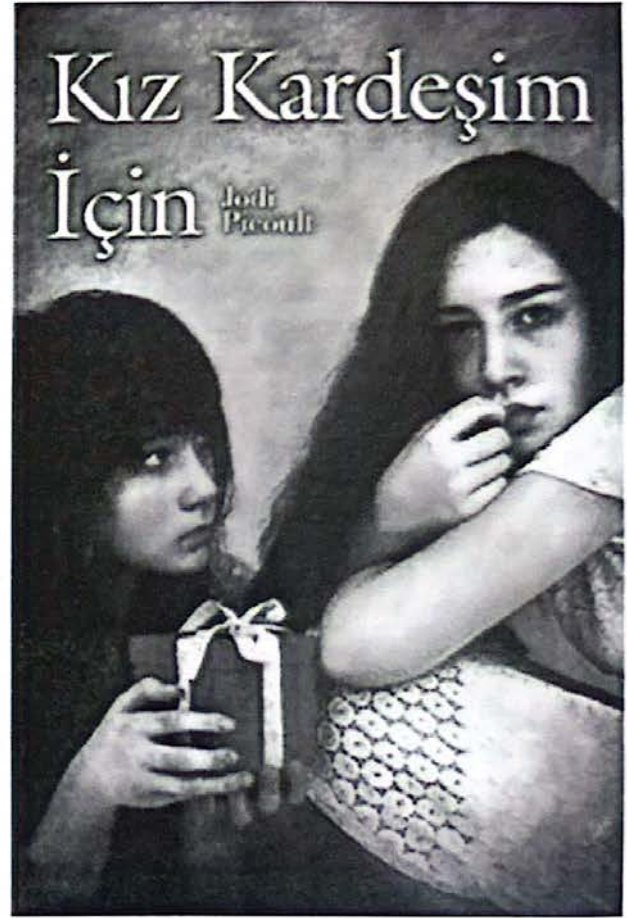
Tudor-Elizabeth Massie

İngiltere kralı 8. Henry'nin kraliyetinde muhalefet yükselmektedir. Kralın nikahının iptali hususunda papalıkla süregiden tartışması Reformasyon'u ateşler. Henry'nin yeni bir başpiskopos atamasıyla

uzun zamandır beklediği Anne Boleyn'le evlenir. Sarayda bir zamanlar H&K arması taşıyan ne varsa kaldırılıp yerine H&A armalılar konulduğunda kraliyetteki önemli değişikliklerin ilk adımı atılmış olur.

"Yalnız bir adam aşkını, vicdanını ve ülkesindeki tüm insanların inancını 6 yılda nasıl öldürdü?... Üstelik hepsi de gerçek!"

Showtime'in müthiş dizisi Tudors'un 2. sezonunun romanı Henry ve Anne arasındaki aşkın tarihi ve dramatik önemini gözler önüne seriyor.

Kız Kardeşim için-Jadi Picoult

Ablası Kate ile tam doku uyumu olması için genleri özel olarak seçilen Anna dünyaya ablasını kurtarmak için gelmişti ve bu rolünü hiç sorgulamamıştı. Ama şimdi 13 yaşına giren Anna, hayatını sorgulamaya başlıyor ve ailesini sarsacak, ablası için ölümcül olabilecek bir karar alıyor. Büyük etik tartışmalara yol açan kışkırtıcı bir roman. Yüreklere dağılayan bir hikaye, inanılmaz bir son.

Özlem BULUT

KULAKTAN YÜKSELEN SESE KULAK VER

"Yo yo kelimelerimi diline dola bebe benim rapimi öp de başına koy ama..." Ya da yüksek seviyeden haykıran gitar soloları... İşte günümüzün müzik piyasasını anlatacak olursak bu terimler geriye kalan birçok şeyi kifayetsiz bırakacaktır sanırım. Ha tabi bir de Alamancı vokalli "bomba bomba"lar var tabi, müzikte devirim açan. Evet devrim değil devirim. Çünkü herhangi bir anlamdan yoksun sözleriyle ve genelde modern müzikal yapıdan epey uzak tarzlarıyla peşinden sürükledikleri kitle ile birlikte devirime mahkûm olacaklardır.

Rap: Kimine göre müzik, kimine göre sanat, kimine göre modern şiir, kimine göre bir yaşam tarzı. Bazı Pentium 2 beyinlilere göre ise sıkıcı bir altyapı üzerine sıkışıkça söylenen kelimeler. Aslında rapin bu insanlara karşı bir cevabı var: "Rap kelimelerden daha fazlasıdır.". O Amerika'da ezilen siyahilerin sesinin çıktığı en üst noktadır, o yanlış sisteme kaleminden başka bir silah doğrultamayanların mabedidir, o Nef'i, Şair Eşref, Neyzen Tefik hayatta olsalardı yapacakları tek sanatın ismidir. Aslında o anlatacak bir şeyleri olanların müziğidir.

Rap Amerikan varoşlarında kötü şartlar arasında yaşayan siyahiler arasında doğmuş ve yayılmış. Adamlar plajda elde gitar serenat yapamadıkları için soğuk kış gecelerinde ateşin etrafında çöp kutularına vurarak çıkarılan basit ritimler ve ritme uygun sözlerle atışmaya başlamışlar. Dokuz sekizlik çalarken mastika mastika demek yerine niye biz açız moruk demişler. Ve böylece efsane dünya raflarında bandrolünü almış. Ama insan bu fazla parayı görünce yoldan çıkar, nitekim öyle de olmuş. Bizim sefil durumdaki rapçiler bir anda parayı vurunca ya yanlış yollara sapmışlar ya da ben doğu sen batısın o böyle şu şöyle diyerek işi çatışmaya dökmüştür. Ve bunun sonucunda rap'in iki büyük ismi 2pac ve The Notorious B.I.G öldürülmüştür. Ama neyse ki bugün yeraltı rap diye bir şey var ki harika bir şey. Bu işi para için değil içinden gelerek ve içinden geldiği gibi

yapan insanlar var. Hiçbir plak şirketine bağlı değil dolayısıyla sınırları yok. Popüler dünyadaki tek kalemiiz...

Metal: Metal müzik rock müziğin daha sert daha ağır olanıdır. Peki, rock müzik nedir?

Rock müzik bünyesinde birçok müzik türünü bulunduran rock and rollun 1960 yılında sadece rock kısmının kullanılmasıyla oluşmuştur. Rock müzik sert sound'lara sahip, derdini kolayca ve açıkça anlatan sözlerin olduğu, kalın ya da ince sesli vokallerin bulunduğu müzik türüdür. Genellikle gruplar şeklinde icra edilen müzik türüdür.

Rock müziğin çıkışı doğuşu aslında isyana dayalıdır duygusalıktan biraz uzak genelde toplum yaşamını alan temalar üzerine kuruludur. Aslında dünyanın getirdiklerini kabul etmeme, yüzyıllardır topluma dayatılan normlar ve küreselleşmeyle beraber artık dünyanın her yerinde etkisini gösteren sömürüye tepki olarak başlamıştır.

Daha öncede dediğimiz gibi metal müzik rock müziğin daha sert ve daha saldırgan olanıdır. Distortion gitarlar, çığlık vokaller ve hızlı ritimler içerir.

Bilinen en ünlü ve en eski gruplar Black Sabbath, Metallica, Manowar, Slayer, Judas Priest vs...

Heavy Metal ne zaman başladı? Buna yanıt vermek oldukça zor. Bu konuda isim yapmış Rock yazarlarının çoğu ilk Heavy Metal eserleri olarak Kinks grubunun "You Really Got Me" ve Who'nun "My Generation" şarkılarını gösterirler. 1964'e denk düşen bu parçaları Modern Heavy Metal parçaları ile karşılaştırdığımızda, nesine Metal dendiğini pek anlamasak da uzmanlar öyle diyorlarsa bir bildikleri vardır.

Peki, türkü neden öldü? Çok güzel türkülerimiz yok mu? Var. Güzel türkücülerimiz yok mu? Var. Maaalesef gençliğimiz kendi milli kültürünü unutmak üzere... Üzülerek söylüyorum ki sokaklarda türküler söylenmiyor artık...

Pop dersek hâlâ pastada iyi bir pay almaya devam etse de nerde eski piyasa?... Yeni müzik türleri genellikle pop öğeler barındırmasıyla ve yeni bir hava getirmesiyle pop müziğin gitar telini kopardı.

Rap, Rock ve Metal gibi müzikler genç piyasasında en büyük koza sahip.

Bu iki müziğin ortak özelliği nedir? Tabi ki protest müzikler olması. Şimdi gençler niye bu müzikleri dinliyor? Demek ki bir dertleri var. Demek ki bir şeye isyan ediyorlar ve çıkmayan seslerini kulaklıktan yükseltiyorlar. Sen de kulaklıktan yükselen sese kulak ver!

Mehmet Yıldız

DÜNDEN BUGÜNE BİLGİSAYAR

Günümüz insanı, bilgisayar olmayan bir hayatı düşünemiyor. En basitinden, ödevlerimizi yaparken bile, binlerce kez yazma zahmetinden kurtulmak için bilgisayarları kullanıyor, yaptığımız sayısız hataları, elimize kalem dahi almadan düzeltiyoruz. Her şey bittiğinde ise, bir tuşa basarak ödevimizi yazdırıyoruz. Saatlerce süren düzeltme işlemlerinde, bazen, "Eskiden bilgisayarlar yokken, insanlar nasıl yaşıyorlardı?" dediğimiz olmuştur. Bunu merak eden herkes için, ben de çok eski zamanlardan itibaren bilgisayarların tarihçesini anlatmak istedim.

Milattan önce 2500'lerde ilk defa kullanılan Abaküs, tarihte karşımıza çıkan ilk bilgisayardır. İlk yapıldığı zamanlarda, çamurdan yapılmış bir tablet ve içindeki ufak taşlardan meydana gelirken, daha sonra dışı çerçeveli ve boncuklardan oluşan günümüzdeki haline dönüşmüştür. Mucidi, Sümerlerdir.

Abaküsün icadından sonra, bilgisayar dünyası uzunca bir süre duraklamada kaldı. Daha sonra, matematiğin geliştirilmesi ve yeni matematiksel anlayışların oturtulması ile 1614 yılında yayımlanan ilk logaritma cetveli ile büyük sayıların işlemleri yapılmaya başlandı. Lakin mekanik anlamda en az abaküs kadar önemli bir buluş olan hesap makinesini yapmak ise, babası bir vergi memuru olan Pascal'a düşer. Pascal, babasının vergi hesaplarını toplarken çok zorlandığını fark edip, işlerini kolaylaştıracak bir sistem bulmakla uğraşır. Daha sonra, dişli çarklar sistemi ile çalışan, toplama ve çıkarma işlemlerini yapabilen ilk hesap makinesi olan Pascaline'i geliştirir. Bu sistemde, her bir çark 10 tur attığında, bir yanındaki çarkı da döndürmektedir. Bu sistem halen günümüzde kullanılıyor. Pascal'ın bilgisayar dünyasına bu katkısından ötürü, 1983'te kamuya duyulan programlama diline Pascal adı verilmiştir.

1890'da, Herman Hollerith, delikli kart sistemini bularak, veri depolamada bir çığır açar: Bu sayede ABD nüfus bürosunun hesaplamaları, 10 yıldan 2,5 yıla iner. 1896'da ise, Computing Tabulating Recording Company isimli firmayı kurar. Daha sonra, firma, başka firmalarla birleşip IBM'i oluşturacaktır.

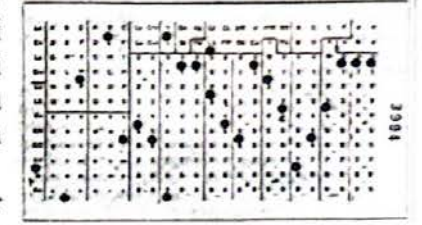
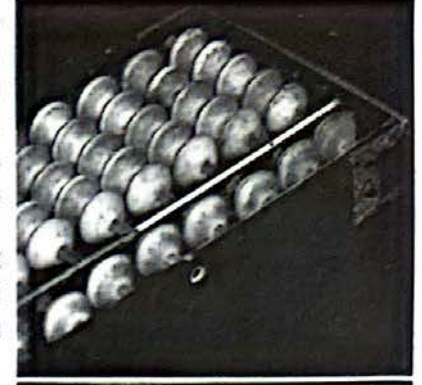
1944'de Harvard Üniversitesinde ASCC MARK I denilen bir bilgisayar geliştirildi. Bu makine 23 haneli iki sayıyı 4,5 saniyede çarpabiliyordu ve 14m uzunluğunda 2.4m yüksekliğinde olup üzerinde 800 km uzunluğunda kablo kullanılmıştı.

1946'da Pennsylvania Üniversitesinde ENIAC geliştirildi. Anahtar setlerinin, fişlerin ve soketlerin değiştirilmesi esasına göre çalıştığından ilk genel amaçlı bilgisayardır. Saniyede 5 bin toplama, 357 çarpma, 38 de bölme yapabilmekteydi. Yapımında 70 bin direnç, 10 bin kondansatör, 18000 lamba kullanılmıştı ve bu elemanların harcadığı enerji 150-200 kilowatt'tı. Sadece 20 sayıyı depolama özelliğine sahipti ve 30 tondur! Fiyatı ise 500.000 \$ idi.

ENIAC varlığını, malesef 2.Dünya Savaşı'na borçludur. O tarihlerde düşmanın şifreli haberleşmesini çözmek amacıyla olan A.B.D. hem böyle bir işi gerçekleştirmek, hem de balistik hesaplamalardaki bir takım problemlerin önüne geçmek için Maryland'deki Balistik Araştırma Laboratuvarı'na ENIAC'ın geliştirilmesi için talimat verir. John Mauchy, Presper Eckert gibi uzmanların üzerinde çalıştığı ENIAC 1945 Kasım ayında tamamlanır. Savaşı, birkaç ayla ıskalamıştır. En azından, hidrojen bombasının hesaplamalarında kendisinden yararlanılacaktır. 14 Şubat 1946'da kamuoyuna tanıtılan ENIAC, 30 saniye içinde hedefe varacak olan bir havan topunun havadaki seyrini 20 saniye içinde hesaplayabiliyordu.

1946'de Dr. Von Neumann ve arkadaşları programı bellekte saklayabilen ilk bilgisayar olan EDVAC geliştirdi. 4096 bellek gözü bulunmaktaydı ve veriler ile programlar aynı bellekte saklanmaktaydı.

1960'larda DEC firması da ilk klavye ve fareye sahip PDP-1 makinesini geliştirdi. 1969'da 8 inçlik disket sürücüler geliştirildi. 79,7 kilobayt veri depolanabiliyordu.

1975'te Objective Design ilk mikro bilgisayar oyunu olan Encounter'i çıkardı.

1976'da Apple-I doğdu.

1977'de Apple-II üretildi. Makinenin 16 KByte'lık belleği 48 K'ya çıkarılabiliyordu.

1978'de Atari 400 ve 800 modelleri satışa sunuldu. Epson America MX-80 nokta

vuruşlu yazıcısını tanıttı. Apple ve Radio Shack 5,25" sürücülerini duyurdular.

1979'da Hayes Microcomputer, Micromodem 100'ü duyurdu. Modem otomatik çevirme ve cevaplama özelliklerine sahipti. 110-300 bps'de iletişim sağlıyordu. Xerox, DEC ve Intel, Ethernet'i duyurdular.

1981'de IBM kişisel bilgisayarını duyurdu.

1982'de Commodore 64 tanıtıldı. Intel 286 işlemcisini duyurdu. Autodesk, PC'ler için CAD sistemi olan AutoCAD'i çıkardı. CD teknolojisi son kullanıcı düzeyine indi.

1983'te Novell, ilk ağ işletim sistemi Netware'i tanıttı. Microsoft, Word'ü duyurdu. Borland, Turbo Pascal'ı tanıttı. Microsoft, Windows'u duyurdu, ama ürünü iki yıl sonra çıkardı. AT&T, Unix System V'i duyurdu. Apple ise yeni bilgisayar Lisa'yı tanıttı. Grafik kullanıcı arayüzü(GUI) kullanan ilk bilgisayardı. Maliyeti ise 9,995 dolardı.

Yine 1983'te, Apple, Apple IIe adı verilen bilgisayarını tanıttı. O dönemdeki en başarılı bilgisayarlardan biri olarak görüldü.

1984'te Hewlett Packard Laser Jet'i üretti. Apple, Mac 128K'yı üretti. Dâhili monitörü, faresi ve klavyesiyle günümüz Mac'lerine benzemektedir.

1985'te Intel 386 işlemcisini duyurdu. Microsoft sonunda Windows 1.0'ı satışa sundu.

1987'de Microsoft Excel'i piyasaya sürdü. 3½ inçlik disket sürücülerini üretti. 1,44 MB veri depoluyordu.

1989'da Grid el yazısını tanıyan GridPad'i üretti. Apple, ilk taşınabilir bilgisayar olan Portable'ı üretti. Aktif Matris Ekranı(AMS) nedeniyle, fiyatı çok yüksekti. Tam olarak 6,500 dolar.

1990'da Microsoft, Windows 3,0'ı çıkardı.

1992'de Microsoft, Windows 3,1'i, IBM ise OS/2,0'ı duyurdu.

1993'te Apple, Color Classic'i üretti.

1994'te Iomega, ZIP sürücülerini üretti. İlk ZIP sürücüler, 100 MB kapasiteye sahipti.

1995'te Microsoft, Windows 95'i aynı anda bütün ülkelerde satışa sundu. DVD üretildi.

1998'de Microsoft Windows 98'i tüm ülkelerde aynı anda satışa sundu. Apple, Powerbook G3'ü üretti. Fiyatı özelliklerine göre 2,299 dolar ile 7,000 dolar arasında değişmekteydi.

2004'te, Apple, iMac G5'i tanıttı. Görünüşte sadece bir monitör, fare ve klavyeden oluşan bu bilgisayar, bir devrim yarattı. Fiyatı ise 1899 dolar olarak açıklandı. Blu-Ray Disk üretildi.

2005'te HD DVD üretildi. Lakin 2008'de Blu-Ray ile olan mücadeleden çekildi.

COMPACT
disc

DVD

HD DVD

BİR FUTBOL MACERASI

Fen Lisesini inek profilinden kurtarmak için sürekli yeni arayışlar içine girmekteydik. Onu denedik olmadı bunu denedik olmadı. En son dedik ki haydi bir futbol takımı kuralım. Bakın nasıl bir takım...

M.Fatih Karabağ(GK)
 Boy:171 cm Kilo:80 kg
 Refleksler: > 16
 Bire Bir: >18
 Ani Çıkış: >14
 Kaleci Vuruşu: >3
 Degaj: >4
 Pas: >1
 Moral Bozma:>20

Bural Alanyalı(SW)
 Boy:176cm Kilo:80kg
 Top Kapma: >17
 Önceden Sezme:>17
 Hız: >14
 Hızlanma: >13
 Agresiflik: >13
 Pas: >12
 Hatalı Sollama: >20

Sezgin Tokalaç(CB)
 Boy:175cm Kilo:90kg
 Top Kapma: >16
 Önceden Sezme:>16
 Hız: >16
 Hızlanma: >17
 Agresiflik: >19
 Pas: >10
 İkili Mücadele:>20

Hakan Aktuna(LB,ST)
 Boy:186cm Kilo:85 kg
 Bitiricilik: >17
 Top Kapma: >14
 Hız: >3
 Hızlanma: >2
 Agresiflik: >15
 Pas: >16
 Penaltı: >20

Umutcan Türkmen(DM)
 Boy:180cm Kilo:68kg
 Top kapma: >15
 Önceden Sezme:>14
 Hız: >10
 Hızlanma: >3
 Agresiflik: >0
 Pas: >18
 Plase Şut: >20

Yasin Efe Tınaz(AML)
 Boy:175cm Kilo:58 kg
 Bitiricilik: >0
 Teknik: >14
 Hız: >16
 Hızlanma: >16
 Top Sürme: >15
 Pas: >0
 Bencilik: >20

Yasin Erdoğan(AMR)
 Boy: 180cm Kilo:65kg
 Bitiricilik: >14
 Teknik: >0
 Hız: >15
 Hızlanma: >14
 Top Sürme: >2
 Pas: >13
 Ayak kırma: >20

Başar Memiş(MC)
 Boy:175cm Kilo:60kg
 Bitiricilik: >16
 Teknik: >15
 Hız: >15
 Ayakta Kalma: >2
 Top Sürme: >16
 Pas: >0
 Asist Yapma: >20

Lütfi Boyacı(AMC)
 Boy:185cm Kilo 65kg
 Bitiricilik: >17
 Teknik: >18
 Hız: >17
 Hızlanma: >16
 Kondüsyon: >1
 Dayanıklılık: >0
 Takım Yönetimi: >20

Togay Yılmaz(ST)
 Boy 172cm Kilo 68kg
 Bitiricilik: >14
 Hız: >16
 Hızlanma: >18
 Top Sürme: >13
 Uzun Şut: >17
 Direkt İsabeti: >20
 Not: Barem 20 üzerindendir.

Bir Futbol Macerası Daha...
Tarih: 17 Nisan 2009
Saat:18:00
Yer:AFL arkası halı saha

Öğretmenler Jimnastik Kulübü: 9

&

11-B Spor Kulübü: 4

1-Serdar Yıldırım
 2-Altay Taşkın
 3-İbrahim Gökçelik
 4-Fatih Anıl
 5-Sezai Küçük
 9-A.Tansel Sarayköylüoğlu
 10-Kenan Kızıltan
 11-Ahmet Akan

1-M.Fatih Karabağ
 2-Semih Örtün
 3-Hakan Aktuna
 4-Batuhan Sivrikaya
 5-Sezgin Tokalaç
 9-Togay Yılmaz
 10-Lütfi Boyacı

11-B S.K. maç öncesinde zafer için "kesin" diye söz ediyordu, lakin maç esnasında karşılarında hiç de bekledikleri gibi bir takım yoktu. Çok fark atmayalım, yazık dedikleri adamlar, sanki panter kesilmişti karşılarında... Ö.J.K. takımında kalede karate Serdar, doksana giden topları ayaklarıyla çıkarması ve kalecilik hayatı boyunca ellerini hiç kullanmamış olmasıyla ün yapan bu isim 11-B S.K.'nün forvetlerine geçit vermedi, maç sonrası verdiği demeçte "yediğim 4 golü de bilerek yedim, rakip daha çok genç, gururları kırılırsın istemedim" dediği öğrenildi.

Defansta ense tıraşı Altay mükemmel kademe anlayışıyla çoğu topu kesti.

Voleybol İbrahim sakatlıklarıyla boğuşması nedeniyle kendini pek gösterememesine karşın yüreği bile takımına yetti. Sokrat Fatih futbolu çok saçma bir oyun bulmasına rağmen arkadaşlarını yalnız bırakmadı. Oysa Sokrat Fatih'e göre bir topun peşinden bir sürü insanın koşup topu bir oraya bir buraya vurması çok mantıksızdı.

Ahmet Çakar Sezai beklenenin aksine ortaya koyduğu müthiş futbolla alkış aldı. Ayrıca defans oyuncusu olmasına rağmen bir de gol attı. Messi Kenan sol ayağını kullanması, hızı ve tekniğiyle Messi'yi andıran bu isim belki de günün en iyisiydi. 11-B defansı bu oyuncuyu tutmakta gerçekten çok zorlandı. Müthiş futboluna attığı golleri de ekleyen isim ilerleyen yaşına rağmen ben hala buradayım, ölmedim mesajı verdi.

Serçe, bir diğer adıyla Saviola Ahmet kıvrak vücudu, atletikliği ve çevikliğiyle Saviola'ya benzetilen isim bu sezon Sosyal Bilimler Lisesi'nden transfer edildi. Oynadığı futbolla göz dolduran serçe taraftar gurubunun tam desteğini aldı. Drogba Tansel, namı diğer füzeci takımın bel kemiği olan isim ayrıca takımın bugün attığı 9 gol içinde en çok gol atan oyuncusu. Yıldız futbolcu genç yaşına rağmen takımın kaptanı olma unvanını taşımakta. Attığı goller ve sempatik tavırlarıyla taraftarlara eğlenceli anlar yaşattı.

11-B S.K. takımında kalede Fatih, namı değer kova çiko, Messi Kenan'ın ve Drogba Tansel'in şutlarını mükemmel çıkarmasına rağmen yaptığı basit hatalarla taraftarları üzdü.

Defansta Terminatör Sezgin; genç yıldızın en önemli özelliği savunma yapmak için fiziki temasa gerek duymaması. Rakip oyuncular karşılarında böyle bir cüsseyi görünce psikolojik olarak topu bırakma isteği duyuyorlar. Lakin bugün o kadar etkili olduğunu söylemek mümkün değil.

Kurnaz Semih; sinsiliğiyle ün salmış olan bu isim, müthiş mentalitesiyle süper bir savunma oyuncusu. Ayrıca geleceğin yıldızları arasında gösteriliyor. Fakat o da bu gün o kadar etkili değildi.

Anelka Hakan, her ne kadar biz onu Adriano'ya daha çok benzetsek de o kendine Anelka diyor. Çok teknik ve bir o kadar güçlü olan isim sol ayağını harika kullanıyor. Oyuncunun tek sıkıntısı kondüsyon, 10 dk oynadıktan sonra maçı bırakmasıyla ün salan genç yıldız da bu gün hiç etkili değildi.

Batuhan Karadeniz 11-B S.K.'nün devre arasında transfer ettiği yıldız, genç yaşına rağmen takıma çabucak adapte oldu. Agresif tavırlarıyla dikkat çelen isim ileride bunun başına ne gibi felaketler getireceğinden habersiz gibi görünüyor. Genç oyuncu bu gün takımın etkili sayılabilecek isimlerindendi.

Lütfi namı diğer köylü, 11-B S.K.'nün biz onsuz bir hiçiz dediği oyuncu aynı zamanda takımın kaptanı. Adeta dans eder gibi futbol oynayan yetenekli oyuncu izleyenleri büyülüyor. Bu gün için pek etkili sayılmazdı, ama 11-B S.K.'nün ona güveni tam.

Ronaldinho Togay, 11-B S.K.'nün yetenekli forveti. Yıldız oyuncu çok hızlı ve hızını iyi kullanıyor. Lakin bu ara şanssızlıklarla başı belada. Attığı gol sayısından çok direği vuran yıldız oyuncu, bu gün takımın etkili bir kaç isminden biriydi.

Not: 11-B S.K. oyuncularını maç sonrası yapılan röportajlarda, rakip oyuncuların doping aldığı iddiasında bulundular. Tabii ne kadar doğru bilemeyiz...

Başar Memiş

OKULUMUZ BU YIL SPORDA ÇOK BAŞARILI

Yıllardır spor dallarında başarıya hasret olan okulumuz bu yıl hasreti bitirdi. 2006 yılında 12 fark yemesinden dolayı Müdürümüz tarafından feshedilen okul futbol takımı küllerinden doğdu. Büyük umutlarla kurulan takımımız taraftarlarının yüzünü kara çıkarmayarak bu yıl hiç 12 fark yemedi. Galibiyeti de bulunmayan takımımız oynayamadığı güzel futbolu ile taraftarları tarafından büyük destek alıyor. Allah vergisi bir yeteneksizliği olan takımımız okulumuzun en iyi oyuncularından oluşuyor. Takımımız her maça 2 olasılık ile çıkıyor; beraberlik ya da yenilgi! Forvetlerimiz atamadıkları gollerin hesabını yapamazken orta sahamızın ayağına 70 dakika boyunca hiç top değmiyor. Defansımız kâh kartal misali uçarak kâh ceylan misali toptan kaçarak atakları engellemeye çalışıyor. Tek kale oynanan maçlarda rakip takım kalecisi kalesinde piknik yaparken bizim kalecimiz takımımızda topu ayağında en fazla tutan oyuncu olarak futbol tarihimizin altın sayfalarında yerini alıyor. Ayrıca 6 maçta 52 gol yemeye mahkûm edilen kalecimizin geleceği parlak görünüyor. Takımımızın en çok gol atan oyuncusu ise kendi kalesine 5 gol atmaya başaran Burak ALANYALI oluyor. Takımımızın tek problemi gol atamamak gibi gözüküyor. Şimdiye kadar gidebildiği en uzak yer olan orta sahadan gol atamayan takımımıza başarılarının devamını diliyoruz.

Okulumuz sadece futbolda değil voleybolda da bu yıl çok başarılı. Voleybol okul takımımız oynadığı son maçta set almaya çok yaklaşarak(26 - 24) rekor üstüne rekor kırdı. Salondan 3-0 mağlup ayrılan takımımızda herkes çok neşeliydi. Önceki yıllarda sayıların tamamını rakip takımın hatalarından dolayı kazanan voleybol takımımız bu yıl tam 6 sayı yapabildi! Bu başarılarından dolayı beden eğitimi öğretmeni Dilek UYGUN gelecek yılki hedeflerinin tam 1 set almak olduğunu söyledi. Ayrıca okul tören alanında da voleybol oynamaya çalışan diğer arkadaşlarımız da geleceğe güvenle bakmamızı sağlıyor.

Futbol ve voleybol takımlarımızın bu başarılarından cesaret alan 3-5 arkadaşımız basketbol takımı sevdasına düştü. Henüz elle tutulur bir başarıları olmamasına rağmen sayı atabilen 2 oyuncunun da takıma girmek istemesi biz taraftarlara güven veriyor. Kalan 3 oyuncunun figürandan öteye geçemeyecek olmasına rağmen takım kurma yolunda emin adımlarla ilerleyen arkadaşlarımıza takıma bakıp dalga arayanlardan tam destek var! Belki bir periyodu önde tamamlayarak bir rekora daha imza atarlar. Takımlarımıza başarılarının devamını dileriz.

Mehmet Fatih KARABAĞ

BEYAZ PERDEDEKİLER

Dikkat! Wolverine Artık Kendi Kanatlarıyla Uçuyor

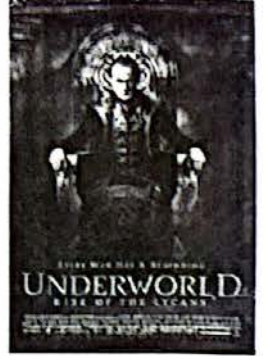

Wolverine X-men hayranlarının kalbinde apayrı bir yere sahiptir. Şüphesiz en ilgi çekici karakterlerden biri olan mutantımızın dönüşüm hikayesini ve nedenlerini merak ediyorsanız x-men Başlangıç:Wolverine sizin için geliyor.X-men serisine aşina olmayanlar için konuyu kısaca anlatmak gerekirse...James Logan (Wolverine) ve Victor Creed (Sabretooth), çocukken Logan'ın babalarını öldürmesi sonucu kaçarlar. William Stryker adında bir adam tarafından bulunan ve mutantlardan oluşan özel bir gruba katılmaları için eğitilen ikilinin yolları, Logan'ın örgütü bırakıp Kanada'ya gitmesiyle ayrılır.

Yıllar sonra Stryker çıkageldiğinde, Logan'dan "Weapon X" isimli yeni projesine katılmasını ister. Teklifi reddeden Logan, Sabretooth'un kız arkadaşı Silver Fox'u öldürmesi nedeniyle projeye katılmayı kabul eder. Vücuduna enjekte edilen Adamantium metaliyle artık yenilmez olan Wolverine, Sabretooth'tan intikamını alabilecektir.

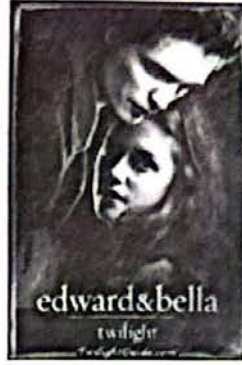
Film X-men'in önceki serileri ve çizgi roman uyarlaması ruhunu ciddi şekilde aratsa da teknik bakımdan tatmin edici aksiyon sahneleri ve Wolverine'in hatırına mutant severlerin görmesi gereken bir film...

Vampirler vs Kurtadamlar... Yeraltına Hoşgeldiniz

Sinemalar şu aralar efsaneleşmiş serilerin nasıl başladığına şahit oluyor.Karanlıklar Ülkesi: Lycan'ların yükselişi...İki ölümsüz ırk olan vampirler ve kurt adamlar arasındaki kadim kan davasının nasıl başladığına dair bir yolculuk.Görsel açıdan teknolojinin nimetleri sonuna kadar kullanılmış.Yaratıkların tasarımları ve kullanılan efektler filmi tam bir fantastik şölene dönüştürüyor üstelik serilerin son filmleri genelde hayal kırıklığı yaratırken kendi adıma söylemeliyim bu film gerçekten ön yargıların önünde çelik gibi duruyor.Bunun nedenlerine göz atacak olursak sanırım en önemli faktör filmde işlenen aşk teması.Ki vampir-kurtadam filmlerinde aşkın işlenmesinin izleyici çekme açısından ne parlak bir fikir olduğunu Twilight filminin gişe başarısından anlayabiliriz.Bunun dışında ciddi bir özgürlük mücadelesinin işlenmesi ve fark yaratabilme yeteneğiyle Karanlıklar Ülkesi türünde sivrilen bir seri olmayı başarıyor.Seri klasik insan avıyla son bulan vampir-kurt adam zulmü yerine bu iki ölümsüz ırkın iç çatışmalarını işliyor.Serinin takipçileri bu filmde öncekileri izlerken kafalarında oluşmuş bir çok soru işaretine yanıt bulacaklar.Bu karanlık serinin nasıl başladığını merak ediyorsanız Karanlıklar Ülkesi:Lycanların Yükselişi kesinlikle önerilir.

Mahşerin Dört Atlısı... Gel ve Gör...

Ne yazık ki iddialı gel ve gör sloganının ardından bana kalırsa hafif dozda bir hayal kırıklığı bu film. İlk bakışta ciddi bir Se7en kokusu alıyorsunuz. İncil kökenli bir temanın hastalıklı zihinlerdeki yankısı ve kaçınılmaz kan ve şiddet atraksiyonları... Kendilerini mahşerin dört atlısıyla özdeşleştiren 4 kişinin korku/dram türündeki hikayesi. Filmin efektleri ve konusu bir yere kadar ilginç gelebiliyor. Fakat bir yere kadar... Bir süre sonra kurgusunu tamamen çözdüğünüz ve "evet evet sonra da şöyle hatta" dediğiniz bir film haline geliyor. Üstelik filmin ki bence yine Se7en kaynaklı bir sürpriz bağlantı tasarısı olduğunu düşünüyorum. Ki bu daha büyük bir hayalkırıklığı... Yine de yönetmen şiddeti ana tema gibi kullanıp (testere tarzı şiddetten bahsediyorum) ilgiyi belli bir seviyede topladıktan sonra, filmin sonunda vermeye uğraştıkları mesajı vermiş: "ilgiye ihtiyaç duyanlara, ilgi gösterin" Şiddet sahneleri, verdiği mesajla bir an olsun düşündürülen ve çarpıcı olmasa bile ilgi çeken bir konuyla seyredilebilir bir film.

Alacakaranlık... Bir vampiri sevebilir misiniz?

Alacakaranlıkla ilgili görüşüm hala netlik kazanamadı. İlk kitabı baz alarak konuşursam Vampir mitiyle ilgili herhangi doğru bir bilgiye teğet bile geçemeyen absürd durumlar (kan içmek hariç tabii) Her türlü iyi sıfatı üzerinde taşıyan kusursuz bir vampir ve alışılmışın dışındaki evlere şenlik ailesi, aşağılık kompleksinin dibine vurmuş bir genç kız... Karşınızda olay yaratan şimdiden gençler arasında efsaneleşmiş bir serinin ilk neferi: Alacakaranlık... Temelde tam bir gençlik filmi aslında daha fazlasını da vaat etmiyor. Vampirlerin karanlık doğasıyla ilgili alabileceğiniz tattan yoksun. Ki bence kitabı bu noktada daha başarılıydı en azından Edward'ın tasvirleri ciddi anlamda sizi havaya sokuyordu. Filmin başında yakalanan gizem sonraları yerini gereksiz bir romantizme bırakıyor. Aşk temasının vampir mitiyle birleştirilmesinin göz kamaştıran diğer sonuçlarını gördükten sonra bu seri sanat kaygısından öte Edward'ın karizmasını ve Bella'ya duyduğu sonsuz aşkı kullanarak izleyici, okur çekme çabası içinde görünüyor. Yine de filmde kullanılan renkler ve müzikler içinse söylenebilecek tek bir şey var: Mükemmel. İnsanın içinde Forks a yerleşme isteği uyandırıyor ki yazarın Cullen ailesi mensuplarına kazandırdığı sempatik kimliğin de bunda ciddi bir etkisi olabilir pek tabii. Dediğim gibi film bir vampir filminden çok aşk filmi olarak değerlendirilirse ilgi çekici, gençlere yönelik ve kaliteli bir yapım olarak gidilip görülebilir. Okumayan ya da izlemeyen kaldıysa tabii...

ACEMİLİK ZOR İŞ

BİZ YAPTIK SİZ YAPMAYIN! (BU YILIN ÇÖMLERİNDEN GELECEK YILIN ÇÖMLERİNE):

Arkadaşlarımız ilk gün kaşık ve çatalın yemekhanede olmadığını düşünerek kendi kaşık ve çatallarını kendileri getirir yemekhaneye. Yemekhanedeki öğretmen masasını bilmeyen arkadaşımız öğretmen masasına oturunca öğretmenler tarafından diğer masaya yönlendirildi. Arkadaşlarımız odayı Osman amcanın temizleyeceğini zannederek uzun bir müddet hiçbir şey yapmamışlar ardından İsmail Hoca yanına çağırınca bu arkadaşlarımız Osman amca masaya bir elini atsa hiç “bişi kalmıycak” demişlerdir. Diğer okulun bizden sonra derse girdiğini bilmeyen arkadaşımız sabahleyin geç kalkıp balkona uygunsuz kıyafetle çıkınca diğer okuldan hayli tepki almıştır.

Arkadaşlarımız pijamalarını yüksek derecede yıkayınca sabaha pijamalar kapri oldu. Böylece suyun kaç derecede kaynadığını kâğıdın kaç derecede yanacağını bilen bizler, çamaşırın kaç derece yıkanacağını da öğrenmiş olduk. Bazı arkadaşlarımıza yatak örtüsünü değiştirmek zor gelmiş bunun yerine yatağı değiştirmişlerdir.

Belletmen öğretmeninden(Dilek Hoca) korkan arkadaşımız üst dönemine sığınmıştır. Yaklaşık bir gece korkudan odadan çıkamamıştır(!)

Belletmen hocamız Kenan Hocaya bir arkadaşımız bir müddet ‘Kenan abi diye hitap etmiştir. Ardından kim olduğunu anlayınca Kenan Hoca demeye başlamıştır.

Ayrıca ilk gün şofbenin kendi odasında olduğunu bilmeyen arkadaşlarımızın şaka korkusuyla kapıyı kilitlemeleri tüm katın odanın önünde toplanıp kapıyı zorlamalarına neden olmuştur. Ardından odalarının lambasının sarı olmasından dolayı gece sürekli alarm çalmış öğrencileri tanımayan belletmen ise odada sigara içiliyor zannetmiştir.

Ayrıca fen lisesini tesadüfen kazanmış bir arkadaşımız fizik öğretmenine sürtünme katsayısı sürtünme katsayısı ile neyin çarpımına eşittir demesi üzerine sınıf kahkahalara boğuldu. Kendi dönemini ilk hafta tanımayan arkadaşımız oda arkadaşına abi diye hitap edince bütün dönem kırıldı.

Lambayı kapatmaya giden arkadaşımız ışıkla kapı yan yana olduğu için elini ışığa uzatmış o anda kapıyı üst dönemin açmasıyla ışık yerine kapıyı üst döneminin yüzüne kapatmıştır. Belletmen öğretmenimizin şakacı kişiliğini bilmeyen arkadaşlarımız öğretmenin yaptığı (sana katılıyorum ama gülmekten) esprisini anlamayınca olan oldu.

Kas yapmaya meraklı olan arkadaşımız gece 1’de meraktan bekçiye göğüs kaslarını nasıl yaptın deyince bekçimiz çıldırdı. Uykusu ağır olan S.M.A.D arkadaşımız sabahleyin kendisini kaldırmaya gelen belletmeni arkadaş zannederek kes sesini demiş ardından belletmen olduğunu anlayınca çok fena pişman olup özür dilemiştir.

Yangın sensorunun ne ile çalıştığını bilmeyen arkadaşlarımız belletmene sensorun nasıl çalıştığını sormuş ve ısıyla cevabını almıştır. Ardından ne de olsa ısıya duyarlı parfümle çalışmaz diyerek odada deodorant sıkmıştır sebebi bilinmeyen alarm şüphelere neden olmuştur. Etüdün yurtta yapıldığını sanan bir arkadaşımız üst dönemlere etüde pijamayla gitsek olur mu sorusunu sorunca etüdün okulda yapıldığını öğrendi.

Yunus Emre Tunçyürek

NE UMDUK... NE BULDUK...

Aydın Fen Lisesi 1997 yılında açılmış, yatılı ve gündüzlü öğrencileri olan, her yıl 48 öğrenci alan, yeşil bahçesi ve güzel pansiyonu olan başarılı bir okuldur. Bu okuldan her yıl başarılı tiyatrolar, şiir dinletileri ve projeler çıkar. İşte bunlarla sınırlıdır dışarıdan bakan bir insanın AFL ile ilgili bildikleri, gözlemleyebildikleri. Acaba bu yıl yeni gelen arkadaşlarımız okulumuzla ilgili neler biliyorlardı, ne umuyorlardı ve ne buldular? Biz bu soruların cevaplarını merak ettik, araştırdık ve siz değerli okuyucularımızla paylaşmak istedik.

Çömlerimizle yaptığımız konuşmalarda çıkan sonuçlar hayli ilginçti. En çok göze çarpanlardan birini sunalım öncelikle. Erkek arkadaşlarımızdan % 88'i bu okula güzel kız bulabilmek amacıyla gelmiş. Aynı arkadaşlarımızın %0'ı umduğunu bulabilmiş. Bazı arkadaşlarımız daha önce Aydın Fen Lisesi diye bir okulun varlığından habersizmiş. Veli ve öğretmenlerinin hazırladığı tercih kâğıdında Aydın Fen Lisesi diye bir okulun olduğunu gören bir arkadaşımız çok şaşırdığını söylüyor. Anadolu'nun bağrından gelen daha önce denizi çok az görmüş olan arkadaşlarımız var içlerinde. Söylediklerine göre okulumuzu deniz kenarında zannediyorlarmış. Hafta sonları denize gireriz değişiklik olur ümidiyle gelenler az değil. Yine bazı arkadaşlarımız yaşadıkları şehirlerden bıkmışlar, sürekli ders çalıştıkları için sağlıklı düşünememişler (onların ifadeleri) ve Aydın Fen Lisesini seçmişler. İnsan o kadar puan alınca ne yapacağını şaşırtıyor tabi.

Herkesin açıklamaları farklı farklıydı. Ortaya tek

bir sonuç çıkıyordu ancak. Arkadaşlarımızın birçoğu gidecekleri yer olan AFL hakkında çok az şey bilmelerine rağmen şanslarını denemek istemişler. İlk geldiklerinde büyük sıkıntılar yaşamalarına rağmen(Eyüp Hocanın sınavları kadar büyük) zamanla alışmaya çalışmışlar önce. Daha sonra da pişmanlık yerini mutluluğa bırakmış(Neden diye soracaksınız, biz de onlara sorduk). Birçoğunun yatılı olmasından mıdır yoksa AFL'nin sıcak ortamı mıdır sebep bilinmez, arkadaşlıkları adeta bir kardeşlik gibi olmuş onlar için. AFL'nin zannettikleri kadar asosyal bir okul olmadığını görmüşler. Her ne kadar etütlerden fırsatları olamasa da bir şeyler yapmaya çalışıyorlar. Bazıları uçurtma uçurmaya çalışırken bazıları basketbol turnuvasına katılıyor. Bazıları belletmen Kenan Hoca'yla birlikte saz eşliğinde türkü söylerken bazıları uzuneşek oynuyor okulumuzda. Şiir dinletisini ve bu yıl sıklaşan okul gezilerini de unutmamak lazım tabi.

Anlaşılan o ki arkadaşlarımız "fen lisesi inek olur" beklentisi de dahil hiçbir konuda umduklarını bulamamışlar. Öğretmenlerin yerini de unutmamak lazım. Zaman zaman haylazlıklarıyla sinirlendirdikleri öğretmenlerini de seviyorlarmış aslında. Biz de onları sevdik. Gelecek güzel günleri onlarla beraber, hep beraber geçirmek dileğiyle yazımızı burada noktalıyoruz.

Umur ÖZDÖL
Fazıl Erem KÜÇÜKTAŞ

FLAŞ... FLAŞ... FLAŞ...

FLAŞ FLAŞ FLAŞ ... SKANDAL HABER

Aydın'ın Çine ilçesindeki bir çiftçi çıldırdı. Alınan habere göre bu çiftçinin tarlasını iyi türünden matris yardımıyla sürmeye çalıştığı, hesapları yaparken delirdiği ortaya çıktı. Çiftçi, şimdi Aydın Devlet Hastanesi'nde. Ayrıca bu çiftçinin hastanesinin "tepesini delmeye" çalıştığı ve önüne gelen her doktora "1500" diye bağırdığı ortaya çıktı...

Umutcan Türkmen AFL Haber, AYDIN

FLAŞ FLAŞ ... BİR SKANDAL HABER DAHA

Bu seferki haberimiz Aydın Merkez'den... Habere göre Aydın'da görev yapan bir lise öğretmeninin, evinde "Arka Sıradakiler" adlı diziyi izlerken, dizi bitti diye çıldırıp komaya girdiği belirtiliyor. Öğrencilere göre de bu öğretmen dizinin bir numaralı fanı. Bunun üzerine RTÜK tarafından yayından kaldırılan "Arka Sıradakiler" artık bu öğretmene zarar veremeyecek. Şu an hastanede bulunan öğretmenlerini ziyarete giden öğrencilerinin de öğretmenlerine, "Hocam, kaç bilim olarak biyoloji" ve "Bir öğretmen kaç hayat kurtarır" gibi sorular sordukları da öğrenildi. Acil şifalar diliyoruz...

Umutcan Türkmen AFL Haber, AYDIN

FLAŞ FLAŞ... AURIS 2009 EURO NCAP ÖDÜLÜ ALDI...

Beden eğitimi öğretmenimiz Dilek Uygun şahin marka arabasıyla pistlerde asfaltı ağılatmasına rağmen Formula 1 yarışlarında 1. olamıyordu. Ötv deki indirimi fırsat bilerek arabasını değiştiren Dilek Uygun son model arabasıyla yarış tutkunlarının yeni gözdesi...

Umutcan Türkmen AFL Haber, AYDIN

Hocalarla Söyleşi:

Bu bölümde hocalarımıza kendimizce birkaç soru sorduk ve hangi hocanın ne cevap verebileceğini tahmin ettik. (Bu bölüm tamamıyla hayal ürünüdür, gerçek kişi ve kurumlarla bir alakası yoktur.)

Hocam, bize en sevdiğiniz üç şeyi söyler misiniz?

Sezai Küçük : Öğrencilerim , arka sıradakiler ve sabah yürüyüşleri.

Süleyman Çelik : Fenerbahçe , Aziz Yıldırım , Aziz Yıldırım.

Emine Altınsoy : Günebakan , Sınıfımdaki Çiçek, Tiriç.

Nilgün Öz : İngilizce , İngilizce , Face2Face.

Hocam, bize sizi bu okulda en çok rahatsız eden şeyi söyler misiniz?

Gül Arpa, Sezai Küçük ve Emine Tiriç : Hasan Tokdil.

Emine Altınsoy ve Ahmet Akan : Hiçbir yazıyı geçirmemekten büyük zevk alan kurul.

Mustafa Önal : Öğrencilerimin soruyu anlayamayıp "hocam anlatır mısınız" demesi.

Sezai Küçük : Dersimde uyuması.

Hocam, hayatınızda yaptığınız en büyük hata nedir?

Süleyman Çelik : Öğretmen olmak. Ben mühendis olacaktım.

İsmail Üngör, Mehmet Amca ve Osman Amca : Yurtla ilgili göreve başlamış olmak.

BİTTİ

UMUTCAN TÜRKMEN

Pınar Aperatif'e Katkılarından Dolayı Teşekkürler.

NOKTA
B İ J U T E R İ

Tel: 0(256) 213 73 45

Gsm: 0(535) 726 22 21

R. Paşa Mahallesi 25 Sokak No:19 Yağcılar İçi / AYDIN

AY-DER-BİR

AYDIN

DERSHANELER BİRLİĞİ DERNEĞİ

AMAÇ :

- 1- İLİMİZİN EĞİTİM BAŞARISINI YÜKSELTMEK,
- 2- EĞİTİM VE HİZMET KALİTESİNİ ARTTIRMAK,
- 3- EĞİTİM VE ÖĞRETİM BİRLİĞİNİ SAĞLAMAK,
- 4- HAKSIZ REKABETİ ÖNLEMEK,
- 5- DERSHANE ÇALIŞANLARININ HAKLARINI KORUMAKTIR.

	ÜYELERİMİZ		
			
			
			

UĞUR DERSHANELERİ